

Den Europæiske Unions Tidende

C 239 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang
20. august 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2012-2013

Mødet den 2. februar 2012

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 114 E af 19.4.2012.

VEDTAGNE TEKSTER

Torsdag den 2. februar 2012

2013/C 239 E/01	EU's udenrigspolitik over for BRICS-landene og andre vækstlande: målsætninger og strategier Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om EU's eksterne politik over for BRICS-landene og andre nye stormagter: målsætninger og strategier (2011/2111(INI))	1
2013/C 239 E/02	En konsekvent holdning over for regimer, som EU har vedtaget restriktive foranstaltninger over for Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 2. februar 2012 om en konsekvent holdning over for regimer, som EU har vedtaget restriktive foranstaltninger over for, når deres ledere forfølger personlige og erhvervs-mæssige interesser inden for EU (2011/2187(INI))	11
2013/C 239 E/03	Grænseoverskridende flytning af selskabers hjemsted Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 med henstillinger til Kommissionen om fjortende selskabsrets-direktiv om grænseoverskridende flytning af selskabers hjemsted (2011/2046(INI))	18
	BILAG	21
2013/C 239 E/04	Budgetkontrol af EU's humanitære bistand Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om budgetkontrol af EU's humanitære bistand forvaltet af ECHO (2011/2073(INI))	23

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 239 E/05	På vej mod en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler (2011/2089(INI))	32
2013/C 239 E/06	Liste over ernæringsanprisninger Europa-Parlamentets beslutning 2. februar 2012 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1924/2006 for så vidt angår listen over ernæringsanprisninger	39
2013/C 239 E/07	Konklusionerne fra det uformelle møde i Det Europæiske Råd den 30. januar 2012 Europa-Parlamentets beslutning 2. februar 2012 om Det Europæiske Råds møde den 30. januar 2012	41
2013/C 239 E/08	Iran og dets atomprogram Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om Iran og dets atomprogram	43
2013/C 239 E/09	Sportens europæiske dimension Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om sportens europæiske dimension (2011/2087(INI))	46
2013/C 239 E/10	Anvendelsen af affaldshåndteringsdirektivet Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om de spørgsmål, som andragere har rejst i forbindelse med anvendelsen af affaldshåndteringsdirektivet og tilknyttede direktiver i EU-medlemsstaterne (2011/2038(INI))	60
2013/C 239 E/11	Daphne-programmet Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om Daphne-programmet: resultater og fremtidige perspektiver (2011/2273(INI))	69
2013/C 239 E/12	Kvindens situation i krig Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om kvinders situation i krig (2011/2198(INI))	74
2013/C 239 E/13	EU-udviklingssamarbejde til støtte for målsætningen om global adgang til energi i 2030 Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om EU-udviklingssamarbejde til støtte for målsætningen om global adgang til energi i 2030 (2011/2112(INI))	83
2013/C 239 E/14	Årlig skattebetænkning Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om beskatning (2011/2271(INI))	89
2013/C 239 E/15	EU's konkurrencepolitik Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik (2011/2094(INI))	97

Torsdag den 2. februar 2012

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

EU's udenrigspolitik over for BRICS-landene og andre vækstlande: målsætninger og strategier

P7_TA(2012)0017

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om EU's eksterne politik over for BRICS-landene og andre nye stormagter: målsætninger og strategier (2011/2111(INI))

(2013/C 239 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union, især litra h), hvori det hedder, at Unionen fastlægger og gennemfører fælles politikker og tiltag og arbejder for en høj grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser med henblik på at fremme et internationalt system, der bygger på stærkere multilateralt samarbejde og god global styring,
- der henviser til Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2010 om årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de principielle valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) i 2008 forelagt Europa-Parlamentet i medfør af del II, afsnit G, punkt 43, i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 ⁽²⁾,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 16. september 2010 vedrørende EU's forbindelser med sine strategiske partnere,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2011 om migrationsstrømme som følge af manglende stabilitet: EU-udenrigspolitikens omfang og rolle ⁽³⁾,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 8. juni 2011 om FN's Generalforsamlings 66. samling ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30.⁽²⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 51.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0121.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0255.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om en effektiv råvarestrategi for Europa ⁽¹⁾,
 - der henviser sin beslutning af 7. juli 2011 om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse om den flerårige finansielle ramme 2014-2020, med titlen "Et Budget for Europa 2020" (COM(2011)0500),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0010/2012),
- A. der henviser til, at den voksende politiske og økonomiske betydning for så vidt angår Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika (BRICS-landene) medfører, at disse lande får større betydning på det udenrigspolitiske område;
- B. der henviser til, at BRICS-landene og andre nye vækstøkonomier kunne opnå øget udenrigspolitisk betydning på internationalt plan, hvis deres økonomiske vækst yderligere konsolideres;
- C. der henviser til, at syv nye vækstlande (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Indonesien, Mexico og Tyrkiet) forventes at have større økonomier end G7-landene (USA, Japan, Canada, Det Forenede Kongerige, Tyskland, Frankrig og Italien) tilsammen i 2050; der henviser til, at Kina målt i BNP forventes at blive verdens største økonomi inden 2020; der henviser til, at Indien kunne blive den hurtigst voksende økonomi i verden inden 2050; der henviser til, at Kina, USA og Indien i 2050 samlet kan udgøre 50 % af verdensøkonomien; der henviser til, at EU generelt kunne have en størrelse, der svarer til disse lande, hvis det handler som en fælles og robust politisk helhed; der henviser til, at denne sammenlignelige størrelse er afgørende for at opretholde den politiske indflydelse og fortsat at kunne fremme universelle værdier i til det flerdimensionelle globale styringssystem, der er ved at tage form; der henviser til, at dette bør gøres inden for rammerne af en udenrigspolitisk tilgang, der har til formål at fremme partnerskab, samarbejde og fælles styring, som tager udgangspunkt i fælles værdier;
- D. der henviser til, at der med processen med konsolidering af stærke økonomiske og udenrigspolitiske magter, som f.eks. BRICS-landene, er opstået et flerdimensionelt system, hvor det internationale lederskab i stigende grad opdeles mellem flere lande og regionale blokke i landene; der henviser til, at et sådant flerdimensionelt system medfører en progressiv ændring i den internationale økonomiske magt til BRICS-landene og andre nye vækstøkonomier og endvidere kan medføre et skift i lederskab og positiv indflydelse på det udenrigspolitiske område fra eksisterende til nye stormagter; der henviser til, at den nuværende økonomiske krise har fremskyndet denne overgang i retning af et flerdimensionelt system; der henviser til, at fremkomsten af nye globale aktører kan vise sig at være en værdifuld mulighed for konstruktive partnerskaber mellem de eksisterende stormagter og de nye stormagter samt for en koordineret indsats inden for globale spørgsmål og udfordringer;
- E. der henviser til, at de transnationale udfordringer - som f.eks. klimaændringer, globale lovgivningsmæssige spørgsmål, adgang til råmaterialer og sjældne jordarter, terrorisme, bekæmpelse af ikke-statslige radikale bevægelser, bæredygtig udvikling, global politisk stabilitet og sikkerhed - vil kræve en regelbaseret, omfattende strategi, der er baseret på partnerskab, fælles værdier, konsensus, tæt samråd og samarbejde med de nye stormagter, således at der kan findes frem til effektive løsninger på de transnationale udfordringer, hvis disse værdier virkelig er fælles; der henviser til, at EU kan og bør tage initiativet i denne forbindelse;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0364.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0334.

Torsdag den 2. februar 2012

- F. der henviser til, at der uden et omfattende nyt globalt styringssystem baseret på tæt samråd og samarbejde med BRICS-landene og andre nye vækstøkonomier vil være meget få incitamenter til internationalt samarbejde og samordnede foranstaltninger i forbindelse med større globale anliggender med mulig risiko for i) politisk og økonomisk opsplitning og en ny konkurrerende verdensdagsorden og separate regionale områder, ii) adskillelse af globale økonomiske strukturer og investeringsstrømme og iii) etablering af regionale indflydelsesrige blokke med meget begrænset international samordning og ingen mulighed for afstemte løsninger med hensyn til de transnationale udfordringer;
- G. der henviser til, at BRICS-landenes og andre nye stormagter omfattende demografiske dimensioner sammenlignet med den faldende demografiske udvikling i Vesten vil give disse lande mere autoritet i internationale fora, idet BRICS-landene og andre nye stormagter vil kunne kræve øget repræsentation af det enorme flertal af verdens befolkning; der henviser til, at dette medfører et behov for at reformere det globale styringssystem og ledelsesstrukturen i internationale organisationer, så de kan blive mere repræsentative for den nye økonomiske og politiske struktur og fortsat spille en central rolle i den globale konsensusopbygning og beslutningstagning;
- H. der henviser til at der, set i lyset af den nuværende økonomiske krise og de budgetmæssige begrænsninger i EU og USA, er et presserende behov for at samle ressourcerne med andre nye stormagter med henblik på at sikre en sammenhængende og effektiv global struktur for sikkerhed og stabilitet og effektiv indgriben på følsomme områder på grundlag af fælles mål og koordinerede strategier og indsats;
- I. der henviser til at en vellykket overgang til en mellemindkomstøkonomi under visse forhold kan skabe en mere moderat og stabilitetsorienteret udenrigspolitik; der henviser til, at konsolideringen af den økonomiske og politiske magt i nogle BRICS-lande og andre nye stormagter ikke altid har givet anledning til en sådan overgang;
- J. der henviser til, at det på trods af den seneste spektakulære økonomiske vækst i de fleste BRICS-lande er de selv samme lande, der har den største koncentration af fattigdom i verden; der henviser til, at dette viser, at hurtig økonomisk vækst i langt de fleste tilfælde kan medføre øget ulighed, hvis ikke der sørges for vækstpolitikker til fordel for de fattige og etablering af sikkerhedsnet,
- K. der henviser til, at BRICS-landene og de nuværende vækstøkonomier ikke udgør eller består af en formel gruppering af lande, der er udset til at spille en særlig rolle i internationale anliggender, og henviser til, at EU bør udvikle et forhold til hver enkelt af disse lande, der tager hensyn til deres enestående karakter og specifikke udenrigspolitiske mål og formål; der henviser til, at EU bør investere i strategiske partnerskaber med de enkelte BRICS-lande og andre nye vækstøkonomier, idet de i stigende grad spiller en rolle på den internationale scene, især i internationale organisationer som FN som et middel til at fremme fælles mål, navnlig fred og global sikkerhed, retsstatsprincippet nationalt eller internationalt, fremme af menneskerettigheder, demokrati, bæredygtig udvikling og global finansiel styring;
- L. der henviser til, BRICS-landene og andre vækstøkonomier kræver en stabil udenrigspolitisk indstilling og stabile forhold for lovgivningen og den offentlige politik, som kan fastholde interesse og investeringer i deres økonomier og samfund; der henviser til, BRICS-landene og andre vækstøkonomier har brug for at investere og blive støttet i konsolideringen af den demokratiske, politiske, økonomiske og sociale stabilitet;
- M. der henviser til, at EU skal spille en vigtig rolle i den globale overdragelse af magt som en forkæmper for partnerskab og inklusiv styring, men at det skal handle hurtigt, hvis det ønsker at opretholde sin indflydelse (ellers kan det strategisk set kan blive sat ud af spillet); der henviser til, at dette vil indebære strategiske ændringer både inden for EU og for dets udenrigspolitik, bl.a. indførelsen af øget politisk sammenhæng;

Torsdag den 2. februar 2012

- N. der henviser til, at BRICS-lederne ved afslutningen på deres tredje møde den 14. april 2011 udsendte en fælles erklæring, hvori der blev opfordret til et bredere internationalt samarbejde og en styrkelse af den globale styring, og hvori de udtrykte støtte til multilateralt diplomati med De Forenede Nationer og G-20; der henviser til, at alle fem BRICS-lande sideløbende har haft sæde i FN'S Sikkerhedsråd i 2011; der henviser til, at BRICS-landene har opfordret til ændringer i forvaltningsstrukturerne i internationale finansielle institutioner og FN for at afspejle ændringerne i verdensøkonomien og for bedre at kunne håndtere nutidens globale udfordringer;
- O. der henviser til, at BRICS-landene har betydelige forskelle i deres politiske og økonomiske systemer, demografiske og sociale tendenser og udenrigspolitiske udsigter;
- P. der henviser til, at Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 16. september 2010 understregede, at EU og dets medlemsstater i overensstemmelse med Lissabontraktaten og den europæiske sikkerhedsstrategi vil handle mere strategisk for at sikre Europas reelle indflydelse på internationalt plan, og at EU's strategiske partnerskaber med de vigtigste aktører i verden er et nyttigt instrument til at forfølge europæiske mål og interesser;
- Q. der henviser til, at de nuværende handelsaftaler mellem EU og BRICS-landene ikke kun er gensidigt fordelagtige økonomisk set, men også politisk gavnlige for begge parter;
- R. der henviser til, at EU bør spille en proaktiv rolle i opbygningen af et integrerende og repræsentativt FN-system, baseret på partnerskab, der kan bidrage effektivt til global styring og globale løsninger, fred og sikkerhed, demokrati, menneskerettigheder samt en international orden baseret på retsstatsprincipperne; der endvidere henviser til, at EU i overensstemmelse med artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union formelt er forpligtet til at fremme et stærkere multilateralt samarbejde med et stærkt FN i centrum;
- S. der henviser til, at EU i løbet af årene har udviklet bilaterale strategiske partnerskaber med BRICS-landene, der er baseret på fælles værdier og interesser med henblik på at opgradere forbindelserne og styrke samarbejdet på alle niveauer, der henviser til, at disse strategiske partnerskaber ofte har vist sig at være utilstrækkelige, navnlig til at fremme demokratiet, styrkelse af retsstatsprincippet og definere en fælles tilgang til løsning af konflikter;
- T. der henviser til, at der er et presserende behov for at finde måder til at styrke samarbejdet inden for FN-systemet og inden for grupperne af førende lande (G-7, G-20) og forbedre den måde, hvorpå deres arbejde koordineres;
- U. der henviser til, at gruppen af 20 (G-20), hvis medlemslande tegner sig for 88 % af det globale BNP og 65 % af verdens befolkning, er blevet et vigtigt forum for samarbejde på globalt plan, men at problemet med dets repræsentativitet skal løses, og dets præcise rolle i den multilaterale struktur skal defineres;
1. understreger, at den nuværende økonomiske krise har vist den indbyrdes afhængighed mellem de eksisterende stormagter og BRICS-landene og andre nye vækstlande; påpeger den dybe, gensidige forbindelse mellem stabil økonomisk vækst i de udviklede økonomier og en stabil økonomisk vækst i de nye vækstøkonomier; understreger den positive natur af en sådan afhængighed og den gensidigt fordelagtige karakter af de politiske og økonomiske bånd mellem udviklede økonomier og nye vækstøkonomier; mener, at EU og dets medlemsstater bør tilstræbe yderligere politisk dialog og forståelse med BRICS-landene og andre nye vækstlande, også på individuel basis, i en ånd af partnerskab og med det overordnede mål at opnå et omfattende nyt globalt styringssystem; mener endvidere, at regelmæssige møder på højt plan mellem EU og de enkelte BRICS-lande ville give værdifuld mulighed for at opbygge tillidsfulde relationer, forene holdninger og tilskynde BRICS-landene til at påtage sig et større ansvar i den globale styring, der er baseret på fælles ansvar, fælles strategier og en mere koordineret indsats; mener, at strategiske partnerskaber kan resultere i værdifulde synergier med henblik på opnåelse af sådanne mål;

Torsdag den 2. februar 2012

2. mener, at forbindelserne mellem på den ene side de eksisterende stormagter og på den anden side BRICS-landene og andre nye stormagter bibeholder en relevant økonomisk dimension, men hovedsageligt er politiske og derfor bør indeholde en politisk dimension, idet alle de berørte lande har interesse i at sikre et effektivt system med global styring og sammen i en ånd af samarbejde og konsultation og samordning af politikker, at afværge de farer, der truer den globale stabilitet og sikkerhed, og som kan udgøre en trussel mod den bæredygtige globale økonomiske vækst og dennes potentiale for fremtiden; opfordrer derfor til styrket samarbejde mellem EU og BRICS-landene, også for så vidt angår partnerskaber med enkelte BRICS-lande i forbindelse med alle spørgsmål af international betydning;

3. understreger, at BRICS-landene kan have samme holdning for så vidt angår udenrigspolitik, men at der er stor forskel på dem i politisk, økonomisk og social henseende; påpeger især, at deres politiske systemer varierer fra stærke autoritære systemer til troværdige og stabile demokratier; opfordrer i denne forbindelse EU til at intensivere sine forbindelser og udvikle synergier navnlig med de BRICS-lande, som reelt deler og respekterer demokratiske værdier og stræber efter en social markedsøkonomi;

4. mener, at EU's indflydelse med de nye økonomiske og udenrigspolitiske stormagters opståen ikke vil blive reduceret, men at det har en vigtig rolle at spille for at fremme en fælles forståelse, hvad angår politiske valg og bør udvise lederskab i taklingen af globale udfordringer; er af den opfattelse, at EU og de transatlantiske partnere bør fokusere på at opnå de nødvendige stordriftsfordele og fastlægge en afstemt indsats for at gøre det muligt for disse at samarbejde med de nye stormagter på en konstruktiv og effektiv måde, både bilateralt og multilateralt, i en ånd af sandt partnerskab og godt samarbejde; påpeger behovet for, at der udvikles et omfattende globalt styringssystem baseret på samarbejde og samordning med BRICS-landene og om nødvendigt andre nye vækstlande til alles fordel; påpeger yderligere den afgørende rolle, som EU og dets transatlantiske partnere spiller med henblik på at fremme et sådant omfattende globalt styringssystem; understreger, at EU bør handle mere strategisk, for at Europa rigtig kan gøre sig gældende internationalt, især ved at styre følgerne af indbyrdes afhængighed, tage initiativ til reformer af den globale styring og mobilisere kollektive aktioner inden for områder som f.eks. retsstat, bæredygtigt miljø og regional sikkerhed, igennem konstruktiv udveksling med BRICS-landene og andre nye stormagter;

5. glæder sig over konceptet med bilaterale strategiske partnerskaber og opfordrer indtrængende Rådet og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at realisere det; betragter strategiske partnerskaber som et lovende og potentielt fleksibelt redskab for tilrettelæggelse og fremme af EU's forbindelser med centrale aktører på den globale scene, herunder BRICS-landene og andre nye stormagter; anbefaler, at EU anvender dette redskab til at følge både multilaterale og bilaterale dagsordener og udvikle fornuftige forbindelser mellem dem; understreger, at international samhørighed er vigtig, hvis EU skal handle og blive opfattet som en ægte strategisk samtalepartner med BRICS-landene og andre nye stormagter;

6. bemærker, at det ser ud til, at BRICS-landene tidligere i visse tilfælde har koordineret deres holdning i udenrigspolitisk henseende i FN's Sikkerhedsråd, især i forbindelse med kriserne i Libyen og Syrien og endvidere ved at udsætte afstemningen om EU's rolle i UNGA og ved at vedtage sammenfaldende holdninger i spørgsmål om Elfenbenskysten og Sudan; påpeger i denne forbindelse, at BRICS-landene måske nok synes at udfordre det nuværende internationale styringssystem, men at en demokratisk dialog, et politisk engagement, også på individuel basis, og sandt partnerskab kan resultere i positive synergier og fremme et nyt inklusivt internationalt styringssystem; mener, at EU bør tage behørigt hensyn til BRICS-landenes og andre nye stormagters nye politiske og økonomiske vægt, da dette kan bidrage til en regulær reform af global styring, baseret på en fælles platform, uden destabiliserende virkninger;

Torsdag den 2. februar 2012

7. bemærker, at BRICS-landene har vist, at de har kapacitet til at skabe regional integration og dermed til at deltage i flerdimensionelle styringssystemer; ser dette som endnu et bevis på BRICS-landenes potentielle interesse i at bidrage til global styring; mener derfor, at BRICS-landene og andre vækstlande er i færd med at lægge deres strategiske udenrigspolitiske kurs og på den måde blive de eksisterende stormagters partnere og tilhængere af et globalt styringssystem, der er baseret på universelle værdier, partnerskab og deltagelse;

8. tror, at BRICS-landene på baggrund af deres politiske og økonomiske interesser og deres vægt, regionale rolle og deres ambitioner muligvis vil forsøge at handle som en gruppe i udenrigspolitisk sammenhæng, men erkender, at også de individuelle forhold er relevante; mener, at EU i denne forbindelse, ikke alene bør fokusere på BRICS-landene som en gruppe potentielt sammenhængende stater i udenrigspolitisk sammenhæng, men også på de enkelte lande, samtidig med at det opretholder en systematisk og koordineret tilgang; mener i den forbindelse, at en sådan tilgang vil gøre det muligt for EU at opnå stordriftsfordele igennem partnerskaber med individuelle BRICS-lande, få mest muligt ud af sine interesser og sin rolle i de forskellige regioner og bidrage til konsolideringen af en flerdimensionel verdensorden med politisk og økonomisk balance mellem veletablerede økonomier og nye vækstøkonomier på basis af et system, der bygger på deltagelse, dialog, partnerskab og bilaterale eller multilaterale partnerskaber;

9. mener endvidere at de betydelige forskelle mellem BRICS-landenes politiske og økonomiske systemer, demografiske og sociale udviklingstendenser og udenrigspolitiske fremtidsudsigter, bør bidrage til og afspejle sig i en nuanceret EU-politik over for disse lande, med sigte på at skabe synergier med individuelle BRICS-lande og andre nye vækstlande og at modvirke oprettelse eller konsolidering af potentielt sammenhængende alternative grupper af lande i udenrigspolitisk sammenhæng; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til i den forbindelse at tage afstand fra en fastlåst strategisk konkurrence mellem blokke af henholdsvis veletablerede stormagter og nye stormagter; påpeger, at EU for at fremme en kollektiv indsats på internationalt plan og en reform af det globale styringssystem skal iværksætte en række forskellige bilaterale, multilaterale og ikke-statslige, indbyrdes sammenhængende aktioner og udnytte emnebaserede koalitioner, der kan overvinde kløften mellem de veletablerede økonomier og de nye vækstøkonomier;

10. mener, at EU bør formulere sin holdning vedrørende et tættere forhold til BRICS-landene, selv i betragtning af den omstændighed, at EU's vision og BRICS-landenes vision med hensyn til bindende forpligtelser og institutionaliserede styreformers ikke nødvendigvis altid er ens; mener desuden, at BRICS-landenes støtte til effektiv multilateralisme muligvis kan opnås som modydelse for en stærkere repræsentation i relevante internationale institutioner; fastholder, at udfordringerne ved BRICS-landenes fremgang bør betragtes som en mulighed snarere end et problem;

11. mener, at forbindelserne med BRICS-landene bør baseres på bilaterale dialoger, der fokuserer på og bidrager til yderligere demokratisering og konsolidering af retsstaten, god regeringsførelse, konvergens på reguleringsområdet, koordinering af fælles holdninger i internationale fora og tættere forbindelser med EU;

12. fremhæver Brasiliens betydning som førende drivkraft i den regionale integrationsproces inden for Mercosur; glæder sig over den nye fælles handlingsplan for det strategiske partnerskab EU-Brasilien 2012-2014 og de gensidige forpligtelser, der er indgået med hensyn til fremme af demokratiet og reform af det multilaterale styringssystem; opfordrer kraftigt begge sider til at opfylde deres forpligtelser og bidrage til reformen af verdens finansielle struktur; minder om tilbuddet fra præsident Rousseff om at yde støtte til EU til overvindelse af statsgældskrisen og anerkender de indbyrdes forbindelser mellem de to parter; støtter en afbalanceret og retfærdig aftale om Doha-udviklingsdagsordenen og indgåelsen af associeringsaftalen mellem EU og Mercosur, som bliver den vigtigste associeringsaftale, der nogensinde er undertegnet af EU, idet den omfatter 750 millioner mennesker og handel i størrelsesordenen 125 mia. USD om året; noterer sig Brasiliens anmodning om fuldstændig visumliberalisering og anmoder Kommissionen om at fremlægge et forslag herom;

Torsdag den 2. februar 2012

13. fremhæver den afgørende betydning, det strategiske partnerskab mellem EU og Rusland har for opretholdelse af fred og sikkerhed i Europa, fremme af handel og økonomisk udvikling, bevarelse af energisikkerheden og takling af transnationale udfordringer; mener, at det er sandsynligt at de asiatiske landes fremgang på langt sigt vil fremme en yderligere samordning af interesser og et tættere strategisk samarbejde mellem EU og Rusland; mener, at et sådant samarbejde er afgørende for fremskridt i spørgsmål af global betydning som f.eks. spredning af atomvåben, terrorisme, klimaændringer og ulovlig indvandring;

14. fremhæver den betydning og det potentiale, der ligger i det strategiske partnerskab mellem EU og Indien; er af den opfattelse, at den nuværende globale økonomiske krise bør føre til, at emner som den sociale krise, klimaændringer, indvandringsstrømme og global sikkerhed behandles i et mere omfattende partnerskab mellem Indien og EU; konstaterer også, at de igangværende forhandlinger om en frihandelsaftale styrker forbindelserne mellem EU og Indien; mener imidlertid, at disse forbindelser ikke bør begrænses til handelsspørgsmål; vil bifalde, hvis der igen oprettes en gruppering som modstykke til Europa-Parlamentets delegation for forbindelserne med Indien, efter erfaringerne med den indisk-europæiske venskabsgruppe, der eksisterede i det indiske parlament før valget i 2009;

15. understreger Kinas betydning som økonomisk stormagt og fremhæver landets vigtige rolle i den globale økonomiske genopretning; minder i den forbindelse om nødvendigheden af, at Kina opfylder sine indgåede WTO-forpligtelser nu, hvor det er ti år siden, det blev medlem; opfordrer desuden EU og dets medlemsstater og Kina til at takle fælles udfordringer og trusler mod international fred og sikkerhed, især ved at forbedre samarbejdet om en diplomatisk løsning på Irans atomkrise; opfordrer begge sider til at fremme en mere afbalanceret indbyrdes handel, især ved at øge deres bestræbelser på at afslutte forhandlingerne om en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale, for at man inden for rammerne heraf kan udnytte potentialet i det strategiske partnerskab mellem EU og Kina;

16. understreger, at forbindelserne mellem EU og Sydafrika er af strategisk art; glæder sig over det positive resultat, der kom ud af det fjerde topmøde mellem EU og Afrika i september 2011, navnlig de sammenfaldende synspunkter med hensyn til situationen i Libyen; opfordrer indtrængende EU og Sydafrika til hurtigst muligt at afslutte forhandlingerne om en ny økonomisk aftale og partnerskabsaftale; påpeger, at Sydafrika på baggrund af erfaringerne med den vellykkede og fredelige overgang til demokrati og rollen som regional stormagt kan bidrage afgørende til indførelse af demokrati og god regeringsførelse, fremme af regional økonomisk integration og understøttelse af national forsoning i hele Afrika og blive en vigtig partner for EU i disse bestræbelser; understreger betydningen af et tæt samarbejde mellem EU og Sydafrika om klimaændringer, bæredygtig udvikling og reform af internationale institutioner;

17. mener, at G-20 på baggrund af BRICS-landenes og andre nye stormagters øgede betydning og det flerdimensionelle styringssystem, der er ved at tage form, kan være et nyttigt og særligt passende forum for konsensusskabelse og for en beslutningsprocedure, som er omfattende, baseret på partnerskab, og i stand til at fremme konvergens, herunder lovgivningsmæssig konvergens; er af den opfattelse, at G-7 på trods af den øgede betydning af G-20 kan indtage en central rolle som et rådgivende, samordnende og konsensus-skabende forum for de etablerede stormagter med henblik på en dialog med BRICS-landene og andre nye stormagter og forud for G-20-mødet; mener også, at G-8 bør udnyttes i bestræbelserne på at afstemme holdninger med Rusland, således at der kan sikres en koordineret og effektiv reaktion på fælles udfordringer; støtter G-20's parlamentariske dimension og mener, at det bør konsolideres yderligere og inddrages i beslutningsproceduren for at sikre en øget demokratisk dialog og kontrol; støtter også oprettelsen af et parallelt rådgivende forum under G-20, der kan samle ikke-statslige organisationer og ledende repræsentanter for civilsamfundet og erhvervslivet i G-20-landene;

Torsdag den 2. februar 2012

18. mener, at den nuværende statsgældskrise vil være en vigtig prøve for G-20 som et effektivt forum for strategisk politisk dialog, der er i stand til at fremme et sandt globalt system af økonomisk og finansiel styring, der afspejler den indbyrdes afhængighed mellem udviklede økonomier og nye vækstøkonomier, og skabe grundlaget for afskaffelsen af systemiske uligheder, der kan være særligt skadelige både for udviklede økonomier og i et mere langsigtet perspektiv, nye vækstøkonomier, og fremme solidaritet i internationale finansielle fora såsom den Internationale Valutafond;

19. opfordrer EU til at forbedre den politiske dialog og samarbejdet med BRICS-landene for at drive reformen af globale institutioner for finansiel og økonomisk styring, f.eks. Bretton Woods-institutionerne, yderligere frem med henblik på at sikre en bred repræsentation af alle medlemslande og samtidig afspejle ændringer i den økonomiske tyngde;

20. mener, at de eksisterende stormagter bør støtte regionale organisationer, der omfatter BRICS-landene og andre vækstlande som f.eks. ASEAN- eller Mercosur-landene, herunder også deres processer for institutions- og kapacitetsopbygning, og sikre diplomatisk repræsentation på højt plan ved sådanne organisationers møder;

21. noterer sig, at både De Forenede Stater og EU i betragtning af Kinas, Indiens og andre nye vækstøkonomier i Asiens stigende globale og regionale betydning måske gradvist vil flytte deres primære opmærksomhed, politiske investeringer og ressourcer over i retning af Stillehavsområdet og betragte den nordatlantiske dimension og det gensidige samarbejde som værende af mindre strategisk betydning; bemærker endvidere, at Asien bør spille en vigtigere rolle på EU's og dets medlemsstaters udenrigspolitiske dagsorden; opfordrer til, at USA's og EU's politik over for Kina, Indien og andre vækstlande i Asien samordnes i højere grad for at undgå afkobling af denne politik; er stærkt overbevist om, at USA og EU kun ved at samordne deres indsats kan opnå de fornødne politiske synergier for at kunne indlede en effektiv positiv og konstruktiv dialog med BRICS-landene og andre nye stormagter; er af den opfattelse, at regelmæssige topmøder mellem EU og USA, uden at dette berører G-7, ville give mulighed for at fastlægge fælles målsætninger og samordne strategier for så vidt angår spørgsmål af international betydning, herunder økonomisk styring, med henblik på at finde frem til en fælles strategi over for de nye stormagter; minder om, at de transatlantiske forbindelser er af særdeles stor betydning både økonomisk og politisk og understreger de gensidige stærke økonomiske forbindelser mellem USA og EU; er af den opfattelse, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd og den transatlantiske dialog mellem de lovgivende forsamlinger også kunne åbne muligheder for dialog og analyse og derfor bør omfatte en drøftelse af EU's, USA's, BRICS-landenes og andre relevante vækstlandes strategiske forpligtelser og af, hvordan den lovgivningsmæssige samordning med sådanne lande kan fremmes; minder om nødvendigheden af at oprette et transatlantisk politisk råd som en ad hoc-organ for systematisk konsultation og koordination på højt plan for udenrigs- og sikkerhedspolitikken mellem EU og USA;

22. understreger, at det i forbindelse med spørgsmål af global karakter snarere er EU end medlemsstaterne, der bør være de nye stormagters, BRICS-landenes og de øvrige nye vækstlandes samtalepartnere; mener, at det med henblik på at nå frem til en konsekvent politisk holdning over for BRICS-landene og andre nye stormagter, er af afgørende betydning, at medlemsstaterne udvikler deres bilaterale forbindelser med størst mulig gennemsigtighed og under hensyntagen til disse forbindelsers mulige indflydelse på EU-politikker og -holdninger; er af den opfattelse, at EU bør tilstræbe at opnå større politisk og økonomisk samhørighed og vækst med henblik på at bevare sin politiske indflydelse og centrale rolle i det flerdimensionelle system, der er ved at tage form, og blive opfattet som en nødvendig og værdifuld modpart af BRICS-landene og de nye vækstlande;

23. understreger, at den samlede samordning af EU's udenrigspolitik over for BRICS-landene og andre nye stormagter bør sikres af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 4 og artikel 21, stk. 3 i traktaten om Den Europæiske Union; mener, at EU bør bestræbe sig på under den højtstående repræsentants samordning at opnå en bedre sammenkædning af udenrigs- og sikkerhedspolitikken og EU's

Torsdag den 2. februar 2012

sektorbetingedede politikker, som f.eks. udvikling, energisikkerhed, handel, adgang til råmaterialer og sjældne jordarter, klimaændringer og migration, med henblik på at drage nytte af synergier og sikre en sammenhængende og systembetiget udenrigspolitisk strategi, der tager sigte på universel respekt for retsstatsprincippet, menneskerettighederne og demokratiske styreformere; mener, at konceptet EU's strategiske partnerskaber med henblik herpå bør opdateres og sikres bedre muligheder med henblik på at afspejle disse grundlæggende mål; henviser til konklusionerne fra COP 17 under De Forende Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og understreger det fortsatte behov for sammen med BRICS-landene at sikre en sammenhængende og koordineret indsats med henblik på at opnå en fremadrettet aftale;

24. er af den opfattelse, at en sammenhængende udenrigspolitisk strategi på EU-plan også medfører øget samordning mellem Rådets formand og den højtstående repræsentant, Rådet, Parlamentet og Kommissionen om spørgsmål i forbindelse med dagsordenerne for G-7, G-8 og G-20;

25. bemærker, at EU bør have kapacitet til at tilpasse og reformere sine interne styringsstrukturer for at sikre en beslutningsprocedure, som afspejler dens pluralisme og skaber konsensus; understøtter betydningen af, at en sammenhængende udenrigspolitisk strategi på EU-plan over for BRICS-landene og andre nye vækstlande afspejles i, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil fungerer; mener, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør gennemgå og styrke de strategiske partnerskaber med individuelle BRICS-lande i tæt samråd med Parlamentet, og udnytte deres særlige karakteristika og potentiale for synergier og samarbejde med EU; henstiller til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil at udtænke horisontale og vertikale samordningsmekanismer, som sikrer, at der i forbindelse med EU's udenrigspolitik drages nytte af de institutionelle synergier i EU og af tætheden og dybden af medlemsstaternes bilaterale forbindelser med de strategiske partnerskabslande, bl.a. BRICS-landene og andre nye stormagter; er af den opfattelse, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil i forbindelse med BRICS-landene ud over dens organisation efter geografiske og tematiske linjer bør etablere en ad hoc-samordningsmekanisme for at sikre, at alle de enkelte politikker over for BRICS-landene er kompatible set ud fra et systembetiget synspunkt, og at den vedtagne politiske kurs afspejles i EU's dialog med eksisterende stormagter, såsom USA, Canada og Japan; mener, at EU's delegationer i BRICS-landene og andre relevante nye stormagter bør etablere et tættere samarbejde indbyrdes med henblik på at sikre vedvarende overvågning og analyse af forbindelserne mellem BRICS-landene og de relevante gensidige følsomme emner, hvilket således muliggør en mere systembetiget strategi; mener, at EU-delegationerne i BRICS-landene i denne forbindelse bør analysere BRICS-landenes holdning til styring og globale udfordringer og forbindelserne med andre BRICS-lande; mener, at EU bør rette en fornyet indsats og ressourcer mod at styre processen med en reform af et globalt styringssystem og af de internationale organisationer med henblik på at sikre en mere omfattende konsensusdannelse og beslutningsprocedure på globalt plan, navnlig i forbindelse med reformen af FN's Sikkerhedsråd og global finansiell multilateralisme;

26. mener, at "effektiv multilateralisme" og øget koordination i multilaterale fora med henblik på at håndtere spørgsmål om global styring fortsat bør udgøre kernen i et forbedret partnerskab med BRICS-landene; anbefaler navnlig EU at fortsætte sin indsats for at trække disse lande ind på dette spor;

27. mener, at Parlamentet bør deltage i de bilaterale topmøder mellem EU og de strategiske partnerskabslande;

28. mener, at personalet i EU's delegationer i BRICS-landene bør omfatte Parlamentets forbindelsesofficerer med henblik på at fremme en større forståelse for den nationale parlamentariske dimension i hvert af disse lande og for at fremme et nærmere samarbejde og en tættere dialog mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter på bilateralt grundlag og fremme det demokratiske ansvar i beslutningsprocessen i internationale fora som G-8 og G-20; mener, at der ud over de eksisterende delegationer for forbindelserne med hhv. Rusland, Indien, Kina og Sydafrika også kan overvejes en delegation for forbindelserne med Brasilien;

29. mener, at det relevante personale i Parlamentet med henblik på at sikre en effektiv demokratisk kontrol med EU's politik over for BRICS-landene og andre nye stormagter og for at fremme en udvidet interparlamentarisk dialog med sådanne lande bør tilegne sig specialiseret viden og således råde over

Torsdag den 2. februar 2012

passende analytiske instrumenter og kontrolkapacitet og være i stand til at bistå medlemmerne med at fremme en effektiv dialog; mener ligeledes, at der bør etableres en ordning for udveksling af personale mellem Parlamentet og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil med henblik på at øge synergieffekten, den interinstitutionelle dialog og det interinstitutionelle samarbejde og fremme erfaringsudveksling;

30. understreger, at enhver udbygning af forbindelserne og styrkelse af det politiske samarbejde med BRICS-landene på regeringsniveau bør gå hånd i hånd med en løbende dialog mellem civilsamfundsorganisationer; opfordrer i denne forbindelse Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og EU-delegationerne til at etablere en ramme for at fremme og styrke mellemfolkelige kontakter og kulturelle og akademiske udvekslinger på grundlag af eksisterende programmer og ad hoc-programmer med henblik på at øge den gensidige forståelse og udvikle fælles tiltag og initiativer;

31. fastholder, at det er nødvendigt at opgradere den politiske dialog med BRICS-landene om overholdelse af menneskerettighederne og sociale og miljømæssige standarder; minder i denne forbindelse om, at overholdelsen af grundlæggende arbejdsstandarder og ILO's dagsorden om anstændigt arbejde er afgørende for at nå 2015-målene, idet de ved at sikre den sociopolitiske stabilitet og ved at øge kompetenceniveauet i et lands arbejdsstyrke har en positiv indvirkning på et lands økonomi;

32. glæder sig over den oven for nævnte meddelelse fra Kommissionen om "Et Budget for Europa 2020", hvori der fremsættes et forslag til udformningen af finansielle instrumenter og programmer under den følgende flerårige finansielle ramme for tidsrummet 2014-2020; understreger, at det nye partnerskabsinstrument, der tager sigte på at støtte EU's politiske og økonomiske interesser i den øvrige del af verden, herunder aktiviteter, der ikke er berettiget til statslig udviklingsbistand, bør være et udenrigspolitisk instrument; mener, at et sådant partnerskab kunne bidrage til at underbygge stærkere politiske forbindelser og dermed stærkere økonomiske forbindelser med udvalgte lande, og glæder sig over, at den lovgivningsmæssige konvergens fremmes som et af dets mål; mener ligeledes, at partnerskabsinstrumentet bør omfatte budgetposter til finansiering af offentligt diplomati med henblik på at konsolidere de enkelte landes forbindelser med EU og fremme dets indflydelse, partnerskabet og tilknytningsforholdet; mener dog, at der også bør der også gives mulighed for yderligere ressourcer til støtte for demokratisering, konsolidering af retsstatsprincippet, bedre uddannelse og reduktion af sociale forskelle; mener, at der i den nye udformning af de finansielle instrumenter og programmer især bør lægges vægt på ad hoc-finansieringskilder til støtte for nye stormagter og eventuelle nye stormagter til konsolidering af demokratiske strukturer og udvikling af god regeringsførelse og retsstatsprincippet, civilsamfundsorganisationer, gode uddannelsessystemer og gradvis social integration; glæder sig over Kommissionens forslag om at medtage konditionalitetsprincippet i alle EU's programmer og instrumenter og mener, at dette er nøglen til at opnå mere lige vilkår i forbindelse med fremme af menneskerettigheder, demokrati og god regeringsførelse som universelle værdier;

33. opfordrer BRICS-landene til at påtage sig en rolle i international udviklingspolitik, som bedre afspejler deres andel af det globale BNP;

34. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at støtte Syd-Syd-samarbejdsinitiativer og til at deltage i triangulære samarbejdsprojekter, som BRICS-landene deltager i;

35. mener, at det er meget vigtigt at tilskynde til mere samarbejde mellem EU og BRICS-landene og med andre nye vækstøkonomier inden for det globale styringssystem og i internationale organisationer; mener, at EU og USA bør indlede en strategisk dialog med BRICS-landene om mulighederne for reform af de internationale organisationer; mener, at det på EU-plan bør overvejes, hvordan man kan øge EU's rolle, stemme og stemmeindflydelse i internationale fora og opnå en mere effektiv koordination blandt EU's medlemsstater i sådanne fora og dermed en mere sammenhængende holdning med henblik på at etablere en positiv dialog samt et godt partnerskab og samarbejde med BRICS-landene;

Torsdag den 2. februar 2012

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råds formand, Kommissionens formand, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitikken, Rådet, det polske formandskab for Rådet, Kommissionen og det amerikanske udenrigsministerium.

En konsekvent holdning over for regimer, som EU har vedtaget restriktive foranstaltninger over for

P7_TA(2012)0018

Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af 2. februar 2012 om en konsekvent holdning over for regimer, som EU har vedtaget restriktive foranstaltninger over for, når deres ledere forfølger personlige og erhvervsmæssige interesser inden for EU (2011/2187(INI))

(2013/C 239 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til henstilling til Rådet af Graham Watson for ALDE-Gruppen om en konsekvent holdning over for totalitære regimer, som EU har vedtaget restriktive foranstaltninger over for, når deres ledere forfølger personlige og erhvervsmæssige interesser inden for EU (B7-0235/2011),
- der henviser til FN-pagten, navnlig artikel 1 og 25 samt artikel 39 og 41 i kapitel VII,
- der henviser til FN's menneskerettighedskonventioner og de valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og de to valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (den europæiske menneskerettighedskonvention),
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1674 af 28. april 2006, der bekræfter bestemmelserne i dokumentet vedrørende resultatet af Verdenstopmødet om ansvaret for at beskytte befolkninger mod folkedrab, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi (ESS) med titlen "Et sikkert Europa i en bedre verden", der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1267 (1999) om situationen i Afghanistan og resolution 1371 (2001) om situationen i Den Tidlige Jugoslaviske Republik Makedonien,
- der henviser til artikel 21, stk. 2, samt artikel 22 og 36, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets dokument af 22. januar 2004 (5603/2004) om oprettelse af en sanktionsgruppe under Gruppen af Råder vedrørende Eksterne Forbindelser (RELEX/sanktioner),
- der henviser til Rådets dokument med titlen "Grundprincipper for anvendelse af restriktive foranstaltninger (sanktioner)" af 7. juni 2004 (10198/1/2004),
- der henviser til EU-Domstolens dom i sagen Yusuf og Al Barakaat International Foundation mod Rådet og Kommissionen (Sml. 11-3533 (2005)),
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets dokument af 9. juli 2007 (11679/2007) om EU's bedste praksis for effektiv gennemførelse af restriktive foranstaltninger;
- der henviser til Rådets dokument om gennemførelse af Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP af 21. juli 2007 (10826/1/2007),
- der henviser til Rådets dokument af 24. april 2008 (08666/1/2008) om ajourføring af EU's bedste praksis for effektiv gennemførelse af restriktive foranstaltninger,
- der henviser til Rådets fælles holdning 2009/67/FUSP af 26. januar 2009 om ajourføring af fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme og om ophævelse af fælles holdning 2008/586/FUSP ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets dokument med titlen "Retningslinjer for gennemførelse og evaluering af restriktive foranstaltninger (sanktioner) som led i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik", senest ændret den 15. december 2009 (17464/2009),
- der henviser til sin beslutning af 4. september 2008 om evaluering af EU-sanktioner som del af EU's aktioner og politikker på menneskerettighedsområdet ⁽⁴⁾,
- der henviser til direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ⁽⁵⁾,
- der henviser til medlemsstaternes udenrigspolitiske ressourcer,
- der henviser til forretningsordenens artikel 121, stk. 3,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0007/2012),

Generelle observationer vedrørende EU's tilgang til autoritære ledere

- A. der henviser til den nye artikel 21 i EU-traktaten som indført ved artikel 1, nr. 24, i Lissabontraktaten, hvori det anerkendes, at Unions optræden bygger på principperne om "demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten";

⁽¹⁾ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

⁽²⁾ EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59.

⁽³⁾ EUT L 23 af 27.1.2009, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 49.

⁽⁵⁾ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

Torsdag den 2. februar 2012

- B. der henviser til, at sanktioner iværksættes med henblik på at nå de specifikke FUSP-mål, der er fastsat i EU-traktatens artikel 21, og som omfatter fremme af den internationale fred og sikkerhed, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, retsstatsprincippet samt konsolidering af demokrati og god regeringsførelse;
- C. der henviser til, at sanktioner eller restriktive foranstaltninger inden for rammerne af FUSP betragtes som tvangsforanstaltninger uden magtanvendelse, såsom våbenembargoer, handelssanktioner, finansielle og økonomiske sanktioner, indefrysning af aktiver, flyveforbud, adgangsrestriktioner, diplomatiske sanktioner, boykot af sportsbegivenheder og kulturelle begivenheder samt midlertidig ophævelse af samarbejdet med et tredjeland;
- D. der henviser til, at anvendelse af sanktioner eller restriktive foranstaltninger kun er effektiv, hvis den indgår i en sammenhængende global strategi for EU og dens medlemsstater på menneskerettighedsområdet;
- E. der henviser til, at "målrettede sanktioner" findes i form af sanktioner rettet mod personer, selektive økonomiske foranstaltninger og diplomatiske foranstaltninger, såsom visumforbud, indefrysning af aktiver, eksport- eller importembargo mod specifikke varer, flyveforbud, forbud mod investering eller begrænsning af officielle kontakter;
- F. der henviser til, at uenighed mellem medlemsstaterne ofte fører til inkonsekvent anvendelse af restriktive foranstaltninger, hvilket er til skade for EU's troværdighed og har en negativ indvirkning på effektiviteten af de pågældende foranstaltninger;
- G. der henviser til, at EU ofte har været inkonsekvent i anvendelsen af sin sanktionspolitik ved at behandle tredjelandsforskelligt, selv om tilstandene i disse lande med hensyn til menneskerettigheder og demokrati har været ensartede, hvilket har fremkaldt kritik af EU for at bruge dobbelte standarder;
- H. der henviser til, at fremskridtet på det informationsteknologiske område gør nationale grænser mere og mere irrelevante, og at kapaciteten til at isolere et land eller dets elite i en globaliseret verden således formindskes;
- I. der henviser til, at de fleste af de lande, der iværksættes sanktioner imod, er de lande, der har været mest isoleret fra det internationale system, og hvis befolkningsgrupper ville have størst gavn af forøget international kontakt med henblik på forandringer; der henviser til, at restriktive foranstaltninger, især rettet mod visse personer, ikke desto mindre i visse tilfælde kan have afskrækkende psykologiske virkninger;
- J. der henviser til, at EU kun bør træffe afgørelser om sanktioner efter grundig vurdering af, hvad der er den mest effektive måde til at opnå demokratisk forandring i det pågældende land; der henviser til, at hver enkelt afgørelse bør ledsages af en tilsvarende begrundelse;
- K. der henviser til, at mange autoritære ledere og personer med tilknytning til sådanne ser Den Europæiske Union som et sted, der tiltrækker investering, fast ejendom, bank- og sundhedstjenesteydelser, og som et område, inden for hvilket de kan rejse frit og frit bruge den rigdom, som de ofte har erhvervet på tvivlsom måde;
- L. der henviser til, at autoritære lederes mulighed for at forvandle magt til personlig rigdom, herunder ofte ved uretmæssig tilegnelse af eller personlig kontrol over statslige aktiver, giver dem incitamenter til og øger deres mulighed for at tilrane sig og bevare magten; der bemærker, at det er nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser med henblik på at minimere enhver forbindelse mellem udenlandsk bistand til udvikling eller andre formål og berigelse af autoritære ledere og deres nærmeste kredse;
- M. der henviser til, at det uden en samordnet indsats er vanskeligt at få fat i præcise oplysninger om de aktiver, som autoritære ledere besidder inden for EU, og at EU må blive ved med at forsøge at få oplysninger;

Torsdag den 2. februar 2012

- N. der henviser til, at ledere, der er pålagt sanktioner, vil blive berørt, hvis de personligt kommer under pres i form af begrænsninger af deres mulighed for at flytte penge, investere og få adgang til deres finansielle aktiver, af rejsemuligheder, af adgangen til særlige goder og tjenesteydelser eller diplomatisk repræsentation;
 - O. der henviser til, at de talrige internationale og regionale aktører gør det nødvendigt med en dialog samt formelle og uformelle samrådsmekanismer mellem disse aktører;
 - P. der henviser til, at et væsentligt aspekt ved en effektiv politik mod autoritære regimer er, at den skal sikre ligevægt mellem diplomatiske tvangsforanstaltninger, herunder restriktive foranstaltninger med klar tale og konstruktive muligheder, som ikke involverer vold, og EU's og medlemsstaternes udenrigspolitiske ressourcer, idet der foretrækkes en kritisk og progressiv dialog frem for isolation;
 - Q. der henviser til, at revisionsproceduren, der giver mulighed for at udvide, lempe eller hæve sanktioner som reaktion på ændringer i adfærden hos de ledere, sanktionerne er rettet imod, har afgørende betydning for effektiviteten af de restriktive foranstaltninger, og skal gennemføres på rigoristisk og strategisk vis;
 - R. der henviser til, at alle restriktive foranstaltninger skal respektere menneskerettighederne, den humane folkeret, retfærdig rettergang, proportionalitet og ret til effektiv klageadgang og under ingen omstændigheder må ramme de mest sårbare befolkningsgrupper i de lande, der er omfattet af disse foranstaltninger;
1. henstiller til Rådet:

Fastlæggelse af klarere definitioner

- a) at udvikle klare kriterier for, hvornår der skal iværksættes restriktive foranstaltninger, målet med sådanne foranstaltninger, formen af de foranstaltninger, der skal iværksættes, retningslinjer for en regelmæssig evaluering heraf, samt den revisionsprocedure, som skal følges i samråd med Europa-Parlamentet; at fastsætte kriterierne på en måde, der øger konsekvensen i og troværdigheden af EU's sanktioner, men giver tilstrækkelig fleksibilitet på det operationelle niveau, således at EU får mulighed for at anvende instrumentet som et effektivt redskab i sine eksterne aktioner
- b) klart og udtrykkeligt at fastlægge, hvem der skal pålægges sanktioner i tilfælde af fejlslagne stater eller ikke-statslige aktører, vel vidende at strukturerne ofte er uklare
- c) at indføje sanktionerne i en omfattende politisk sammenhæng og fastsætte specifikke målsætninger om en bæredygtig demokratiseringsproces på kortere og længere sigt
- d) at anerkende, at sanktionerne ikke er et mål i sig selv, og ledsage anvendelsen af dem med klare og opnåelige kriterier for ophævelse af sanktioner
- e) systematisk at støtte Den Internationale Straffedomstols arbejde ved at sikre, at der i EU's sanktionspolitik tages behørigt hensyn til domstolens procedurer og domme
- f) at opfordre EU-medlemsstaterne til at anvende princippet om universel jurisdiktion i bekæmpelsen af straffrihed og forbrydelser mod menneskeheden med henblik på at forbedre det internationale strafferetlige system

Opbygning af en effektiv sanktionspolitik

- g) at forpligte sig til at øge samarbejdet og synergien mellem de 27 EU-medlemsstater mest muligt og indtrængende opfordre dem til at tale med samlet og konsekvent stemme med hensyn til fordømmelse af autoritære regimer ved hjælp af én fælles integreret EU-tilgang

Torsdag den 2. februar 2012

- h) at erkende, at sanktioner, der ikke koordineres på internationalt plan, kan være ineffektive og modvirke deres erklærede mål, kan underminere troværdigheden af samt gennemsigtigheden og konsekvensen i den europæiske sanktionspolitik og kan styrke det pågældende autoritære regime eller indskrænke EU's og medlemsstaternes relative forhandlingsspillerum og troværdighed over for den pågældende stat; at sikre bedre koordination og udveksling af information mellem medlemsstaterne ved hjælp af klare procedurer
- i) at gennemføre eksisterende sanktionsordninger på en stram og sammenhængende måde, idet det tilstræbes at undgå anvendelse af dobbelte standarder, og udvide anvendelsesområdet for sanktionsordningerne til at omfatte krænkelse af de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig for så vidt angår religionsfrihed og ytringsfrihed; at sikre, at lande, der hører til det Europæiske Økonomisk Samarbejdsområde (EØS), og lande, der søger om optagelse i Den Europæiske Union, også anvender de restriktive foranstaltninger og udveksler relevant information med EU
- j) at iværksætte sanktioner eller restriktive foranstaltninger, der er målrettede og står i et rimeligt forhold til det mål, der søges nået, og som kun har til formål at indvirke på den ansvarlige elite i repressive eller kriminelle regimer og de ansvarlige ikke-statslige aktører i fejlslagne stater, samt så vidt muligt minimere risikoen for, at sanktionerne rammer civilbefolkningen, navnlig de mest sårbare
- k) at sikre, at den udenlandske bistand til udvikling eller andre formål ikke ender med at blive et incitament for autoritære ledere og deres inderste kreds til at berige sig
- l) at sikre, så vidt muligt, at sanktionspolitikken kombineres med støtte til civilsamfundet i det pågældende land; at forbedre kvaliteten af og gennemsigtigheden i indberetningsfasen, således at det bliver muligt nøjagtigt at angive den ydede bistand og det bidrag, den faktisk yder med henblik på at opfylde civilsamfundets behov
- m) at sikre, at der ikke anvendes dobbelte standarder, når der træffes afgørelser om restriktive foranstaltninger eller sanktioner, og at disse anvendes uanset politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser
- n) at sikre, at restriktive foranstaltninger, der begrænser europæiske virksomheders markedsaktiviteter i lande, der er underkastet sanktioner, ikke er til fordel for konkurrenter fra tredjelande
- o) at sikre, at medlemsstaterne og EU's missions- og delegationsledere er tæt involveret i processen med at udforme, gennemføre, overvåge og evaluere restriktive foranstaltninger og deres konsekvenser på stedet ved at tilvejebringe materiale til konsekvensanalyse, hvilket gør EU's tilstedeværelse på stedet absolut nødvendig; at sikre, at de relevante oplysninger straks videregives til Europa-Parlamentet
- p) at sikre, at de vigtigste forkæmpere for demokrati og menneskerettigheder i de lande, som der er iværksat sanktioner over for, inddrages nøje i processen med at udforme, gennemføre og evaluere restriktive foranstaltninger
- q) at pålægge de eksisterende strukturer i EU's Udenrigstjeneste og Kommissionen at foretage en grundig situationsanalyse af den økonomiske og samfundsmæssige struktur i det pågældende land før og efter vedtagelse af sanktioner, og således undersøge de direkte og indirekte virkninger af alle specifikke foranstaltninger på det politiske og socioøkonomiske område i det pågældende samfund samt tage hensyn til, hvilken virkning de får på erhvervslivets elite, civilsamfundets grupper, den politiske opposition og også de reformorienterede elementer i regeringen
- r) at forpligte RELEX/Sanktionsgruppen til at opfylde sit mandat om at gennemføre forskning i iværksættelse af sanktioner, evaluering af eksisterende sanktioner og udvikling af bedste praksis med hensyn til anvendelsen og gennemførelsen af restriktive foranstaltninger og til regelmæssigt at aflægge rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om sine resultater

Torsdag den 2. februar 2012

- s) at pålægge EU's juridiske og andre relevante tjenester at rådgive Rådet om, hvilke forsigtighedsforanstaltninger der er nødvendige for at hindre, at sortlistede personer omgår sanktionerne
- t) at forpligte EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at anvende en mere integreret fremgangsmåde, hvor de deler ekspertise og viden i forbindelse med udformningen, gennemførelsen og revisionen af sanktioner
- u) at pålægge Rådet og Kommissionen at afsætte tilstrækkelig tid og tilstrækkelige ressourcer og anvende eksperter med viden om det pågældende land og personale, der er specialiseret i menneskerettigheder, til de analyser, der går forud for udformningen af sanktioner og til evaluering af sanktionernes effektivitet
- v) at pålægge Kommissionen og medlemsstaterne at koordinere gennemførelsen af våbenembargoer, hvilket hører under medlemsstaternes kompetenceområde
- w) at pålægge Kommissionen og medlemsstaterne årligt at aflægge rapport om iværksættelsen af sanktioner og deres effektivitet
- x) at opfordre Frankrig og Det Forenede Kongerige og alle EU's ikke-permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd til at udøve tilstrækkeligt pres til at sikre, at FN's Sikkerhedsråds resolutioner gennemføres nøje og fuldt ud
- y) i givet fald at overveje at gøre brug af bestemmelser om "væsentlige elementer" i den bilaterale handel, som giver EU mulighed for at pålægge sanktioner for krænkelse af menneskerettighederne og de demokratiske principper, og føre en sammenhængende europæisk udenrigspolitik med henblik på at støtte foranstaltninger mod autoritære regimer

Tilsagn om en konsekvent politik inden for EU's grænser

- z) at pålægge EU's medlemsstater at oplyse, når personer på sanktionslisten har fysiske og finansielle aktiver inden for medlemsstaternes grænser, samt aktivernes omtrentlige værdi og beliggenhed; at opfordre EU-medlemsstaterne til at samarbejde om udveksling af relevante oplysninger eksempelvis gennem de eksisterende kontorer for inddrivelse af aktiver samt gennem Camden Asset Recovery Inter-Agency Network (CARIN); at fremme samarbejdet mellem EU-medlemsstaterne med henblik på identifikation og konfiskation af disse aktiver
- aa) at pålægge alle EU-medlemsstater at sikre nøje gennemførelse af målrettede finansielle sanktioner eller restriktive foranstaltninger, såsom:
 - at udvide anvendelsen af direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme til obligatorisk at dække alle forsøg på at åbne konti eller deponere penge, der gøres af diktatorer, som er genstand for sanktioner, og fysiske og juridiske personer, der har tilknytning til dem, eftersom disse penge stammer fra kriminalitet, tyveri og underslæb, og undersøge mulighederne for andre forebyggende mekanismer, der kan bremse indstrømningen af uretmæssigt tilegnede statsmidler eller -aktiver i EU's finansielle institutioner
 - afslag på långivning, stramning af foranstaltninger i forbindelse med tilbagebetaling af lån samt indefrysning af indlån for at sikre, at foranstaltningerne i praksis forhindrer bestemte personer og enheder al adgang til finansielle tjenesteydelser inden for EU's retsområde
- ab) at sikre, at de restriktive økonomiske og finansielle foranstaltninger anvendes af alle personer og foretagender, der driver virksomhed inden for EU, herunder tredjelandsstatsborgere, samt af EU-borgere eller økonomiske foretagender, der driver virksomhed uden for EU's grænser, men som er registreret eller oprettet i henhold til en EU-medlemsstats lovgivning

Torsdag den 2. februar 2012

- ac) at sikre, at der nedlægges strengt forbud mod, at ledere, der er genstand for sanktioner, samt fysiske og juridiske personer og foretagender, som har en klar tilknytning til dem, kan eje aktiver og fast ejendom i EU
- ad) at pålægge EU-medlemsstaterne at forbyde skoler og universiteter, tænketanke og andre akademiske institutioner at acceptere støtte, lån eller gaver fra ledere, der er genstand for sanktioner, og fra fysiske og juridiske personer, der er knyttet til disse ledere, og at skabe transparens i deres private finansiering
- ae) at pålægge EU-medlemsstaterne at forbyde sportsforeninger (herunder fodboldklubber) og velgørende organisationer at acceptere støtte, lån eller gaver fra ledere, der er genstand for sanktioner, og fra fysiske og juridiske personer, der er knyttet til disse ledere
- af) at pålægge EU og EU-medlemsstaterne nøje at håndhæve rejseforbud, der forbyder personer, som er genstand for sanktioner, at rejse inden for EU af andre end humanitære årsager
- ag) at pålægge EU-medlemsstaterne aktivt at undersøge og i givet fald retsforfølge fysiske eller juridiske personer i Europa, der har bistået ledere, som er genstand for sanktioner, og personer, der er knyttet til disse ledere, med at omgå eller undgå de sanktioner, der lovligt er blevet iværksat mod dem

Udadrettede aktiviteter

- ah) at forpligte EU til at opbygge international støtte og koalitioner i forbindelse med sine politikker, navnlig i forhold til indflydelsesrige aktører i den pågældende region og internationale organisationer, samt til at inddrage Europa-Parlamentet fuldt ud i denne proces
- ai) at engagere EU i at styrke legitimiteten af og opbygge bred offentlig og politisk støtte til sine politikker, herunder restriktive foranstaltninger og sanktioner, på EU-niveau og på internationalt plan, navnlig i lande, hvis styre er genstand for sanktioner, og til at inddrage Europa-Parlamentet fuldt ud i denne proces
- aj) at opfordre EU indtrængende til, i mangel af sanktioner eller restriktive foranstaltninger fra FN's Sikkerhedsråds side, at samarbejde med andre stater, der anvender sanktioner, udveksle oplysninger og koordinere sine aktioner med henblik på at sikre den størst mulige virkning på internationalt plan og gøre anvendelsen af EU-sanktioner så effektiv som muligt
- ak) at forpligte næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant, missionsledere og EU-Udenrigstjenesten til udtrykkeligt at meddele ledere, som er genstand for sanktioner, hvad der kræves af dem, til at opstille præcise og opnåelige mål med henblik på at fremme positive ændringer og tilbyde passende teknisk bistand
- al) at pålægge medlemsstaterne så vidt det er juridisk muligt at dele oplysninger om sortlistede personer med andre stater, relevante EU-organer og internationale organisationer
- am) at pålægge medlemsstaterne at sikre en rimelig grad af offentlig adgang til informationer om nationale foranstaltninger vedrørende de restriktive foranstaltninger, der anvendes
- an) at pålægge Rådet at høre Europa-Parlamentet fuldt ud under revisionen af sanktioner og at indhente forslag fra Europa-Parlamentet om de politiske retningslinjer og udformningen af EU's sanktionspolitik i et bredere perspektiv
- ao) at erindre om, at diplomatiske tvangsforanstaltninger også skal kombineres med positive foranstaltninger såsom udviklingsstøtte, bæredygtigt økonomisk samarbejde og bistand til civilsamfundet

Torsdag den 2. februar 2012

- ap) at ledsage sanktioner og evalueringen heraf med foranstaltninger, der er baseret på samarbejde og dialog med civilsamfundsorganisationer og med befolkningen i mållandene, med henblik på at udvikle eller styrke en kultur med respekt for demokrati og menneskerettigheder i det pågældende land
- aq) at bestræbe sig på at mobilisere indefrosne og konfiskerede aktiver med henblik på hurtigst muligt at sende dem tilbage til deres respektive lande til gavn for befolkningen

*

* *

2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten.

Grænseoverskridende flytning af selskabers hjemsted

P7_TA(2012)0019

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 med henstillinger til Kommissionen om fjortende selskabsretsdirektiv om grænseoverskridende flytning af selskabers hjemsted (2011/2046(INI))

(2013/C 239 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 50 og 54 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. maj 2003 med titlen "Modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i Den Europæiske Union - vejen frem" (COM(2003)0284),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen "Europa 2020 – En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. oktober 2010 med titlen "På vej mod en akt for det indre marked – For en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne – 50 forslag med henblik på at blive bedre til at arbejde, iværksætte og handle sammen" (COM(2010)0608),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. april 2011 med titlen "Akten for det indre marked – Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid – "Sammen om fornyet vækst"" (COM(2011)0206),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab (SE) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 1.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Rådets direktiv 2001/86/EF af 8. oktober 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE) for så vidt angår medarbejderindflydelse ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar ⁽²⁾,
 - der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols domme i sagerne Daily Mail ⁽³⁾, Centros ⁽⁴⁾, Überseering ⁽⁵⁾, Inspire Art ⁽⁶⁾, SEVIC Systems ⁽⁷⁾, Cadbury Schweppes ⁽⁸⁾ og Cartesio ⁽⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 4. juli 2006 om den seneste udvikling og udsigter i relation til selskabsret ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2007 om det europæiske private selskab og det fjortende selskabsretsdirektiv om flytning af registreringssted ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om gennemførelse af direktiv 2002/14/EF om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. marts 2009 med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted ⁽¹³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 23. november 2010 om civilretlige, erhvervsretlige, familieretlige og internationalprivatretlige aspekter af handlingsplanen om gennemførelse af Stockholmprogrammet ⁽¹⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 42 og 48,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0008/2012),
- A. der henviser til, at artikel 49 og 54 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde garanterer etableringsfrihed for alle selskaber, til at grænseoverskridende flytning af selskaber er et af de centrale elementer i gennemførelsen af det indre marked, og til at der er mangel på ensartethed i lovgivningen om flytning og procedurerne for flytning af registreringssted eller hovedsæde for et eksisterende selskab stiftet i henhold til en medlemsstats lovgivning, fra en medlemsstat til en anden, inden for det indre marked, og at dette indebærer en risiko for beskæftigelsen samt administrative vanskeligheder og dermed forbundne omkostninger, sociale følger og manglende retssikkerhed;
- B. der henviser til, at flertallet af deltagerne i den offentlige høring, der blev afsluttet den 15. april 2004, gik ind for vedtagelsen af et selskabsretsdirektiv om grænseoverskridende flytning af selskabers hjemsted;
- C. der henviser til, at Domstolens afgørelse i Cartesio-sagen på baggrund af forskellene mellem de krav, der gælder i medlemsstaterne for selskabers flytning, har bekræftet behovet for harmoniserede regler om grænseoverskridende flytning af selskabers hjemsted;

⁽¹⁾ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 310 af 25.11.2005, s. 1.

⁽³⁾ Sag 81/87, Daily Mail, Sml. 1988, s. 5483.

⁽⁴⁾ Sag C-212/97 Centros, Sml. 1999 I, s. 1459.

⁽⁵⁾ Sag C-208/00 Überseering, Sml. 2002 I, s. 9919.

⁽⁶⁾ Sag C-167/01 Inspire Art, Sml. 2003 I, s. 10155.

⁽⁷⁾ Sag C-411/03 SEVIC Systems, Sml. 2005 I, s. 10805.

⁽⁸⁾ Sag C-196/04 Cadbury Schweppes, Sml. 2006 I, s. 7995.

⁽⁹⁾ Sag C-210/06 Cartesio, Sml. 2008 I, s. 9641.

⁽¹⁰⁾ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 114.

⁽¹¹⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 671.

⁽¹²⁾ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 11.

⁽¹³⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 5.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0426.

Torsdag den 2. februar 2012

- D. der henviser til, at Domstolen i sin Cartesio-dom ikke har forelagt den nødvendige redegørelse for flytning af et selskabs hjemsted, som Kommissionen forventede det i dens konsekvensanalyse fra 2007 ⁽¹⁾;
- E. der henviser til, at det er op til lovgiverne og ikke Domstolen på grundlag af traktaten at fastsætte de relevante foranstaltninger, for at et selskabs ret til flytning af sit hjemsted kan gennemføres;
- F. der henviser til, at selskabers mobilitet, som følge af Kommissionens redegørelse i dens konsekvensanalyse fra 2007 om, at "ingen indsats synes at være mere hensigtsmæssig, idet der ikke er brug for yderligere indsats på EU-plan" ⁽²⁾, stadig er forbundet med betydelige administrative byrder såvel som sociale og skattemæssige udgifter;
- G. der henviser til, at Kommissionens konsekvensvurdering fra 2007 ikke omfatter konsekvenserne for de sociale politikker og beskæftigelsespolitikken, undtaget medarbejderindflydelse,
- H. der henviser til, at misbrug af postkasseselskaber og skuffeselskaber med henblik på at omgå retlige, sociale og skattemæssige bestemmelser bør forebygges;
- I. der henviser til, at grænseoverskridende flytning af et selskabs hjemsted bør være skatteneutral;
- J. der henviser til, at der i forbindelse med flytning af hjemsted bør sikres kontinuitet med hensyn til det berørte selskabs status som juridisk person for at sikre, at det fungerer korrekt;
- K. der henviser til, at flytningen ikke bør berøre rettigheder, der tilkommer berørte parter (minoritetsaktionærer, arbejdstagere og kreditorer), og som er opstået før flytningen;
- L. der henviser til, at flytningsproceduren bør undergives strenge regler med hensyn til gennemsigtighed og information til de berørte parter, inden flytningen gennemføres;
- M. der henviser til, at medarbejdernes ret til medarbejderindflydelse er af stor betydning ved flytningen af et selskabs hjemsted;
- N. der henviser til, at der bør sikres sammenhæng mellem procedurerne for medarbejdernes indflydelse i de forskellige lovgivningsmæssige bestemmelser i selskabsretsdirektiverne;
1. anmoder Kommissionen om på grundlag af artikel 50, stk. 1 og stk. 2, litra g), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at fremsætte forslag til et direktiv om grænseoverskridende flytning af selskabers hjemsted i overensstemmelse med de detaljerede henstillinger i bilaget;
 2. bekræfter, at disse henstillinger respekterer borgernes grundlæggende rettigheder og nærhedsprincippet;
 3. finder, at forslaget er uden finansielle følgevirkninger;
 4. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de detaljerede henstillinger i bilaget til Kommissionen og Rådet samt til medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

⁽¹⁾ Kommissionens arbejdsdokument: Konsekvensanalyse af direktivet om grænseoverskridende flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted, SEC(2007)1707, punkt 3.5.2, s. 24-25.

⁽²⁾ Kommissionens arbejdsdokument: Konsekvensanalyse af direktivet om grænseoverskridende flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted, SEC(2007)1707, punkt 6.2.4, s. 39.

Torsdag den 2. februar 2012

BILAG

HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM

Henstilling 1 (om anvendelsesområdet for det direktiv, der skal vedtages)

Direktivet bør finde anvendelse på selskaber med begrænset ansvar som defineret i artikel 2, nr. 1, i direktiv 2005/56/EF.

Direktivets anvendelsesområde bør omfatte en passende løsning på spørgsmålet om adskillelse af et selskabs vedtægtsmæssige hjemsted og dets administrative hjemsted.

Henstilling 2 (om virkningerne af en grænseoverskridende flytning)

Direktivet bør gøre det muligt for selskaber at udøve deres etableringsret ved at flytte til en værtsmedlemsstat uden at miste deres status som juridisk person, idet de omdannes til et selskab, der er underlagt lovgivningen i værtsmedlemsstaten, uden at skulle opløses.

Flytningen må ikke indebære omgåelse af retlige, sociale og skattemæssige bestemmelser.

Flytningen bør træde i kraft på datoen for registrering i værtsmedlemsstaten. Fra datoen for registrering i værtsmedlemsstaten bør selskabet være underlagt denne stats lovgivning.

Flytningen bør ikke berøre selskabets retlige forbindelser med tredjemand.

Flytningen bør være skattneneutral i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 90/434/EØF ⁽¹⁾.

Henstilling 3 (om regler om gennemsigtighed og information forud for beslutningen om flytning)

Ledelsen eller bestyrelsen i et selskab, der planlægger en flytning, bør have pligt til at udarbejde en rapport og en plan for flytningen. Inden ledelsen træffer afgørelse om rapporten og planen for flytningen, bør medarbejderrepræsentanterne eller, hvis der ikke er nogen repræsentanter, medarbejderne selv informeres og høres om den foreslåede flytning som omhandlet i artikel 4 i direktiv 2002/14/EF ⁽²⁾.

Rapporten bør sendes til selskabsdeltagerne og til medarbejderrepræsentanterne eller, hvis der ikke er nogen repræsentanter, til medarbejderne selv.

Rapporten bør beskrive og begrunde de økonomiske, juridiske og sociale aspekter af flytningen og forklare dens konsekvenser for selskabsdeltagerne, kreditorerne og medarbejderne, der kan konsultere rapporten i løbet af en fastsat periode, som ikke kan være kortere end en måned eller længere end tre måneder forud for datoen for den generalforsamling, hvor flytningen godkendes.

Planen for flytningen bør omfatte:

- (a) selskabets juridiske virksomhedsform, navn og vedtægtsmæssige hjemsted i hjemmedlemsstaten

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater (EFT L 225 af 20.8.1990, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29).

Torsdag den 2. februar 2012

- (b) selskabets juridiske virksomhedsform, navn og vedtægtsmæssige hjemsted i værtsmedlemsstaten
- (c) stiftelsesoverenskomst og vedtægter påtænkt for selskabet i værtsmedlemsstaten
- (d) påtænkt tidsplan for flytningen
- (e) den dato, fra hvilken transaktionerne i det selskab, der agter at flytte sit hjemsted, regnskabsmæssigt anses for at have fundet sted i værtsmedlemsstaten
- (f) detaljerede oplysninger om flytningen af den centrale administration eller hovedforretningsstedet
- (g) selskabsdeltagernes, medarbejdernes og kreditorernes garanterede rettigheder eller de foreslåede relevante foranstaltninger og den adresse, hvor der gratis kan indhentes udførlige oplysninger herom
- (h) for så vidt selskabet ledes på grundlag af medarbejdermedbestemmelse, og for så vidt værtsmedlemsstatens nationale lovgivning ikke indeholder krav om en sådan medbestemmelsesordning, oplysninger om procedurerne for fastlæggelse af ordninger for medarbejdermedbestemmelse.

Rapporten og planen for flytningen bør sendes til repræsentanter for selskabsdeltagerne og medarbejderne til gennemsyn inden for en passende periode forud for datoen for selskabets generalforsamling.

Planen for flytningen bør offentliggøres i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2009/101/EF ⁽¹⁾.

Henstilling 4 (om generalforsamlingens beslutning)

Generalforsamlingen bør godkende forslaget om flytning i overensstemmelse med formkravene og med det flertal, der kræves for at ændre stiftelsesoverenskomsten og vedtægterne i henhold til gældende lovgivning for selskabet i hjemmedlemsstaten.

Hvis selskabet ledes på grundlag af medarbejdermedbestemmelse, kan generalforsamlingen gøre gennemførelsen af flytningen betinget af sin udtrykkelige godkendelse af ordningerne for medarbejdermedbestemmelse.

Medlemsstaterne bør kunne vedtage bestemmelser til sikring af en passende beskyttelse af mindretalsaktionærer, der udtaler sig mod flytningen, for eksempel retten til at trække sig ud af selskabet i henhold til lovgivningen i deres hjemmedlemsstat.

Henstilling 5 (om kontrol af flytningens lovlighed)

Værtsmedlemsstaten bør kontrollere, om flytningsproceduren opfylder kravene i landets lovgivning.

Den af hjemmedlemsstaten udpegede kompetente myndighed bør udstøde et certifikat indeholdende en endegyldig erklæring om, at alle fornødne handlinger og formaliteter er foretaget inden flytningen.

Certifikatet, en kopi af den stiftelsesoverenskomst og de vedtægter, der påtænkes for selskabet i værtsmedlemsstaten, og en kopi af forslaget om flytning bør inden for en passende frist forelægges det organ, der er ansvarligt for registreringen i

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

Torsdag den 2. februar 2012

værtsmedlemsstaten. Disse dokumenter bør være tilstrækkelige til, at selskabet kan blive registreret i værtsmedlemsstaten. Den kompetente registreringsmyndighed i værtsmedlemsstaten bør kontrollere, at de materielle og formelle betingelser for flytningen, herunder kravene i værtsmedlemsstaten for oprettelse af et sådant selskab, er opfyldt.

Værtsmedlemsstatens kompetente myndighed bør straks underrette hjemmedlemsstatens tilsvarende myndighed om registrering. Herefter bør hjemmedlemsstatens myndighed slette selskabet af sit register.

For at beskytte tredjemand bør registreringen i værtsmedlemsstaten og slettelsen af registret i hjemmedlemsstaten offentliggøres på passende måde.

Henstilling 6 (om beskyttelsesforanstaltninger)

Et selskab, mod hvilket der er indledt retlige procedurer med henblik på opløsning, likvidation, insolvens eller betalingsstandsning eller andre lignende retlige procedurer, bør ikke gives tilladelse til at foretage en grænseoverskridende flytning af sit hjemsted.

For så vidt angår igangværende retlige eller administrative procedurer, der påbegyndtes før flytningen af hjemsted, bør selskabet anses for at have sit vedtægtsmæssige hjemsted i hjemmedlemsstaten. Eksisterende kreditorer bør have krav på sikkerhedsstillelse.

Henstilling 7 (medarbejderrettigheder)

Medarbejdernes medbestemmelsesrettigheder bør bevares under flytningen. De bør som udgangspunkt være underlagt værtsmedlemsstatens lovgivning.

Værtsmedlemsstatens lovgivning bør dog ikke finde anvendelse, hvis:

- (a) den ikke yder mindst samme niveau af medbestemmelse som det, der gælder i hjemmedlemsstaten, eller
- (b) den ikke giver medarbejderne i selskabets virksomheder i andre medlemsstater samme ret til at udøve deres medbestemmelsesret, som de nød godt af inden flytningen.

Endvidere bør de retlige bestemmelser om medarbejdernes rettigheder være i overensstemmelse med gældende EU-ret.

Budgetkontrol af EU's humanitære bistand

P7_TA(2012)0020

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om budgetkontrol af EU's humanitære bistand forvaltet af ECHO (2011/2073(INI))

(2013/C 239 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som vedrører humanitær bistand,
- der henviser til Finansforordningen ⁽¹⁾ og gennemførelsesbestemmelserne ⁽²⁾ hertil,

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽¹⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger af 27. september 2011 med titlen "Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle" ⁽²⁾, af 19. januar 2011 om "situationen i Haiti et år efter jordskælvet: humanitær bistand og genopbygning i Haiti" ⁽³⁾, af 10. februar 2010 om "jordskælvet for nylig i Haiti" ⁽⁴⁾, af 29. november 2007 om europæisk konsensus om humanitær bistand og af 18. januar 2011 om "gennemførelse af den europæiske konsensus om humanitær bistand: midtvejsrevision af handlingsplanen og vejen frem" ⁽⁵⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 5. maj 2010 om decharge for gennemførelsen af den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008 ⁽⁶⁾ og af 10. maj 2011 for regnskabsåret 2009 ⁽⁷⁾,
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2008 ⁽⁸⁾ og regnskabsåret 2009 ⁽⁹⁾ sammen med institutionernes svar,
- der henviser til Revisionsrettens særberetninger nr. 3/2006 om "Europa-Kommissionens humanitære bistand efter tsunamien", nr. 6/2008 om "Kommissionens rehabiliteringsbistand efter tsunamien og orkanen Mitch", nr. 15/2009 om "EU-bistand, der ydes gennem FN-organisationer: beslutningstagning og overvågning", og nr. 3/2011 om "Produktiviteten og effektiviteten af EU-bidrag, der kanaliseres gennem De Forenede Nationers organisationer i konfliktramte lande",
- der henviser til de årlige rapporter og årlige aktivitetsrapporter for regnskabsårene 2009 og 2010 fra Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO) og bilagene hertil,
- der henviser til årsberetning om den humanitære bistandspolitik og dens gennemførelse i 2009 (COM(2010)0138) og Kommissionens ledsagedokument (SEC(2011)0398),
- der henviser til årlig rapport om Den Europæiske Unions politikker for humanitær bistand og civilbeskyttelse og deres gennemførelse i 2010 (COM(2011)0343) og Kommissionens ledsagedokument (SEC(2011)0709),
- der henviser til den finansielle og administrative rammeaftale (FAFA) mellem Kommissionen og De Forenede Nationer,
- der henviser til partnerskabsrammekontrakten mellem Kommissionen og de humanitære organisationer (FPA);
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0444/2011),

⁽¹⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0404.

⁽³⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0018.

⁽⁴⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 5.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0005.

⁽⁶⁾ EUT L 252 af 25.9.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 250 af 27.9.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 269 af 10.11.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 303 af 9.11.2010, s. 1.

Torsdag den 2. februar 2012

- A. der henviser til, at antallet, hyppigheden, omfanget og den alvorlige karakter af humanitære katastrofer er steget dramatisk og påvirker flere dele af verden;
- B. der henviser til, at EU's ledende rolle på den humanitære verdensscene og stigningen i antallet og hyppigheden af interventioner inden og uden for EU sammen med de nuværende budgetmæssige begrænsninger gør det endnu mere nødvendigt med en forsvarlig økonomisk forvaltning baseret på principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet;
- C. der henviser til, at megakatastroferne i Haiti og Pakistan endnu en gang har vist, at det er nødvendigt at forbedre EU's katastrofeinstrumenter med hensyn til effektivitet, mulighed for hurtig indsats samt koordination;

Produktiviteten og effektiviteten af ECHO's kontrol-, overvågnings- og tilsynssystem

- 1. henviser til GD ECHO's vilje til og indsats for at forbedre produktiviteten og effektiviteten i EU's humanitære bistand;
- 2. henviser til Den Europæiske Revisionsrets bemærkning i årsberetningen om, at ECHO's samlede forudgående kontrol-, overvågnings- og tilsynssystemer, de efterfølgende revisionsaktiviteter og de interne revisionsfunktioner generelt er effektive; understreger imidlertid, at der er mulighed for forbedringer på alle disse områder;

FPA-partnere: Ngo'er

- 3. henviser til, at forbindelserne mellem ECHO og dets ngo-partnere foregår i henhold til PRA'en, mens budgettet gennemføres efter metoden med direkte central forvaltning;
- 4. glæder sig over den øgede fleksibilitet og effektivitet, som PRA'en fra 2008 har medført i forhold til PRA'en fra 2005, såsom en mere resultatorienteret tilgang, indførelsen af forudgående og efterfølgende kontrolmekanismer samt forenkling og mindre usikkerhed som følge af indførelsen af retningslinjer; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med PRA'en efter 2012 at fortsætte med at forbedre de foranstaltninger, som vil forbedre effektiviteten af samarbejdet med PRA-partnere; understreger, at forbedring af effektiviteten af samarbejdet og reducere af de uforholdsmæssigt store administrative byrder for PFA-partnere i mellemtiden skal sikre en høj grad af ansvarlighed og åbenhed;
- 5. opfordrer Kommissionen til at forbedre de forskellige vurderingsmetoder og -praksisser til at fastslå, hvorvidt en potentiel partner er kvalificeret til at deltage i FPA'en eller ej; minder om, at erfaringerne forud for undertegnelsen af PRA'en i 2008 viser, at den oprindelige godkendelse af partnere, der var underlagt mekanismen med efterfølgende kontrol, som byggede på tilliden til disse partners interne kontrolsystemer og finansielle soliditet, var for optimistisk; bemærker, at partnere underlagt P-kontrolmekanismen, efter at have fået tildelt denne status på baggrund af en indledende vurdering, sjældnere underlægges revision af deres interne kontrolsystemer og tillades at anvende deres egne udbudsprocedurer, samt at deres foranstaltninger ikke er underlagt kontraktlige begrænsninger vedrørende finansiering; minder om, at mange af disse som følge af vurderingen i forbindelse med FPA'en for 2008 måtte nedgraderes til A-partnere, dvs. underlægges A-kontrolmekanismen;
- 6. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de svagheder, som er blevet identificeret i forbindelse med de regelmæssige kontroller af partners systemer, behandles rettidigt af partnerne, og at der iværksættes nødvendige foranstaltninger, såfremt dette ikke sker; minder om, at de eksterne revisorer under hensyntagen til partners særlige strukturer skal fortsætte bestræbelserne på at forbedre kvaliteten af deres henstillinger til partnerne, således at det sikres, at disse accepteres og kan gennemføres; understreger, at det er nødvendigt yderligere at strømline og standardisere dokumentationen af evalueringen af forslag om humanitære bistandsaktioner yderligere for at muliggøre en generel sammenligning;

Torsdag den 2. februar 2012

7. mener, at der takket være de eksisterende revisions- og overvågningsmekanismer er større ansvarlighed med hensyn til vurderingen af PRA-partners effektivitet, end det er tilfældet med FN-partnerne; påpeger imidlertid, at en international organisation som FN ikke kan sammenlignes med PRA-partnerne;

Internationale organisationer: FN

8. bemærker, at forbindelserne mellem ECHO og dets FN-partnere henhører under den finansielle og administrative rammeaftale (FAFA), mens forbindelserne med Røde Kors-bevægelsen og Den Internationale Organisation for Migration (IOM) er omfattet af PRA'en for internationale organisationer; erindrer om, at den anvendte metode til gennemførelse af budgettet i begge tilfælde har været fælles forvaltning;

9. påpeger, at vilkårene for og gennemførelsen af kontrollen med EU's midler under den fælles forvaltning og opfølgningen af kontrollen har udvist alvorlige svagheder; opfordrer Kommissionen til at indgå aftale med især FN-agenturerne om de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at man kan have tillid til det revisionsarbejde, som FN-organerne udfører, og til at styrke og fremme pålideligheden af de eksisterende kontroller, herunder efterprøvninger;

10. minder om, at det i forbindelse med den igangværende revision af finansforordningen foreslås, at de EU-midler, som kanaliseres gennem FN og internationale organisationer, skal forvaltes efter bestemmelserne om indirekte forvaltning;

11. understreger, at kontrolkravene for indirekte forvaltning af EU-midlerne skal være lige så skrappe som kontrolkravene for fælles forvaltning; kræver, at der sikres samme niveau af ansvarlighed for ECHO-partners indirekte forvaltning af EU-midler som det, der angives i artikel 57, stk. 5, i Kommissionens forslag til finansforordning; understreger, at adgang til ECHO-partners revisionsrapporter er af afgørende betydning for at kunne kontrollere, at aktioner, der finansieres over EU-budgettet, forvaltes på forsvarlig økonomisk vis;

12. kræver, at revisionsresultaterne rettidigt stilles til rådighed for dechargemyndigheden, uden at dette berører Revisionsrettens eller OLAF's beføjelser og kompetencer

13. beklager FN-rapporternes generelle karakter med utilstrækkelige oplysninger om de opnåede resultater; påpeger, at FN-rapporterne som følge af FN's princip om én enkelt revision og den omstændighed, at omfanget af Kommissionens kontrol er begrænset til efterprøvelse og overvågning, imidlertid er en vigtig informationskilde med henblik på at sikre ansvarlighed og gennemsigtighed;

14. opfordrer Kommissionen til at sikre, at FN-rapporterne indeholder tilstrækkelig information om resultaterne af projekterne, dvs. effekter og udfald, og at dette sker inden for rapporteringsperioden; understreger, at målbare effekter og konsekvensindikatorer skal være en integreret del af rapporteringskriteriet; beklager, at over 70 % af ECHO's besvarelser til Revisionsrettens spørgeskemaer i forbindelse med særberetning nr. 15/2009 afslører, at FN-rapporterne blev afleveret for sent, og anmoder Kommissionen om at redegøre for den seneste udvikling på området;

15. påpeger, at Kommissionen og FAFA-underskriverne fortolker FAFA-kontrolklausulen forskelligt, navnlig hvad angår gennemførelse af kontroller; bifalder vedtagelsen af kommissoriet vedrørende kontrol i juli 2009 som et middel til at sikre yderligere vejledning til og præcisering af anvendelsen af kontrolklausulen; minder om, at de seneste resultater fra ECHO's eksterne revisionssektor og Revisionsretten inden for rammerne af den årlige revisionserklæring viser, at der er grund til at præcisere det aftalte kommissorium og kontrolklausulen nærmere;

Torsdag den 2. februar 2012

16. henviser til, at den eksterne revisionstjeneste næsten ikke har haft nogen fordel af forøgelsen af medarbejderstaben i DG ECHO's hovedkvarter i 2010 (fra 247 til 289);

17. beklager de vanskeligheder, som Revisionsretten er stødt på i forbindelse med at få adgang til oplysninger om de aktioner, der gennemføres af FN-partnerne; minder om, at EU og derfor Revisionsretten i henhold til FAFA-kontrolklausulen kan foretage en finansiel kontrol på stedet, og at FN er forpligtet til at udlevere alle relevante finansielle oplysninger; understreger, at FN er forpligtet til at give Revisionsretten den nødvendige adgang til oplysninger og på denne måde opfylde FAFA-kontrolklausulen;

18. glæder sig over de positive resultater af drøftelserne med Verdensfødevareprogrammet (WFP) og De Forenede Nationers Børnefond (UNICEF), hvorefter WFP og UNICEF har ændret deres regler for at gøre deres interne revisionsrapporter tilgængelige for ECHO; opfordrer ECHO til hurtigst muligt at gennemføre lignende forhandlinger med de andre FN-agenturer for at sikre en let og ubureaukratisk adgang til deres interne revisionsrapporter; opfordrer Kommissionen til hvert halve år at underrette Europa-Parlamentets kompetente udvalg om udviklingen i forhandlingerne; understreger, at alle interne revisionsrapporter bør stilles til rådighed for Kommissionen elektronisk og ikke kun i de relevante FN-agenturers lokaler;

19. minder om, at der i 2010 blev indledt drøftelser med Verdensfødevareprogrammet med det formål at opnå enighed om en fælles metode, som Verdensfødevareprogrammet skulle anvende i forbindelse med revisionen af EU-finansierede projekter; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dette forehavende med et vellykket resultat og indlede tilsvarende forhandlinger med de øvrige FN-partnere;

20. glæder sig over arbejdet i Arbejdsgruppen om Revision og Ansvarlighed i Forbindelse med Katastrofehjælp, der blev oprettet under den internationale organisation af øverste revisionsmyndigheder (INTOSAI) og ledes af et medlem af Den Europæiske Revisionsret; minder om de to hovedformål, som består i at: (i) opstille retningslinjer og god praksis med henblik på i sidste ende at nå frem til en enkelt samlet beretningsmodel og ii), opstille retningslinjer og god praksis i forbindelse med revision af katastroferelateret støtte;

21. er af den opfattelse, at dette er et vigtigt skridt i tacklingen af de udfordringer, der er forbundet med åbenhed og ansvarligheden i samarbejdet med FN og andre internationale organisationer; opfordrer arbejdsgruppen til at opfylde sit mandat inden for den fastsatte tidsramme;

22. påpeger, at der efter afsløringen af den nordkoreanske regerings misbrug af FN-midler, der var beregnet til humanitære aktiviteter og udviklingsaktiviteter, i slutningen af 2006 har været bred kritik af den manglende åbenhed, ansvarlighed og effektivitet i forbindelse med forvaltningen af FN's midler; beklager, at FN-reformen med hensyn til gennemsigtighed og ansvarlighed endnu ikke har gjort nogen væsentlige fremskridt; understreger, at EU-medlemsstaterne er nødt til at vise større politisk vilje, beslutsomhed og konsekvens for at fremme reformen og sikre større ansvarlighed; opfordrer den højtstående repræsentant for Unionens optræden udadtil til at prioritere dette spørgsmål og påtage sig rollen som formidler;

Produktiviteten og effektiviteten af ECHO's gennemførelse af EU's humanitære støtte

23. anerkender fordelene ved, at DG ECHO sammen med sine partnere søger efter nye finansieringsformer; opfordrer samtidig til respekt for forskellene mellem de aktører, der deltager i finansiering og gennemførelse af humanitære EU-programmer – FN, internationalt Røde Kors og Røde Halvmåne, ikke-statslige organisationer – idet katastroferne ofte berører flere lande og nødvendiggør en multilateral og koordineret indsats; bakker op om arbejdet med at styrke af de lokale aktørers kapacitet og forbedre evalueringsevnen og den lokale beredskabskapacitet gennem ECHO's kontorer og eksperter i marken;

Torsdag den 2. februar 2012

24. påpeger, at nøjagtige og sammenhængende behovsvurderinger er en afgørende forudsætning for kunne gennemføre den humanitære bistand på en effektiv måde; erkender, at den humanitære bistand, der forvaltes af ECHO, takket være den globale behovsvurdering og bedømmelsen af glemte kriser opfylder det afgørende kriterium om udelukkende at være behovsbaseret; understreger nødvendigheden af, at Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at engagere sig i debatten om at skabe en mere koordineret og sammenhængende behovsvurdering; hilser i denne sammenhæng dialogen mellem Kommissionen og FN velkommen;

PRA-partnere

25. gør opmærksom på, at GD ECHO's partnere udfører et arbejde af høj kvalitet takket være en effektiv udvælgelsesmetode – navnlig gennem PRA – og udarbejdelsen af normer og praktiske retningslinjer for det humanitære område; understreger ligeledes, at den effektive kontrol med anvendelsen af midlerne, der finder sted som led i den revision af partnere, der udføres af private firmaer, er af afgørende betydning og bidrager til at legitimere sektoren for humanitær hjælp; påpeger dog ud fra ønsket om at fastholde mangfoldigheden af partnere og sikre de små og mellemstore ngo'ers deltagelse, at de administrative godkendelsesprocedurer er komplicerede og de administrative byrder meget tunge, hvilket er hårdt for ngo'erne, og at revisionerne vanskeliggøres af mangelen på menneskelige ressourcer; opfordrer til, at de anvendte værktøjer tilpasses til den humanitære sektors måde at fungere på og til de lokale behov, så den humanitære hjælp målrettes på hensigtsmæssig vis og samordningen af de forskellige medvirkende hjælpeorganisationers indsats iværksættes på et tidligt stadie;

26. bifalder de af DG ECHO foretagne bestræbelser på at fremme anvendelsen af innovative tilgange, såsom "kasseprincippet", især til overførsler uden tilknyttede betingelser, der er målrettet mod de mest sårbare grupper; bemærker, at disse tilgange ved at benytte de lokale markeder kan være mere effektive og ikke nødvendigvis indebærer en højere tillidsmæssig risiko end bistanden i naturalier; tilskynder derfor GD ECHO til at fortsætte med at udvikle tilgange baseret på kasseprincippet og at opfordre partnere til at tage dem i anvendelse.

27. henviser til konklusionerne efter de tre cyklusser af ECHO's eksterne revisionssektors revision af partnernes hovedkontorer vedrørende arten og korrektheden af de økonomiske forbindelser mellem ECHO og dets partnere, som gik ud på, at midler, der stilles til rådighed af Kommissionen, i det store hele er blevet anvendt med rimelig omhu og i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser;

28. bemærker, at de fleste af henstillingerne fra ECHO's eksterne revisionssektors revision af FPA-partnernes hovedkontorer vedrører partnernes udbudsbestemmelser; gør opmærksom på, at et af de væsentligste resultater af revisionen af hovedkontorerne er påvisningen af, at ikke alle PRA-partnere har indført procedurer, der er helt og fuldt i overensstemmelse med principperne i bilag IV til PRA'en fra 2008 (hvad enten der er tale om forudgående eller efterfølgende kontrolmekanismer); henviser til, at der er visse vanskeligheder forbundet med at fremskaffe fuldstændige udbudsdossierer og indføre pålidelige og veldokumenterede udbudsprocedurer;

29. bemærker, at FPA-partnere er nødt til at tage følgende spørgsmål op: fastsættelse af passende interne kontrolmekanismer, forbedring af de finansielle omkostningsfordelingssystemer og deres gennemsigthed, afhjælpning af svagheder i regnskabssystemerne, styrkelse af ledelsens vilje til at håndhæve kvalitetsstandarder, oprettelse af en risikostyringsproces for hele organisationen og øget bevidstgørelse om risikoen for svig og korruption;

30. bemærker, at ECHO-partnere kan give aktiviteterne til støtte for humanitære aktioner i underleverance til gennemførelsespartnere; beklager manglen på passende procedurer, tilsyn og forsvarlig forvaltning for så vidt angår PRA-partnernes kontrol med deres gennemførelsespartnere; opfordrer derfor Kommissionen til at tage dette problem op i betragtning af den risiko, dette kan indebære i tilfælde af svig, manglende adgang til de underliggende dokumenter, og den omstændighed, at ECHO ikke råder over mekanismer til at identificere de enkelte gennemførelsespartnere;

Torsdag den 2. februar 2012

31. er af den opfattelse, at modtagernes faktiske og fortsatte inddragelse i planlægningen og forvaltningen af bistanden er en afgørende forudsætning for en hurtig humanitær indsats af høj kvalitet, navnlig i tilfælde af langvarige kriser; påpeger, at der i mange tilfælde ikke findes nogen formelle mekanismer for klageadgang eller feedback fra modtageren til den pågældende partner eller klare regler for beskyttelse af "whistleblowers"; understreger, at dette er en vigtig mekanisme for at forbedre effektiviteten og forsvarligheden samt muligheden for at undgå potentielt misbrug af støttematerialer; opfordrer ECHO til straks at etablere en sådan mekanisme;

32. minder om den eksterne revisionssektors henstilling, ifølge hvilken det er nødvendigt at forbedre evalueringen af situationen før og efter uddelingen af bistanden, og at denne opgave skal varetages af personale, som ikke er involveret i selve processen, samt behov for at undersøge, om behovsanalysen har identificeret alle eksisterende behov og opfyldt disse; opfordrer Kommissionen til at gennemføre de erfaringer, som er indhøstet fra disse overvågningsaktiviteter;

FN-partnere

33. minder om Revisionsrettens udtalelse i særberetning 15/2009, hvorefter de strategiske og juridiske krav med hensyn til at udvælgelse af partnere på en objektiv og gennemsigtig måde ikke på tilstrækkelig vis er omsat til praktiske kriterier til støtte for beslutningstagningen i FN-partneres tilfælde; opfordrer Kommissionen til systematisk at gennemføre og dokumentere formelle evalueringer af henholdsvis FN's og andre partners mekanismer for levering af bistand;

34. bemærker, at Kommissionen ud over sit bidrag til indirekte omkostninger (op til 7 % af budgettet for en aktivitet), dvs. omkostninger, som ikke relaterer direkte til gennemførelsen af et specifikt projekt, finansierer en række direkte forbundne omkostninger (direkte omkostninger) til projektet, herunder sekundær støtte til lokale kontorer, personale og transport, som er direkte relateret til aktiviteterne; påpeger, at størrelsen af den sekundære støtte til bl.a. transport, opbevaring og håndtering (af f.eks. fødevarebistand) varierer meget; erkender, at årsagen afhængigt af forholdene kan være landespecifik, men at den også kan skyldes behovet for at strømline operationerne for at gøre dem mere omkostningseffektive; foreslår, at Kommissionen evaluerer omfanget af de sekundære omkostninger i forhold til en middelnorm eller en referenceværdi for den pågældende projekttype med henblik på at fastslå, om omfanget er rimeligt;

Forskellige andre spørgsmål

35. understreger, at omkostningseffektivitet sammen med væsentlige kriterier som erfaring og ekspertise, tidligere resultater, koordinering, dialog og hastighed skal være et vigtigt kriterium for udvælgelse af partnere; glæder sig over, at ECHO i øjeblikket arbejder på udviklingen af et sammenlignende omkostningsinformationssystem ("Cost Observed for Results") med sammenlignelige enhedsomkostninger; understreger vigtigheden af at anvende de oplysninger, som dette værktøj giver, til analyse af omkostningseffektiviteten af projektforslag;

36. henleder opmærksomheden på hyppige suppleringer af GD ECHO's budget enten gennem anvendelse af nødhjælpsreserven eller gennem overførsler fra andre budgetposter fra EUF's udgiftsområde for ekstern bistand; mener, at supplerung af budgettet er et strukturelt problem; understreger nødvendigheden af, at der opstilles realistiske budgetter, hvor der afsættes bevillinger til naturkatastrofer eller humanitær indsats på grundlag af tidligere års indhøstede erfaringer med hensyn til udgifterne;

37. understreger, at EU bør styrke sin reaktionskapacitet i lyset af den voldsomme vækst i antallet af store naturkatastrofer; minder i den forbindelse om, at Parlamentet i mange år har slået til lyd for mere realistiske bevillinger til den humanitære indsats for at modvirke den kroniske underfinansiering af de pågældende budgetposter, for at sikre en vis finansiel bevægelsesfrihed i løbet af regnskabsåret og for at opretholde en konstant balance mellem finansiering af tiltag til forebyggelse af humanitære katastrofer og tiltag til sikring af et hurtigt beredskab i forbindelse med naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer;

Torsdag den 2. februar 2012

38. glæder sig over Kommissionens seneste meddelelse om en flerårig finansiel ramme for 2014-2020, der opererer med en forhøjelse af bevillingerne til instrumentet for humanitær bistand til 6,4 mia. EUR for denne periode (svarende til et årligt gennemsnit på 915 mio. EUR mod 813 mio. EUR for 2007-2013); henviser endvidere med tilfredshed til, at der er sket en forhøjelse af reserven til nødhjælp i samme periode til 2,5 mia. EUR, og til forslaget om at overføre de ubrugte midler i reserven til det følgende år og anmoder Kommissionen om at påse, at disse midler fortrinsvist anvendes til humanitær nødhjælp;

39. anmoder om, at EU-budgettet anvendes til at støtte tiltag, der har til formål at foregribe, forberede sig på, forebygge og reagere hurtigere på katastrofer, når de indtræffer, såvel som at gøre det muligt under mere fleksible former at iværksætte udviklingstiltag til overvindelse af krisesituationer; beklager, at de konkrete fremskridt med hensyn til sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling stadig er begrænsede trods de mange politiske tilsagn i løbet af de seneste år;

40. opfordrer derfor til, at der afsættes flere og bedre forvaltet midler til at sikre kontinuitet i bistanden i overgangsfasen mellem nødhjælp og udvikling, og at der i øget grad gøres overvejelser om fleksibiliteten og komplementariteten af de eksisterende finansielle foretagender, navnlig i forbindelse med lande- og regionsstrategidokumenterne for EUF og ICD; opfordrer til, at der i særlig grad tages hånd om børn, såvel som om gravide og mødre med småbørn, hvad angår forsyninger af fødevarer og tøj, evakuering og transport såvel som medicinsk udstyr til at forebygge uønskede graviditet og seksuelt overførte sygdomme, der er prioriterede indsatsområder under de nuværende finansieringsmekanismer;

41. slår til lyd for, at hovedvægten i denne overgangsfase mellem nødhjælp og udviklingsbistand, som fokuserer på rehabilitering, skal lægges på en styrkelse af de lokale institutioners kapacitet og en omfattende inddragelse af lokale ngo'er og foreninger i planlægnings- og gennemførelsesfaserne med henblik på at fremme og skabe grundlaget for kvalitative og effektive humanitære udviklingsprogrammer;

42. mener, at der er tilfredsstillende synlighed omkring de ECHO-finansierede aktioner; anerkender vigtigheden af foranstaltninger til at sikre synlighed, når det gælder ansvarliggørelse og hjælp til at mindske risikoen for dobbeltfinansiering; understreger, at det ikke bør blive et middel til "salgsfremstød" for de humanitære organisationer og blive til en konkurrence om, hvem der er mest synlig på bekostning af opfyldelsen af støttemodtagernes reelle behov;

43. mener, at den stadig større rolle, der tildeles konsortier, har en potentielt positiv virkning i form af en forøgelse af den humanitære indsats og forbedret koordination; opfordrer Kommissionen til at udstikke klarere retningslinjer for at sikre gennemsigtighed og sikre, at konsortierne ikke får negativ indflydelse på ngo-samfundets mangfoldighed, navnlig ikke på de små og mellemstore organisationer;

Behovet for bæredygtighed, sammenhæng og komplementaritet

44. påpeger betydningen af at sammenkoble nødhjælp, rehabilitering og udvikling med henblik på at styrke forbindelserne mellem nødhjælp, genopretning og udvikling og for at sikre en smidig overgang fra humanitær bistand til udviklingsbistand; understreger, at der stadig er meget arbejde, der skal gøres for at forbedre koordinering, produktivitet, effektivitet og sammenhæng i sammenkoblingen af nødhjælp, rehabilitering og udvikling;

45. glæder sig over, at ECHO fremmer reduktionen af risikoen for katastrofer gennem DIPECHO-programmet og som en integreret del af de humanitære aktioner;

Torsdag den 2. februar 2012

46. opfordrer ECHO til at fokusere mere på bæredygtigheden af de humanitære aktioner; opfordrer ECHO og andre relevante tjenestegrene i Kommissionen til at lægge større vægt på katastrofereduktion og katastrofeberedskab, styrke modstandskraften i befolkninger, der er i fare, gennem kapacitetsopbygning, uddannelse, bevidstgørelse af offentligheden og oprettelse af effektive systemer til tidlig varsling i katastrofetruede og kriseramte lande, for at sætte dem i stand til at reagere efter omstændighederne;

47. mener, at kulturel forståelse og viden er en vigtig del af en effektiv humanitær hjælpeindsats; understreger f.eks., at de produkter, der leveres under humanitære aktioner, skal være egnede og acceptable for lokalbefolkningen;

48. opfordrer ECHO til nøje at overveje de eventuelle negative konsekvenser af humanitær bistand; påpeger f.eks., at et overskud af fødevarerhjælp kan hæmme den lokale fødevarereproduktion og have negative konsekvenser for de lokale markeder og dermed true fødevarerikigheden på lang sigt;

49. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre bedre sammenhæng og komplementaritet mellem den humanitære bistand og udviklingsbistanden såvel på politisk plan som i praksis;

50. mener, at den aktuelle akutte fødevarerkrise på Afrikas Horn også er den tragiske konsekvens af manglende sammenhæng og komplementaritet i den internationale humanitære bistand og udviklingsbistand; påpeger, at denne i modsætning til naturkatastrofer har været en krise, der er startet langsomt og gradvist har udviklet sig til en humanitær katastrofe; minder om, at tørke og fødevarerangel desværre er blevet et kronisk fænomen på Afrikas Horn; beklager, at der på trods af denne situation og den store mængde udviklingsbistand, der er pumpet ind i regionen i løbet af de seneste årtier, ikke ses nogen synlige resultater i form af en styrkelse af de lokale landmænds evne til selvforsyning og dermed sikringen af bæredygtighed;

Haiti og Pakistan

51. beklager, at 2010 vil blive husket som året med de to megakatastrofer: det frygtelige jordskælv i Haiti efterfulgt af en koleraepidemi og de rekordstore oversvømmelser i Pakistan

52. henviser til, at ECHO i 2010 afsatte 122 mio. EUR til Haiti og 150 mio. EUR til Pakistan, og at finansieringsrammen for den humanitære bistand, som ECHO afsatte til Pakistan, var den største nødhjælpsforanstaltning, der nogensinde er blevet gennemført i et enkelt år;

53. erkender, at katastrofernes omfang og de medfølgende vanskeligheder, herunder den fysiske adgang og de sikkerhedsmæssige bekymringer, gjorde forholdene yderst komplicerede; påpeger, at begge katastrofer afslørede de samme typer af problemer;

54. påpeger, at en effektiv international koordinering er en væsentlig forudsætning for effektiviteten af den humanitære bistand, og anerkender merværdien af og nødvendigheden af under humanitære bistandsaktioner at arbejde inden for rammerne af FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA);

55. henviser til, at Kommissionen yder en betydelig støtte til OCHA; beklager, at erfaringerne fra Haiti og Pakistan har afsløret OCHA's nuværende utilstrækkelige koordineringsevne; understreger, at OCHA's evne til at varetage sin koordineringsrolle blev undergravet af utilstrækkelig kapacitet, mangelfulde behovsanalyser og kun delvis fungerende elektronisk databehandlingsudstyr;

Torsdag den 2. februar 2012

56. henviser til, at Kommissionen har ydet betydelig støtte til FN's bestræbelser på at udvikle og anvende sit klyngesystem; understreger, at begge katastrofer afslørede, at der stadig ligger et stort arbejde forude i forhold til forbedring af systemets produktivitet, effektivitet og koordinering og styrkelse af ejerskab og ansvarlighed;

57. påpeger, at Parlamentets ordfører ikke har fået udleveret ECHO-partnernes endelige beskrivende og finansielle rapporter om gennemførelsen af humanitære aktioner i kølvandet på katastroferne i Haiti og Pakistan i 2010 fra Kommissionen med den begrundelse, at de indeholdt følsomme oplysninger om ECHO-partnere; understreger, at Parlamentet skal have adgang til sådanne rapporter, eller i det mindste til de vigtigste kendsgerninger om produktiviteten og effektiviteten af de gennemførte aktioner, for at være i stand til at bedømme, om deres økonomiske forvaltning er forsvarlig;

58. påpeger, at Budgetkontroludvalget sender en delegation til Haiti på baggrund af de rapporterede problemer i forbindelse med bistanden til Haiti;

59. opfordrer Kommissionen til at rejse FN-relaterede spørgsmål med de relevante FN-organer;

*

* *

60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

På vej mod en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler

P7_TA(2012)0021

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler (2011/2089(INI))

(2013/C 239 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 4. februar 2011 "Offentlig høring. På vej mod en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler" (SEC(2011)0173),
- der henviser til udkast til vejledning i tabsopgørelse i erstatningssøgsmål efter overtrædelser af artikel 101 eller 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som blev offentliggjort af Kommissionen i juni 2011,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens debatoplæg om opfølgningen på grønbogen om kollektivt søgsmål for forbrugere, der blev offentliggjort af Kommissionen i 2009,
- der henviser til sin beslutning af 26. marts 2009 om hvidbog om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30.

⁽²⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 161.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Kommissionens grønbog af 27. november 2008 om kollektivt søgsmål for forbrugere (COM(2008)0794),
 - der henviser til sin beslutning af 20. januar 2011 om beretningen om konkurrencepolitikken 2009 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens hvidbog af 2. april 2008 om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler (COM(2008)0165),
 - der henviser til Mario Montis rapport af 9. maj 2010 om en ny strategi for det indre marked,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. marts 2007 "EU's strategi for forbrugerpolitikken 2007-2013: Stærke forbrugere, højere forbrugervelfærd og effektiv forbrugerbeskyttelse" (COM(2007)0099),
 - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om alternativ tvistbilæggelse i civil-, handels- og familieretlige sager ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om gennemførelsen af direktivet om mægling i medlemsstaterne, dets indvirkning på mæglingen og domstolenes anvendelse af det ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0012/2012),
- A. der henviser til, at borgerne og virksomhederne på det europæiske retsområde ikke kun skal have rettigheder, men også skal kunne håndhæve disse rettigheder på en effektiv måde;
- B. der henviser til, at den EU-lovgivning, der er vedtaget i de seneste år, skal give parterne i grænseoverskridende sager mulighed for enten at håndhæve deres rettigheder på en effektiv måde ⁽⁴⁾ eller forsøge at opnå et udenretsligt forlig ved hjælp af mægling ⁽⁵⁾;
- C. der henviser til, at selv om fordelene ved alternativ tvistbilæggelse er indiskutable, skal alle EU-borgere have fair adgang til retlig prøvelse;
- D. der henviser til, at 79 % af de europæiske forbrugere ifølge Flash Eurobarometer-undersøgelsen fra marts 2011 om forbrugernes holdning til salg på tværs af grænserne og forbrugerbeskyttelse erklærer, at de ville være meget villige til at forsvare deres rettigheder ved en domstol, hvis de kunne tilslutte sig andre forbrugere, som klager over samme sag;
- E. der henviser til, at forbrugere, der er berørt af en lovovertredelse, og som ønsker at føre en sag med henblik på at opnå erstatning på et individuelt grundlag, ofte møder væsentlige forhindringer med hensyn til tilgængelighed, effektivitet og økonomisk overkommelighed på grund af til tider høje sagsomkostninger, eventuelle psykologiske omkostninger, komplekse og langstrakte procedurer samt mangel på information om de tilgængelige klagemuligheder;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0023.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0449.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0361.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 15).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område (EUT L 136 af 24.5.2008, s. 3).

Torsdag den 2. februar 2012

- F. der henviser til, at når en gruppe borgere er offer for samme lovovertrædelse, vil individuelle retssager måske ikke være et effektivt middel til at stoppe ulovlig praksis eller opnå erstatning, navnlig hvis det individuelle tab er lille i sammenligning med sagsomkostningerne;
- G. der henviser til, at de redskaber, der samlet set er udformet på EU-plan med henblik på klagemuligheder for forbrugerne og håndhævelse, i nogle medlemsstater ikke anses for tilfredsstillende, og at disse mekanismer nogle gange ikke er tilstrækkelig kendte, hvilket resulterer i, at de kun anvendes i begrænset omfang;
- H. der henviser til, at integrationen af de europæiske markeder og den dermed forbundne stigning i grænseoverskridende aktiviteter understreger behovet for en sammenhængende EU-strategi for at tage hånd om de sager, hvor forbrugere står tilbage med tomme hænder, eftersom de procedurer for kollektive søgsmål med henblik på erstatning, der er blevet indført i en række medlemsstater, ikke omfatter grænseoverskridende løsninger;
- I. der henviser til, at de nationale og EU's myndigheder spiller en central rolle i forbindelse med håndhævelsen af EU-lovgivningen, og at privat håndhævelse kun bør supplere, men ikke træde i stedet for offentlig håndhævelse;
- J. der henviser til, at offentlig håndhævelse med henblik på at stoppe lovovertrædelser og idømme bøder ikke i sig selv gør det muligt for forbrugere at opnå erstatning for tab, de har lidt;
- K. der henviser til, at bundtning af klager i en fælles kollektiv klageprocedure eller tilladelse til, at en sådan klage kan fremføres af en repræsentativ enhed eller instans, der optræder i offentlighedens interesse, kan forenkle processen og nedbringe omkostningerne for de berørte parter;
- L. der henviser til, at en ordning baseret på kollektive søgsmål kan være et nyttigt supplement, men ikke nogen erstatning for individuel retsbeskyttelse;
- M. der henviser til, at Kommissionen skal overholde nærheds- og proportionalitetsprincippet i forbindelse med ethvert forslag, der ikke henhører under EU's enekompetence;
1. glæder sig over den ovennævnte horisontale høring og understreger, at såvel borgere som virksomheder, der bliver offer for ulovlige metoder, skal kunne kræve erstatning for deres individuelle tab, især når der er tale om spredte tab, hvor omkostningsrisikoen måske ikke står i forhold til det lidt tab;
2. noterer sig den amerikanske højesterets indsats for at undgå unødvendige retssager og misbrug af den amerikanske gruppesøgsmålsordning⁽¹⁾ og understreger, at EU skal afstå fra at indføre en gruppesøgsmålsordning i stil med den amerikanske eller enhver anden ordning, som ikke respekterer europæiske retstraditioner;
3. glæder sig over medlemsstaternes bestræbelser på at styrke rettighederne for ofre for ulovlig adfærd ved at indføre lovgivning, der skal gøre det lettere at opnå erstatning og samtidig forhindre, at der opstår en kultur med misbrug af retssager, men anerkender samtidig, at de nationale kollektive klageordninger varierer meget, navnlig hvad angår anvendelsesområde og proceduremæssige forhold, hvilket kan undergrave borgernes udøvelse af deres rettigheder;
4. glæder sig over Kommissionens arbejde for en sammenhængende europæisk tilgang til kollektive retsmidler og anmoder Kommissionen om i sin konsekvensanalyse at påvise, at der, under hensyn til nærhedsprincippet, er behov for tiltag på EU-plan for at forbedre EU's nuværende lovgivningsramme for at sikre, at ofre for overtrædelser af EU-retten kan få erstatning for de tab, de lider, og dermed bidrage til, at forbrugernes tillid øges og til, at det indre marked kan fungere bedre;

⁽¹⁾ Wal-Mart Stores Inc. v. Dukes et al. 564 U. S. xxx (2011).

Torsdag den 2. februar 2012

5. fremhæver de mulige fordele ved kollektive søgsmål med hensyn til lavere omkostninger og større retssikkerhed for såvel sagsøgere som sagsøgte og retssystemet, idet man derved undgår parallelle søgsmål for lignende fordringer;
6. mener, at offentlig håndhævelse med hensyn til konkurrencen er af afgørende betydning for gennemførelsen af traktaternes bestemmelser, den fulde opfyldelse af EU's målsætninger og sikringen af Kommissionens og de nationale konkurrencemyndigheders håndhævelse EU's konkurrenceret;
7. minder om, at det for øjeblikket kun er medlemsstaterne, der vedtager nationale lovbestemmelser om størrelsen af den kompensation, der kan ydes; bemærker endvidere, at håndhævelsen af den nationale lovgivning ikke må forhindre en ensartet anvendelse af EU-retten;
8. opfordrer Kommissionen til en grundig gennemgang af det relevante retsgrundlag for foranstaltninger inden for kollektive retsmidler;
9. bemærker, at de foreliggende oplysninger, navnlig en undersøgelse udført i 2008 for Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse om evaluering af effektiviteten og virkningerne af kollektive klagemekanismer i EU (Evaluation of the effectiveness and efficiency of collective redress mechanisms in the EU), indikerer, at ingen af de eksisterende kollektive klagemekanismer i EU har fået uforholdsmæssige økonomiske konsekvenser;

Gældende EU-lovgivning og forbud

10. bemærker, at der allerede findes håndhævelsesmekanismer for individuelle sager på EU-plan, f.eks. direktiv 2008/52/EF om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område og forordning (EF) nr. 805/2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav, og er af den opfattelse, at navnlig forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure giver adgang til domstolene ved at forenkle grænseoverskridende retssager og nedbringe omkostningerne til disse, hvor der er tale om krav på under 2 000 EUR, men bemærker, at denne lovgivning ikke er udformet med det formål at give effektiv adgang til domstolene i sager, hvor et stort antal ofre lider samme skade;
11. er af den opfattelse, at forbud ligeledes spiller en vigtig rolle i forbindelse med beskyttelsen af borgernes og virksomhedernes rettigheder i henhold til EU-lovgivningen, og mener, at de mekanismer, der er indført i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse⁽¹⁾ samt direktiv 2009/22/EF om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser, kan forbedres betydeligt med henblik på at fremme samarbejde og forbud i grænseoverskridende sager;
12. er af den opfattelse, at det især inden for miljøsektoren er nødvendigt at øge mulighederne for at anvende retsmidler i form af forbud; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan sådanne forbud kan udvides til at omfatte denne sektor;
13. mener, at der i forbindelse med forbud bør fokuseres på beskyttelse af både individuelle og almene interesser, og maner til forsigtighed i forbindelse med udvidelse af adgangen til domstolene for organisationer, eftersom sådanne ikke bør have lettere adgang til domstolene end enkeltpersoner;
14. opfordrer derfor Kommissionen til at styrke og øge effektiviteten af de eksisterende instrumenter såsom direktiv 98/27/EF om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse i EU; understreger ikke desto mindre, at hverken direktiv 98/27/EF eller forordning (EF) nr. 2006/2004 giver forbrugere mulighed for at opnå erstatning for de tab, som de lider;

⁽¹⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s.1.

Torsdag den 2. februar 2012

En retligt bindende horisontal ramme og garantier

15. er af den opfattelse, at adgangen til domstolene gennem kollektive retsmidler falder ind under retsplejereglerne, og er bekymret for, at ukoordinerede EU-initiativer inden for kollektive retsmidler vil føre til en fragmentering af de nationale retspleje- og erstatningsregler, hvilket vil svække og ikke styrke adgangen til domstolene i EU; anmoder, for det tilfælde at det efter grundige overvejelser bliver besluttet, at et EU-system for kollektive retsmidler er nødvendigt og ønskeligt, om, at et eventuelt forslag vedrørende kollektive retsmidler får form af en horisontal ramme med et fælles sæt principper, der gennem kollektive retsmidler giver en ensartet adgang til domstolene i EU og især, men ikke udelukkende omhandler krænkelse af forbrugernes rettigheder;

16. understreger behovet for at tage behørigt hensyn til de enkelte medlemsstaters retstraditioner og lovgivning og øge koordineringen af god praksis mellem medlemsstaterne, og mener, at arbejdet med en EU-ordning, der skaber reelle lettelse for både forbrugerne og de små og mellemstore virksomheder, ikke bør give anledning til forsinkelser i vedtagelsen af den horisontale ramme;

17. understreger, at enhver retligt bindende horisontal ramme skal omfatte de centrale aspekter af det, der forstås ved at opnå erstatning kollektivt; understreger endvidere, at navnlig processuelle og international-privatretnlige spørgsmål skal gælde for kollektive søgsmål i almindelighed, uanset hvilken sektor der er tale om, mens der f.eks. i særskilte artikler eller kapitler i selve det horisontale instrument eller i et særskilt retligt instrument parallelt med eller efter vedtagelsen af det horisontale instrument kan fastsættes et begrænset antal regler, der har relevans for forbrugerbeskyttelsen eller konkurrenceretten, og som omhandler spørgsmål som f.eks. den potentielle bindende virkning af beslutninger truffet af nationale konkurrencemyndigheder;

18. mener, at det individuelle tab spiller en central rolle i forbindelse med beslutninger om at anlægge sag, da størrelsen heraf uvægerligt ses i forhold til en retssags potentielle omkostninger; minder derfor Kommissionen om behovet for, at en horisontal ramme for kollektive retsmidler bliver effektiv og rentabel for alle parter, og er af den opfattelse, at man i forbindelse med de nationale procedurebestemmelser i medlemsstaterne kan anvende forordning (EF) nr. 861/2007 om en europæisk småkravsprocedure som referenceramme for kollektive retsmidler i sager, hvor erstatningskravet ikke overstiger loftet i denne forordning;

19. mener, at kollektive søgsmål i henhold til en horisontal ramme kan være til gavn i de fleste tilfælde, hvor sagsøgte og de repræsenterede ofre ikke har hjemsted i den samme medlemsstat (en grænseoverskridende dimension), og når de rettigheder, der hævdes at være blevet tilsidesat, følger af EU-lovgivningen (overtrædelse af EU-retten); opfordrer til yderligere undersøgelser af, hvordan retsmidlerne kan forbedres ved krænkelse af national lovgivning, som kan få omfattende grænseoverskridende konsekvenser;

20. gentager, at der skal indføres garantier inden for det horisontale instrument for at undgå urimelige krav og misbrug af kollektive retsmidler, så man sikrer fair retssager, og understreger, at sådanne garantier bl.a. skal omfatte følgende punkter:

Søgsmålskompetence

- for at et repræsentativt søgsmål kan erklæres antageligt, skal der eksistere en klart identificeret gruppe, og gruppens medlemmer skal være identificeret, inden sagen anlægges;
- den europæiske tilgang til kollektive retsmidler skal tage udgangspunkt i "opt-in"-princippet, idet ofrene for at undgå potentielt misbrug identificeres klart og kun deltager i proceduren, hvis de udtrykkeligt har tilkendegivet, at de ønsker det; understreger nødvendigheden af at respektere de eksisterende nationale ordninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet; opfordrer Kommissionen til at overveje et

Torsdag den 2. februar 2012

system, der vil give relevante oplysninger til alle berørte potentielle ofre, øge repræsentativiteten af kollektive søgsmål, gøre det muligt for det største antal ofre at søge erstatning og sikre enkel, prisoverkommelig og effektiv adgang til domstolene for EU-borgere, idet man således undgår overdreven brug af retsprocedurer og deraf følgende unødvendige individuelle og kollektive skridt i forbindelse med den samme overtrædelse; opfordrer medlemsstaterne til at indføre effektive mekanismer, der sikrer, at så mange ofre som muligt bliver informeret og bevidstgjort om deres rettigheder og pligter, navnlig når de er bosat i forskellige medlemsstater, idet man samtidig undgår at skade den berørte parts rygte, således at princippet om forhåndsformodning om uskyld overholdes;

- et system med gruppesøgsmål, hvor ofrene ikke identificeres, inden afgørelsen er truffet, skal forkastes, da det strider mod mange medlemsstaters lovgivning og krænker rettighederne for ofre, der kan komme til at deltage i retssagen uden at vide det og alligevel være bundet af rettens afgørelse;
- medlemsstaterne bør sikre, at en dommer eller et lignende organ til stadighed har skønsbeføjelser i form af en indledende kontrol af ethvert potentielt kollektivt søgsmål for at fastslå, om kriterierne for sagens antagelse til påkendelse er opfyldt, og søgsmålet er egnet til domstolsprøvelse;
- medlemsstaterne bør udpege de organisationer, der er beføjet til at anlægge repræsentative søgsmål, og det ville være nyttigt med EU-kriterier, der klart definerer de enheder, der har sådanne beføjelser; disse kriterier kan baseres på artikel 3 i direktiv 2009/22/EF om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser, men skal præciseres yderligere både for at sikre, at man undgår misbrug af retssager, og at der gives adgang til domstolsprøvelse; kriterierne bør bl.a. omfatte de beføjede organisationers finansielle og menneskelige ressourcer;
- det skal under alle omstændigheder stå ofre frit for som alternativ at forsøge at opnå individuel erstatning ved en kompetent ret;

Fuld kompensation for faktisk lidte tab

- den horisontale ramme bør kun omfatte erstatning for faktisk lidte tab, og der skal gælde et forbud mod erstatning med karakter af straf; i overensstemmelse med almindelige erstatningsretlige principper skal den erstatning, der tilkendes, fordeles mellem de enkelte skadelidte i forhold til deres individuelle tab; advokatsalærer, der er afhængige af sagens udfald, er stort set et ukendt begreb i EU og bør ikke indgå i den obligatoriske horisontale ramme;

Adgang til bevismateriale

- kollektive sagsøgere må ikke være stillet bedre end individuelle sagsøgere med hensyn til at få adgang til bevismateriale fra sagsøgte, og hver enkelt sagsøger skal føre bevis for sit krav; der er i EU for det meste ingen pligt til at stille dokumenter til rådighed for sagsøgerne ("discovery"), og en sådan forpligtelse må ikke indgå i den horisontale ramme;

Princippet om, at taber betaler

- en retssag vil altid være forbundet med en økonomisk risiko, og medlemsstaterne må fastlægge deres egne omkostningsfordelingsregler, hvorefter den tabende part skal bære modpartens omkostninger for at undgå alt for mange uberettigede krav i forbindelse med en EU-omfattende kollektiv klagemekanisme;

Ingen finansiering fra tredjeparter

- Kommissionen må ikke fastlægge betingelser eller retningslinjer for finansiering af erstatningssøgsmål, da det i de fleste medlemsstaters retssystemer er en ukendt fremgangsmåde at anvende finansiering fra tredjemand, f.eks. ved at tilbyde en andel af den tilkendte erstatning; dette udelukker ikke, at medlemsstaterne fastlægger betingelser eller retningslinjer for finansiering af erstatningssøgsmål;

Torsdag den 2. februar 2012

21. foreslår, såfremt Kommissionen forelægger et forslag til en horisontal ramme for kollektive retsmidler, at der bør vedtages et princip om opfølgende handling, hvorved privat håndhævelse i henhold til kollektive retsmidler kun kan gennemføres, hvis Kommissionen eller en national konkurrencemyndighed har truffet forudgående afgørelse om overtrædelse; konstaterer, at et princip om efterfølgende handling ikke udelukker muligheden for i en retsakt både at have enkeltstående og efterfølgende søgsmål;

22. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan forbrugernes kendskab til kollektive klageordninger kan øges, og hvordan samarbejdet mellem de enheder, der er kvalificerede til at anlægge kollektive søgsmål, kan fremmes; understreger, at forbrugerorganisationer og Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre (ECC-Net) kan spille en afgørende rolle i arbejdet med at viderebringe oplysningerne til så mange ofre for overtrædelser af EU-retten som muligt;

23. understreger, at mange af de overtrædelser af EU-retten, Kommissionen har identificeret i forbindelse med EU's forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, kræver øgede muligheder for forbud⁽¹⁾, men erkender samtidig, at et forbud ikke er tilstrækkeligt, når en part har lidt skade og har ret til erstatning; anmoder Kommissionen om at få fastlagt, i relation til hvilken EU-lovgivning det er vanskeligt at opnå erstatning;

24. mener, at det bør gøres for at identificere de områder, hvor den horisontale ramme kan give mulighed for kollektiv erstatning for overtrædelser af den pågældende lovgivning og for overtrædelser af EU's konkurrenceregler; opfordrer til, at den relevante EU-lovgivning opregnes i et bilag til det horisontale instrument;

Alternativ tvistbilæggelse

25. understreger, at alternative tvistbilæggelsesmekanismer ofte afhænger af forhandlerens vilje til at samarbejde, og mener, at eksistensen af en effektiv ordning for klager ved domstolene ville fungere som et kraftigt incitament for parterne til at nå til enighed uden om domstolene, og at dette kunne resultere i, at et væsentligt antal tvister undgås; opfordrer til, at der indføres ordninger med alternativ tvistbilæggelse på EU-plan, således at tvister kan løses hurtigt og billigt som et mere attraktivt alternativ til retssager, og foreslår, at dommere, der udfører den forudgående antagelighedskontrol i forbindelse med kollektive søgsmål, ligeledes bør gives beføjelse til at pålægge de involverede parter først at forsøge at indgå et kollektivt forlig, inden der skrives til kollektive søgsmål; mener, at de kriterier, Domstolen har opstillet⁽²⁾, bør være udgangspunktet for indførelsen af en sådan beføjelse; understreger imidlertid, at disse instrumenter (som navnet antyder) skal forblive et alternativ til retsmidler, ikke en forhåndsbetingelse derfor;

Domstolskompetence og lovvalgsregler

26. understreger, at en horisontal ramme selv bør indeholde regler med henblik på at forhindre kapløb til domstolene ("forum shopping"), men at mulighederne for domstolsprøvelse ikke må forringes, og at Bruxelles I-forordningen bør anvendes som udgangspunkt for beslutningen om, hvilke domstole der bør være kompetente;

27. opfordrer til, at det undersøges nærmere, hvordan lovvalgsreglerne kan ændres; mener, at en løsning kunne være at anvende lovgivningen i det land, hvor flertallet af de skadelidte har hjemsted, idet det fortsat bør stå de enkelte skadelidte frit for ikke at deltage i det kollektive opt-in-søgsmål, men i stedet forsøge at opnå erstatning individuelt i overensstemmelse med de generelle internationalprivatretnlige regler i Bruxelles I-, Rom I- og Rom II-forordningen;

⁽¹⁾ Jf. undersøgelse af forbrugernes problemer med at opnå erstatning ved overtrædelser af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og de økonomiske konsekvenser heraf, 26. august 2008, 1. del: hovedrapport, s. 21 ff.

⁽²⁾ Dom af 18. marts 2010 i forenede sager C-317/08, C-318/08, C-319/08 og C-320/08, Alassini, (foreligger endnu ikke i Sml.).

Torsdag den 2. februar 2012

28. understreger, at Kommissionen ifølge Domstolens dom i sag C-360/09, Pfeiderer, skal sikre, at kollektive retsmidler ikke skader effektiviteten af reglerne for bødefritagelse og -nedsættelse og af bilæggelsesproceduren;

Almindelig lovgivningsprocedure

29. insisterer på, at Europa-Parlamentet inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure skal involveres i ethvert lovgivningsinitiativ vedrørende kollektive retsmidler, og at ethvert forslag skal være baseret på en detaljeret konsekvensanalyse;

*

* *

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og arbejdsmarkedets parter på EU-plan.

Liste over ernæringsanprisninger

P7_TA(2012)0022

Europa-Parlamentets beslutning 2. februar 2012 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1924/2006 for så vidt angår listen over ernæringsanprisninger

(2013/C 239 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer ⁽¹⁾,
- der henviser til udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1924/2006 for så vidt angår listen over ernæringsanprisninger,
- der henviser til den udtalelse af 13. oktober 2011 fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 25 i forordning (EF) nr. 1924/2006,
- der henviser til Kommissionens retningslinjer for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1924/2006, der blev godkendt af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 14. december 2007 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne ⁽³⁾,
- der henviser til artikel 5a, stk. 3, litra b), i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/daims/guidance_claim_14-12-07.pdf

⁽³⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til forretningsordenens artikel 88, stk. 2 og stk. 4, litra b),
- A. der henviser til, at ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1924/2006 ikke må være usande, tvetydige eller vildledende;
- B. der henviser til, at anvendelsen af ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1924/2006 udelukkende kan tillades, hvis det kan forventes, at gennemsnitsforbrugeren kan forstå de gavnlige virkninger, således som de udtrykkes i anprisningen;
- C. der henviser til, at sammenlignende ernæringsanprisninger i henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1924/2006 skal sammenligne den pågældende fødevars sammensætning med en række fødevarer i samme kategori, herunder andre varemærkers fødevarer;
- D. der henviser til, at fødevarerinformation i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1169/2011 ikke må være af en sådan art, at den vildleder forbrugerne med hensyn til fødevarens art, egenskaber og beskaffenhed;
- E. der henviser til, at den nye ernæringsanprisning fra Kommissionen "indeholder nu X % mindre [navn på næringsstof]", som skal medtages i bilaget til forordning (EF) nr. 1924/2006, i betragtning af de ovenfor nævnte grundlæggende principper for udvalget af tilladte ernæringsanprisninger, er i modstrid med basisretsaktens mål og indhold ved at være tvetydig, vildledende og forvirrende over for gennemsnitsforbrugeren;
- F. der henviser til, at den nyligt introducerede anprisning "indeholder nu X % mindre [navn på næringsstof]" er i modstrid med princippet om sammenlignende anprisninger i henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1924/2006; der henviser til, at den muliggør sammenligning af et produkts ernæringsmæssige værdier med en tidligere version af produktet, uanset det pågældende næringsstofs udgangspunkt, hvilket kunne være overdrevent højt i forhold til andre produkter på markedet; der henviser til, at det ikke vil være tilladt for produkter, hvis sammensætning ikke er blevet ændret, men alligevel har et lavere indhold af et bestemt næringsstof end et andet varemærkes produkt med en ændret sammensætning, at være ledsaget af en næringsanprisning, og dette vil uundgåeligt vildlede forbrugerne;
- G. der henviser til, at der i forbindelse med anprisningen "indeholder nu X % mindre [navn på næringsstof]" kan opstå illoyal konkurrence over for eksisterende anprisninger som f.eks. "reduceret indhold af [næringsstof]" og "light/let"; der henviser til, at for sidstnævnte skal der være en reduktion på mindst 10 % (for mikronæringsstoffer), 25 % (for natrium) eller 30 % (for sukkerarter/fedtstoffer) ved sammenligning med andre lignende produkter; der henviser til, at en forbruger kan antage, at den kvantificerede anprisning "indeholder nu X % mindre" er ensbetydende med en større reduktion end anprisningerne "reduceret" eller "light", på trods af at kravene er meget strengere for sidstnævnte anprisninger end kravene for anprisningen "indeholder nu X % mindre [næringsstof]", som kræver en minimumsreduktion på blot 15 %;
- H. der henviser til, at "indeholder nu X % mindre [navn på næringsstof]" kunne afskrække producenter fra at foretage mere markante ændringer af deres produkters sammensætning for at opfylde kravene for anprisningerne "reduceret" eller "light", idet det er nemmere at reducere et næringsstof med 15 % end 30 %;
- I. der henviser til, at Kommissionen i betragtning 4 i udkastet til foranstaltninger klart anerkender, at "[...] forbrugerne forventer, at en reduktion af sukkerindholdet er ensbetydende med et reduceret energiindhold"; der henviser til, at med hensyn til den foreslåede ændring af anprisningen "reducerede fedtstoffer/sukkerarter", som fastlagt i punkt 2 i bilaget til udkastet til foranstaltninger, tillader Kommissionen ligeledes, at sådanne anprisninger udarbejdes, selv når energiindholdet i det produkt, der er forsynet med anprisningen, stadig er "lig med" energiindholdet i et lignende produkt;
1. er imod vedtagelsen af Kommissionens udkast til forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1924/2006 for så vidt angår listen over ernæringsanprisninger;

Torsdag den 2. februar 2012

2. mener, at Kommissionens udkast til forordning ikke er foreneligt med målet med eller indholdet af basisretsakten;
3. opfordrer Kommissionen til at forelægge et ændret udkast af foranstaltningen for udvalget;
4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Konklusionerne fra det uformelle møde i Det Europæiske Råd den 30. januar 2012

P7_TA(2012)0023

Europa-Parlamentets beslutning 2. februar 2012 om Det Europæiske Råds møde den 30. januar 2012

(2013/C 239 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 30. januar 2012,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 9.-10. december 2011,
- der henviser til erklæringen af 9. december 2011 fra euroområdet stats- og regeringschefer,
- der henviser til den britiske regerings holdning,
- der henviser til initiativpakken "six-pack" og de to forslag fra Kommissionen om yderligere styrkelse af budgetdisciplinen ⁽¹⁾,
- der henviser til den erklæring, som Kommissionens formand fremsatte på Parlamentets møde den 18. januar 2012,
- der henviser til resultatet af de forhandlinger, der har fundet sted i ad hoc-arbejdsgruppen om euroen og i eurogruppen,
- der henviser til behovet for at bevare sammenholdet mellem aftaleparterne i og uden for euroområdet,
- der henviser til redegørelsen på Parlamentets vegne fra dets repræsentant i ad hoc-arbejdsgruppen,
- der henviser til sin beslutning af 18. januar 2012 om konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde (8.-9. december 2011) om et udkast til international aftale om en finanspolitisk stabilitetsunion ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

⁽¹⁾ Forordning om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater, (COM(2011)0819), og forordning om fælles bestemmelser og evaluering af udkast til budgetplaner, (COM(2011)0821).

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0002.

Torsdag den 2. februar 2012

1. bekræfter sin beslutning af 18. januar 2012, idet den endelige tekst til traktaten om stabilitet, samordning og styring i ØMU'en tages til efterretning, og giver atter udtryk for den opfattelse, at en aftale inden for rammerne af EU-retten ville have været at foretrække; beklager, at det ikke var muligt for alle medlemsstaterne at nå til enighed på grund af den britiske premierministers indsigelse;

2. bemærker dog, at så godt som alle de elementer, der er indeholdt i den nye traktat, kan realiseres og i vid udstrækning allerede er blevet det inden for de eksisterende EU-retlige rammer og via afledt ret, med undtagelse af den gyldne regel, omvendt kvalificeret flertal og inddragelse af EU-Domstolen;

3. mener, at den endelige tekst på mange punkter udgør en forbedring i forhold til den oprindelige tekst, og at en række af de ændringer, som Parlamentet havde foreslået, er blevet indføjet, især:
 - tilsagn om, at processen i fuld udstrækning vil finde sted via fællesskabsretligt samarbejde,

 - at stabilitet, samordning og styring vil blive indført via afledt ret og under fuld inddragelse af Parlamentet,

 - større – men dog ufuldstændig – overensstemmelse mellem six-pack-initiativerne og den nye traktat,

 - anerkendelse af, at de aftaleparter med anden valuta en euroen har ret til at deltage i de dele af eurotopmøder, der angår konkurrence, euroområdet samlede struktur og de grundlæggende regler, der skal være gældende for eurosamarbejdet i fremtiden;

 - bestemmelse om samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter på gensidigt aftalt grundlag og i overensstemmelse med traktaten;

 - indføjeelse af henvisning til målene bæredygtig vækst, beskæftigelse, konkurrenceevne og social samhørighed,

 - tilsagn om at indarbejde aftalens indhold i EU's retlige rammer inden for fem år;

4. erkender, at finansstabilitet er en vigtig del af løsningen på den nuværende krise; fastholder dog, at økonomisk genopretning kræver foranstaltninger til styrkelse af solidariteten og impuls til den bæredygtige vækst og beskæftigelse; glæder sig over, at Det Europæiske Råd nu anerkender dette forhold, men fastholder, at der er behov for konkrete og vidtrækkende foranstaltninger;

5. gentager sin opfordring til, at der hurtigt etableres en amortisationsfond baseret på det forslag, der blev fremlagt af det tyske økonomiske ekspertråd; opfordrer til indarbejdelse af den lovgivning, der er nødvendig for at muliggøre en amortisationsfond, fortrinsvist inden for rammerne af den nuværende tosidede lovgivningsprocedure; beklager, at dette endnu ikke er påbegyndt; opfordrer Kommissionen til at fremlægge solide foranstaltninger til fremme af vækst og beskæftigelse;

6. opfordrer nu, i kølvandet på rækken af foranstaltninger der skal sikre finansstabilitet, til indførelsen af projektobligationer, udarbejdelse af en køreplan for stabilitetsobligationer og indførelse på EU-niveau af en afgift på finansielle transaktioner, hvad Kommissionen allerede har foreslået;

Torsdag den 2. februar 2012

7. gør endvidere opmærksom på, at den nye aftale mangler visse betydningsfulde elementer:
 - elementer til at undgå dobbeltstandarder mellem normerne indeholdt i aftalen og Lissabontraktaten og dem, som er indeholdt i den etablerede EU-ret;
 - alle aftalens parter og nuværende og fremtidige medlemmer af euroen skal have lige ret til at deltage fuldt ud i alle eurotopmøder;
8. beklager dybt, at den endelige tekst ikke afspejler Parlamentets anmodning om, at dets formand kan deltage fuldt ud i de uformelle eurotopmøder; insisterer på, at den kommende formand for eurotopmøderne udsender en stående invitation til fuld deltagelse;
9. fastholder, at aftaleparterne i fuldt omfang efterlever deres tilsagn om inden for højst fem år at integrere traktaten om stabilitet, samordning og styring i EU-traktaterne, og anmoder om, at de resterende mangler i Lissabontraktaten ved samme lejlighed udbedres;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til stats- og regeringscheferne, formanden for Det Europæiske Råd, formanden for eurogruppen, de nationale parlamenter, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.

Iran og dets atomprogram

P7_TA(2012)0024

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om Iran og dets atomprogram

(2013/C 239 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran,
- der henviser til erklæringen af 22. januar 2011 fra EU's højtstående repræsentant på vegne af E3+3-landene efter drøftelserne med Iran i Istanbul den 21. og 22. januar 2011,
- der henviser til skrivelse af 21. oktober 2011 fra EU's højtstående repræsentant til Saeed Jalili, sekretær for det øverste nationale sikkerhedsråd i Den Islamiske Republik Iran,
- der henviser til rapport af 8. november 2011 fra generaldirektøren for Det Internationale Atomenergi-agentur (IAEA) om gennemførelsen af sikkerhedsaftalen til ikke-spredningstraktaten og de relevante bestemmelser i Sikkerhedsrådets resolutioner om Den Islamiske Republik Iran,
- der henviser til resolution af 18. november 2011 fra IAEA's Styrelsesråd,
- der henviser til EU's højtstående repræsentants udtalelse af 18. november 2011 om resolutionen fra IAEA's Styrelsesråd,
- der henviser til EU's højtstående repræsentants udtalelse af 29. november 2011 om angrebet på og plyndringen af den britiske ambassade i Teheran,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 9. december 2011,
- der henviser til Rådets konklusioner af 14. november 2011, 1. december 2011 og 23. januar 2012,

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Irans engagement i traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT), behovet for, at alle stater, der er parter i denne traktat, fuldt ud opfylder alle deres forpligtelser, og parternes ret til, i overensstemmelse med traktatens artikel I og II, at udvikle forskning, produktion og anvendelse af atomenergi til fredelige formål uden forskelsbehandling,

- der henviser til Udenrigsudvalgets henstilling til Rådet om at føre en konsekvent politik over for regimer, over for hvilke EU anvender restriktive foranstaltninger, når deres ledere udøver deres personlige og kommercielle interesser inden for EU's grænser,

- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,

- A. der henviser til, at Iran med ratifikationen af NPT har svoret ikke at erhverve atomvåben og er retligt forpligtet til at anmelde alle sine nukleare aktiviteter, herunder nukleart materiale, og lægge dem ind under IAEA's kontrol;

- B. der henviser til, at Iran stadig ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til alle relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, hvoraf den seneste er resolution 1929 (2010), samt alle krav fra IAEA's Styrelsesråd, som fastslår, at agenturet skal have fuld og betingelsesløs adgang til alle lokaliteter, alt udstyr, alle personer og alle dokumenter, der vil gøre det muligt at foretage en grundig inspektion af Irans atomprogram og give IAEA mulighed for at varetage sin opgave som nuklear vagthund;

- C. der henviser til, at IAEA i sin rapport fra november 2011 udtrykker alvorlig bekymring over det iranske atomprograms mulige militære dimensioner, fordi der stadig kan være aktiviteter i gang, som har relevans for udviklingen af nukleare sprængladninger;

- D. der henviser til, at den iranske vicepræsident, Reza Rahimi, den 27. december 2011 truede med at anvende militær magt til at lukke Hormuzstrædet, såfremt landets olieeksport blev pålagt sanktioner; der henviser til, at den europæiske og amerikanske flådeindsats er øget med henblik på at imødegå denne trussel, og at den militære status nu er øget til "fuldt alarmberedskab" i hele regionen;

- E. der henviser til, at Iran i strid med sin forpligtelse i henhold til ikke-spredningstraktaten i hemmelighed har opført et berigningsanlæg i Fordow nær Qom og først oplyste IAEA om dets eksistens, længe efter at opførelsen var påbegyndt; der henviser til, at denne hemmelighedsfulde tilgang yderligere underminerer tilliden til de iranske forsikringer om, at landets atomprogram udelukkende er af civil karakter;

- F. der henviser til, at den tyrkiske udenrigsminister, Ahmet Davutoğlu, den 5. januar 2012 på vegne af EU's højststående repræsentant har sendt en indbydelse til Iran om at genoptage de nukleare drøftelser med E3+3-landene; der henviser til, at den iranske udenrigsminister, Ali Akbar Salehi, under den tyrkiske udenrigsministers besøg udtalte, at Iran er parat til at genoptage drøftelserne;

- G. der henviser til, at EU's udenrigsministre har aftalt yderligere restriktive foranstaltninger over for Iran inden for både energisektoren, herunder en faseinddelt embargo på import af iransk råolie til EU, finanssektoren, herunder over for den iranske nationalbank, og transportsektoren såvel som i form af yderligere eksportrestriktioner, navnlig hvad angår guld og kontroversielle varer med dobbelt anvendelse og teknologi samt yderligere angivelser af personer og foretagender, herunder mange der styres af korpset Den Islamiske Revolutionsgarde;

- H. der henviser til, at Rådet har genbekræftet, at det stræber efter at opnå en diplomatisk løsning på det iranske atomspørgsmål i overensstemmelse med tosporstilgangen;

Torsdag den 2. februar 2012

- I. der henviser til, at Rådet atter har fastslået, at EU's mål fortsat er at opnå en omfattende og varig løsning, der kan styrke den internationale tillid til, at det iranske atomprogram udelukkende tjener fredelige formål, samtidig med at det respekterer Irans legitime ret til fredelig udnyttelse af atomkraft i overensstemmelse med NPT;
 1. gentager, at spredningsrisikoen i forbindelse med Irans atomprogram fortsat er en kilde til stor bekymring for EU og finder IAEA-rapportens udtalelse om, at pålidelige oplysninger peger på, at Iran har udført aktiviteter, der er relevante for udviklingen af et nukleart sprænglegeme, stærkt foruroligende;
 2. finder det dybt beklageligt, at Iran med sin nylige påbegyndelse af uranberigelse på op til 20 % i det underjordiske anlæg i Fordow nær Qom har optrappet sine berigelsesaktiviteter i strid med seks resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd og elleve resolutioner fra IAEA's Styrelsesråd;
 3. gentager sin opfordring til Iran om at stoppe sin udvikling af berigelsesteknologi, som går langt ud over, hvad der er nødvendigt for at garantere en sikker levering af brændsel til civile formål, og som tilsidesætter de internationale bekymringer om hemmelige militære hensigter;
 4. er tilhænger af de yderligere restriktioner, som Rådet har vedtaget mod Iran inden for energi- og finanssektoren, såvel som de yderligere sanktioner mod personer og foretagender, herunder mange tilknyttet korpset Den Islamiske Revolutionsgarde; anerkender, at sanktioner og diplomatiske foranstaltninger kunne være nyttige i forbindelse med bestræbelserne på at få den iranske regering til at acceptere og respektere FN's resolutioner og således undgå en yderligere eskalering af situationen; noterer sig, at sanktioner ikke er et mål i sig selv, og at EU-sanktionerne mod Iran endnu ikke har opfyldt de erklærede mål;
 5. gentager EU's mangeårige holdning om, at de uafklarede spørgsmål med hensyn til Irans atomprogram skal løses på en fredelig måde, og at der ikke findes nogen militær løsning på konflikten;
 6. noterer sig, at der vil blive tale om en faseinddelt embargo mod import af iransk råolie til EU, og at allerede indgåede kontrakter fortsat kan gennemføres indtil 1. juli 2012; opfordrer Rådet til at vedtage de nødvendige foranstaltninger til at modvirke embargoens konsekvenser for de forskellige medlemsstater;
 7. anmoder om, at sanktioner eller restriktive foranstaltninger målrettes mod og står i et rimeligt forhold til det mål, der søges nået, og **hovedsagelig** har til formål at indvirke på den ansvarlige elite i repressive eller kriminelle regimer og de ansvarlige ikke-statslige aktører i fejlslagne stater, samt at risikoen for, at sanktionerne rammer civilbefolkningen, navnlig de mest sårbare grupper, så vidt muligt minimeres;
 8. støtter Rådets tilsagn om at arbejde for en diplomatisk løsning på spørgsmålet om Irans atomprogram i overensstemmelse med tosporstilgangen og EU's målsætning om at nå frem til en omfattende og langsigtet løsning; opfordrer de iranske myndigheder til at reagere positivt på tilbuddet om omfattende forhandlinger, således som det fremgår af EU's højtstående repræsentants skrivelse af 21. oktober 2011, ved tydeligt at vise, at de er rede til at engagere sig i tillidsskabende foranstaltninger og uden forhåndsbetinger deltage i relevante drøftelser med henblik på at forholde sig seriøst til de eksisterende bekymringer over atomspørgsmålet;
 9. gentager sin opfordring til de iranske myndigheder om at opfylde Irans forpligtelser i henhold NPT; opfordrer indtrængende det iranske parlament og den iranske regering til at ratificere og gennemføre tillægsprotokollen og fuldt ud gennemføre bestemmelserne i den omfattende kontrolaftale;
 10. glæder sig over, at Iran har indvilliget i at modtage en fremtrædende IAEA-inspektionsdelegation under ledelse af vicegeneraldirektør Herman Nackaerts i perioden fra den 29. - 31. januar 2012;

Torsdag den 2. februar 2012

11. opfordrer på det kraftigste til, at Iran samarbejder fuldt ud med IAEA om alle uafklarede spørgsmål, især dem, der giver anledning til bekymring om det iranske atomprograms eventuelle militære dimensioner, herunder ved straks at give adgang til alle lokaliteter, udstyr, personer og dokumenter, som IAEA anmoder om, samt undlade at gøre indsigelse mod udnævnelsen af inspektører; understreger betydningen af at sikre, at IAEA får alle de ressourcer og den bemyndigelse, der er påkrævet for at kunne fuldføre sit arbejde i Iran;
12. støtter op om IAEA's bestræbelser på at overvåge udviklingen af Irans atomprogram i den hensigt at kunne give det internationale samfund et nøjagtigt overblik over situationen;
13. anerkender, at dialogen og samarbejdet med Tyrkiet kan vise sig at spille en vigtig rolle i bestræbelserne på at opnå en løsning;
14. fordømmer på det kraftigste Irans trussel om at lukke Hormuzstrædet; opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til ikke at blokere Hormuzstrædet; mener, at et sådant tiltag ville resultere i en konflikt i regionen og udløse gengældelsesangreb fra det internationale samfund;
15. beklager, at Kina og Rusland fortsat afviser at støtte sanktioner mod Iran i FN's Sikkerhedsråd; opfordrer Rusland til at indstille støtten til Irans nukleare udvikling, indtil Iran fuldt ud overholder sine forpligtelser i henhold til de relevante FN-resolutioner;
16. fordømmer på det kraftigste angrebet på Det Forenede Kongeriges ambassade i Teheran den 29. november 2011; opfordrer den iranske regering til at opfylde sine internationale forpligtelser om at beskytte diplomater og ambassader, herunder Wienerkonventionen;
17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Tyrkiets regering og parlament, Folkerepublikken Kinas regering og parlament, Den Russiske Føderations regering og parlament, generaldirektøren for IAEA, FN's generalsekretær og det åndelige overhoveds samt den Islamiske Republik Irans regering og parlament.

Sportens europæiske dimension

P7_TA(2012)0025

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om sportens europæiske dimension (2011/2087(INI))

(2013/C 239 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. januar 2011 med titlen "Udvikling af sportens europæiske dimension" (COM(2011)0012),
- der henviser til hvidbogen om idræt (COM(2007)0391),
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Bekæmpelse af korruption i EU" (COM(2011)0308),
- der henviser til de to konventioner, som Europarådet har afholdt, henholdsvis den 19. august 1985 om tilskuervold og dårlig opførsel ved sportsbegivenheder, og den 19. august 1990 om anti-doping,

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til sin beslutning af 5. juni 2003 om kvinder og sport ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. april 2004 om overholdelse af kernenormerne for arbejdskraften ved produktion af sportsartikler til De Olympiske Lege ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. april 2005 om doping inden for idræt ⁽³⁾,
- der henviser til sin erklæring af 14. marts 2006 om bekæmpelse af racisme i forbindelse med fodbold ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2006 om tvangsprostitution i forbindelse med internationale sportsarrangementer ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. marts 2007 om professionel fodbolds fremtid i Europa ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. november 2007 om sportens rolle i forhold til uddannelse ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. maj 2008 med titlen "Hvidbog om idræt" ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om socialøkonomi ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2009 om sikkerhed ved online-spil ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om Kommissionens femte samhørighedsrapport og strategien for samhørighedspolitikken efter 2013 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin erklæring af 16. december 2010 om øget støtte fra EU til breddeidrætten ⁽¹²⁾,
- der henviser til Rådets beslutning nr. 2010/37/EF af 27. november 2009 om det europæiske år for frivilligt arbejde til fremme af aktivt medborgerskab (2011),
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. november 2010 om sportens rolle som en kilde til og drivkraft for aktiv social inklusion ⁽¹³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. juni 2010 om en ny strategi for beskæftigelse og vækst,
- der henviser til Rådets resolution af 1. juni 2011 om en EU-arbejdsplan for sport for 2011-2014 ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 68 E af 18.3.2004, s. 605.

⁽²⁾ EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 1067.

⁽³⁾ EUT C 33 E af 09.2.2006, s. 590.

⁽⁴⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 143.

⁽⁵⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 292.

⁽⁶⁾ EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 232.

⁽⁷⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 131.

⁽⁸⁾ EUT C 271 E af 12.11.2009, s. 51.

⁽⁹⁾ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 30.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0316.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0498.

⁽¹³⁾ EUT C 326 af 3.12.2010, s. 5.

⁽¹⁴⁾ EUT C 162 af 1.6.2011, s. 1.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Punta de l'Este-erklæringen af december 1999 og til UNESCO's rundbordsmøde om traditionel sport og spil (TSG) ⁽¹⁾, der omhandler anerkendelse af traditionel sport og spil som en del af en immateriel arv og et symbol på kulturel mangfoldighed,
 - der henviser til Domstolens og Rettens praksis og Kommissionens beslutninger på sportens område,
 - der henviser til det europæiske charter om kvinders rettigheder i sport (Jump in Olympia - stærke(re) kvinder gennem sport),
 - der henviser til "Charter for Action to stamp out LGBT discrimination in sport",
 - der henviser til artikel 6, 19 og 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾ af 11.-12. oktober 2011 og til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg af 26.-27. oktober 2011 ⁽³⁾ med titlen "Udvikling af sportens europæiske dimension",
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kultur og Uddannelse og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0385/2011),
- A. der henviser til, at sport bidrager til opnåelsen af EU's strategiske målsætninger, idet sport bringer de grundlæggende pædagogiske og kulturelle værdier i fokus og er et middel til fremme af integration, så længe den henvender sig til alle borgere uafhængigt af køn, etnisk oprindelse, religion, alder, nationalitet, sociale forhold eller seksuel orientering;
- B. der henviser til, at sportens særlige karakter bør have forrang, når Domstolen træffer afgørelser og Kommissionen beslutninger om spørgsmål vedrørende sport;
- C. der henviser til, at alle berørte parter, herunder politiske beslutningstagere, skal tage hensyn til sportens særtræk, dens strukturer, der bygger på frivillighed, og dens sociale og uddannende funktion;
- D. der henviser til, at sportens særtræk er et produkt af de samlede individuelle og essentielle aspekter af sporten, som derved adskiller sig fra alle andre erhvervssektorer, herunder økonomiske aktiviteter; der henviser til, at den ikke desto mindre bør være underkastet EU-lovgivningen i det omfang, det er passende og nødvendigt, og med behandling af hver sag for sig;
- E. der henviser til, at en EU-indsats inden for sport altid bør tage særlige hensyn til sportens egenart, med respekt for dens sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle aspekter;
- F. der henviser til, at sport er en EU-kompetence i henhold til Lissabontraktaten og har til formål at fremme retfærdighed og åbenhed i sportskonkurrencer og samarbejde mellem de organisationer og myndigheder, der har ansvar for sport, og at beskytte sportsudøveres fysiske og moralske integritet og øge de sundhedsmæssige, sociale, kulturelle og økonomiske fordele ved sport, hvilket kræver passende finansiel og politisk støtte;

⁽¹⁾ Astana, Kasakhstan, den 5.-6. november 2006.

⁽²⁾ CdR 66/2011 fin.

⁽³⁾ CESE 1594/2011 - SOC /413.

Torsdag den 2. februar 2012

- G. der henviser til, at sport yder et enormt bidrag til positive værdier som fairplay, respekt og social integration;
- H. der henviser til, at milliarder af mennesker verden over dyrker sportsgrene, der er opfundet, kodificeret og udbredt i Europa, og bemærker endvidere, at den moderne olympiske bevægelse blev skabt i Frankrig af Baron Pierre de Coubertin;
- I. der henviser til, at EU's idrætspolitik skal udvikles til at behandle og støtte målene og målsætningerne i både professionel sport og amatøridræt;
- J. der henviser til, at støtte og fremme af sport for personer med psykiske eller fysiske handicap bør være en prioritet i EU i betragtning af sportens vigtige rolle i social integration, offentlig sundhed og frivilligt arbejde på tværs af grænserne;
- K. der henviser til, at frivilligt arbejde er hjørnestenen i størsteparten af amatøridrætten i Europa;
- L. der henviser til, at de 35 millioner frivillige, amatøridrætsklubberne og de godgørende idrætssammenlutninger alle bidrager til at udvikle breddeidrætten og formidle sportsidealer;
- M. der henviser til, at sport er afgørende for sundhedstilstanden i det moderne samfund, og at den gennem sin rolle inden for formel og ikke-formel uddannelse udgør et vigtigt element i en uddannelse af høj kvalitet og bidrager til ældre borgeres personlige velvære;
- N. der henviser til, at fremme af fysisk aktivitet og sport medfører betydelige besparelser i de offentlige sundhedsudgifter;
- O. der henviser til, at en afgørende motiverende faktor bag inddragelsen af borgerne i sport og fysisk aktivitet er at forbedre personlig sundhed og velvære;
- P. der henviser til, at brugen af doping er i strid med sportens værdier og udsætter sportsudøverne for alvorlige farer og fører til alvorlige og permanente helbredsskader;
- Q. der henviser til, at sport på højt niveau fremhæver visse centrale sportslige værdier og formidler disse værdier til samfundet i almindelighed og inspirerer til deltagelse i sport;
- R. der henviser til, at adskillige elitesportsudøvere står i en usikker situation, når de afslutter deres sportslige karriere,
- S. der henviser til, at det er vigtigt at forberede disse udøvere på et karriereskift ved at give dem mulighed for at modtage almen uddannelse eller erhvervsuddannelse sideløbende med deres idrætsuddannelse;
- T. der henviser til, at idrætsudøvernes grundlæggende rettigheder skal garanteres og beskyttes;
- U. der henviser til, at der kan finde verbale og fysiske voldshandlinger og diskrimination sted i forbindelse med sportskonkurrencer;
- V. der henviser til, at kvinders sportsudøvelse ikke er tilstrækkelig værdsat, og at kvinderne er underrepræsenteret i idrætsorganisationernes beslutningsorganer;

Torsdag den 2. februar 2012

- W. der henviser til, at sportsaktiviteter kræver specifikke og passende faciliteter, udstyr og apparater, og at skolerne også bør have egnede faciliteter til at fremme fysisk træning;
- X. der henviser til, at idræt indtager en vigtig plads i den europæiske økonomi, for så vidt at den direkte eller indirekte repræsenterer 15 mio. arbejdspladser, dvs. 5,4 % af den erhvervsaktive befolkning samt en årlig merværdi på omkring 407 mia. euro, svarende til 3,65 % af det europæiske BNP, og at den økonomisk blomstrende sportssektor dermed bidrager til at nå målene i EU 2020-strategien;
- Y. der henviser til, at overtrædelsen af idrætsorganisationernes intellektuelle ejendomsret og den voldsomme stigning i digital piratkopiering, især direkte transmission af sportsbegivenheder uden tilladelse, bringer økonomien i hele sportssektoren i fare;
- Z. der henviser til, at sport på grund af modstandernes indbyrdes afhængighed og den konkurrencemæssige balance, der er nødvendig for at bevare usikkerheden om udfaldet, ikke fungerer som en typisk erhvervssektor;
- AA. der henviser til, at sport ikke opfører sig som en typisk økonomisk aktivitet som følge af dens særlige karakteristika og dens organisatoriske strukturer, som underbygges af forbund, der ikke fungerer som erhvervsvirksomheder, og at det er vigtigt at skelne mellem sportslige og kommercielle interesser;
- AB. der henviser til, at arbejdsmarkedsdialog i EU kan spille en vigtig rolle og derfor bør fremmes;
- AC. der henviser til, at sport spiller en vigtig rolle og skaber glæde for mange borgere, uanset om de er deltagere, fans eller tilskuere;
- AD. der henviser til, at større idrætsbegivenheder og sportsudøvelse har et stort potentiale, når det gælder om at øge udviklingen af turismen i EU, som kan sprede de værdier og principper, der er knyttet til sporten;
- AE. der henviser til, at EU's idrætsmodel bygger på et forbund for hver idrætsgren og til, at de sportslige og finansielle solidaritetsmekanismer, såsom op- og nedrykningsprincippet, og åbne konkurrencer med deltagelse af både klubber og landshold, er organiseret på en selvstyrende, demokratisk og territorial basis med en pyramideformet struktur, der er resultatet af en lang, demokratisk tradition;
- AF. der henviser til, at åbenhed og demokratisk ansvarlighed i idrætsklubber kan forbedres ved inddragelse af fans i ejerskabet og ledelsesstrukturen for deres klubber;
- AG. der henviser til, at idrætsorganisationerne på græsrodsniveau spiller en central rolle i styrkelsen af kulturen, fremme af social integration og styrkelsen af lokalsamfund;
- AH. der henviser til, at landsholdene spiller en vigtig rolle, og at internationale konkurrencer fortsat udgør en referencemodel, og at der bør træffes foranstaltninger imod tildeling af indfødsret af praktiske årsager;
- AI. der henviser til, at landsholdskonkurrencer i sig selv indebærer, at idrætsforbundene og klubberne kan drage nytte af udviklingen af idrætsudøvere fra deres eget land;
- AJ. der henviser til, at professionel idræt er sårbar over for og hårdt plaget af finansiell ustabilitet, og at det er de relevante forbunds ansvar at tilskynde klubberne til at vedtage en kultur præget af planlægning og fornuftig investering;
- AK. der henviser til, at internationale transfers kan være farlige for unge sportsfolk, da sportslig fiasko, familieopbrud og social marginalisering er nogle af de konsekvenser, der kan forekomme, når unge idrætsudøvere forlader hjemmet for tidligt;

Torsdag den 2. februar 2012

- AL. der henviser til, at idrætsforbundene ikke råder over strukturelle eller retslige midler til effektivt at kunne bekæmpe aftalt spil;
- AM. der henviser til, at spilletjenester på grund af deres særlige beskaffenhed hverken er omfattet af direktiv 2006/123/EF (tjenesteydelsesdirektivet) eller direktiv 2011/83/EU (det nye forbrugerrettighedsdirektiv);
- AN. der henviser til, at økonomisk støtte til breddeidrætten kun er sikret, hvis indehaverne af de nødvendige nationale spillicenser, som betaler skatter og afgifter og finansierer andre aktiviteter af offentlig interesse i medlemsstaterne, er forpligtede ved lov til at betale almennyttige afgifter og er effektivt beskyttede mod ulovlig konkurrence;
- AO. der henviser til, at regulering af spillernes agenter kræver en samordnet indsats mellem sportens styrende organer og offentlige myndigheder, således at effektive sanktioner kan pålægges agenter og/eller mellemænd, der bryder reglerne;
- AP. der henviser til, at idrætten kan spille en rolle på forskellige områder for EU's eksterne forbindelser, bl.a. igennem diplomati;

Idrættens rolle i samfundet

1. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå et formålsbestemt og ambitiøst budget for sportspolitik under den kommende FFR som følge af de offentlige sundhedsmæssige, sociale, kulturelle og økonomiske fordele, som idrætten indebærer;
2. opfordrer medlemsstaterne til at drage omsorg for, at idræt sættes på skemaet på alle slags skoler, og understreger betydningen af at tilskynde til deltagelse i idræt på alle uddannelsesniveauer fra de tidligste skoleår frem, herunder på skoler, universiteter og i lokalsamfundene, der bør opfordres til at stille idrætsfaciliteter med passende understøtning til rådighed;
3. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fastlægge klare retningslinjer for at integrere idræt og fysisk aktivitet i alle uddannelsesniveauer i alle medlemsstater;
4. understreger betydningen af uddannelse gennem sport og sportens potentiale for at hjælpe socialt udsatte unge tilbage på ret kurs, og anmoder medlemsstaterne, de nationale forbund, ligaerne og klubberne om at udvikle og støtte initiativer, der har dette for øje;
5. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og støtte samarbejde mellem skoler og sportsklubber; mener, at Kommissionen i denne forbindelse bør gøre brug af sin koordinerende funktion i idrætten for at indsamle eksempler på bedste praksis fra medlemsstaterne og gøre dem tilgængelige i en central database for alle interesserede parter i hele Europa;
6. anbefaler, at Kommissionen tilskynder til udøvelse af sport blandt ældre borgere, da det bidrager til at fremme social interaktion og godt helbred;
7. understreger, at idræt på alle alderstrin er et betydeligt område med stort potentiale for at højne det generelle sundhedsniveau blandt europæerne og opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at fremme deres engagement til fordel for idrætten og fremme en sund livsstil ved fuld udnyttelse af idrættens muligheder, således at sundhedsudgifterne falder;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til mere energisk at støtte sundhedssagkyndige i at fremme deltagelsen i idræt og til at undersøge, hvordan sygeforsikringsselskaber kan opstille incitamenter, der kan tilskynde til udøvelse af idrætsaktiviteter;

Torsdag den 2. februar 2012

9. understreger vigtigheden af at gøre sporten tilgængelig for alle borgere i mange forskellige sammenhænge, både i skolen og på arbejdet, som en rekreativ aktivitet eller gennem klubber og foreninger;
10. anerkender det arbejde, der er gjort af organisationer, der organiserer idrætsaktiviteter for personer med intellektuelle eller fysiske handicaps i EU; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og idrætsorganisationerne til med hensigtsmæssig finansiering at fremme og udvikle idrætsaktiviteter og -konkurrencer for handicappede, især ved at sikre dem lige adgang til idræt og gratis idrætsfaciliteter, der er særligt indrettet efter deres behov;
11. betoner, at sporten er en betydelig socialt integrerende kraft på mange områder, såsom borgernes engagement og opfattelsen af demokrati, fremme af godt helbred, byudvikling, social integration, arbejdsmarkedet, beskæftigelse og faglig og akademisk uddannelse;
12. opfordrer medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner til at øge deres tilskud til organisationer, der gennem sport søger at integrere mennesker, der risikerer social udstødelse, eller der fremmer sport for fysisk eller psykisk handicappede;
13. opfordrer medlemsstaterne til at gøre idrætten til en permanent del af programmer og tjenester, der arbejder for reel integration af alle grupper, der er i fare for forskelsbehandling, og opfordrer idrætsorganisationerne til at indføre hensigtsmæssige træningsprogrammer for professionelle og frivillige for at forebygge og bekæmpe enhver form for forskelsbehandling og racisme;
14. fremhæver, at idræt foregår med et godt eksempel for samfundet og opfordrer indtrængende sportens styrende organer til at føre an i bekæmpelsen af institutionel forskelsbehandling;
15. minder om, at kønsdiskrimination ikke bør forekomme i sport, og opfordrer til, at anvendelsen af det olympiske charter udvides til alle sportsbegivenheder, især de europæiske;
16. opfordrer Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne og de nationale styrende organer inden for idrætten til at forpligte sig til at bekæmpe homofobi og transfobi samt til at sørge for ordentlig gennemførelse af lovgivning og antidiskriminationspolitikker, navnlig for idrætsudøvere, der er lesbiske, bøsser, homoseksuelle og transpersoner;
17. opfordrer medlemsstaterne til at lægge større vægt på betydningen af fysisk træning af høj kvalitet for begge køn, og foreslår, at de udvikler de nødvendige strategier til at behandle dette spørgsmål;
18. understreger, at sammensætningen af idrætsorganisationernes besluttende organer skal afspejle deres årlige generalforsamlingers sammensætning såvel som kønsfordelingen blandt deres godkendte spillere, hvilket vil give mænd og kvinder lige adgang til administrative stillinger, inklusive på tværnationalt niveau;
19. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende betydningen af sport som et middel til at fremme fred, økonomisk vækst, interkulturel dialog, folkesundhed, integration og kvinders frigørelse;
20. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at opfordre Den Internationale Olympiske Komité til i det olympiske charter at indføre en regel, der forbyder alle demonstrationer eller politisk, religiøs eller racistisk propaganda ved sportsbegivenheder, og på samme tid sikre, at der ikke lægges politisk pres på kvinder for at få dem til at overtræde denne regel, og at den ikke omgås ved, at landene undlader at sende kvinder til konkurrencerne;
21. opfordrer idrætsorganisationerne til yderligere at fremme kvindernes deltagelse i sport og i organisationernes styrende organer ved at garantere lige adgang til idrætsaktiviteter, især for kvinder og piger fra dårligt stillede miljøer, ved at fremme kvinders deltagelse i sport og give både mænds og kvinders idræt og resultater samme vægt og synlighed; tilskynder medlemsstaterne til at udvikle foranstaltninger, der vil gøre

Torsdag den 2. februar 2012

kvindelige idrætsudøvere i stand til at forlige deres familieliv med deres sportskarriere og til at fremme ligestilling mellem kønnene i de statslige idræts politikker; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til udveksling af oplysninger og god praksis, hvad angår lige muligheder for begge køn inden for idrætten;

22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte europæiske organisationer, der arbejder for fremme og gennemførelse af henstillingerne fra det europæiske charter om kvinders rettigheder inden for idrætten;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere kønsaspektet i alle sportsrelaterede aktiviteter, med særligt fokus på: adgang til sport for indvandrerkvinder og kvinder fra etniske minoriteter, kvinders adgang til beslutningsdygtige stillinger inden for sport og mediedækning af kvinder i sporten, og til at sikre, at idrætspolitik og idrætslovgivning baseres på ligestilling mellem kønnene;

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og fremme europæisk forskning i kvindeidrættens særlige karakter, i grundene til, at kvinder og piger opgiver at dyrke sport, og i de vedvarende uligheder i kvinders adgang til sport;

25. opfordrer til etablering af netværk for kvinder på sportsområdet med henblik på at fremme udveksling af bedste praksis og information;

26. understreger, at forældres forbud mod at lade indvandrerpiger deltage i idræt og svømning i skolen ikke kan tolereres eller undskyldes med kulturelle og religiøse begrundelser;

27. påpeger, at selv om mange piger dyrker idræt i barneårene, falder de fra i ungdomsårene; henviser i denne forbindelse til, at pigerne ifølge de foreliggende undersøgelser udsættes for et direkte eller indirekte pres fra jævnaldrende og familie til at blive mere feminin eller påtage sig ansvar, der udelukker fortsat deltagelse; opfordrer medlemsstaterne og de nationale styrende organer for sporten til at udvikle strategier til programmer og trænere til navnlig at støtte idrætsinteresserede piger i at udvikle deres identitet som idrætsudøvere;

28. understreger nødvendigheden af at støtte kampen mod doping og samtidig respektere idrætsudøvernes individuelle frihedsrettigheder, under særlig hensynstagen til de yngste idrætsudøvere, via forebyggelse og oplysningskampagner; opfordrer medlemsstaterne til at behandle handel med dopingstoffer i sportsverdenen på samme måde som handel med illegale stoffer og at tilpasse deres nationale lovgivning derefter og dermed bidrage til øget EU-koordinering på dette område; opfordrer Det Internationale Antidopingagentur (WADA) til at indføre et brugervenligt opholdssted-administrationssystem, der er i overensstemmelse med EU-retten, og fremhæver, at der er brug for statistikker om brugen af doping og udeblivelse fra prøver for at kunne anlægge en særligt indrettet tilgang til dopingbekæmpelsen;

29. mener, at EU's tiltrædelse af Europarådets konvention om antidoping er et nødvendigt skridt til at koordinere en mere ensartet implementering af WADA-kodeksen i medlemsstaterne;

30. går ind for større harmonisering af lovgivningen med henblik på at opnå et effektivt samarbejde mellem politi og retsvæsen i kampen mod doping og andre former for manipulation med sportsbegivenheder;

31. opfordrer medlemsstaterne til at behandle spørgsmålet om ludomani og beskyttelse af mindreårige mod risiciene ved hasardspil;

32. går ind for at opstille klare regler for beskyttelsen af mindreårige i konkurrencesport og udvikle yderligere vitale beskyttelsesforanstaltninger i samråd med forbundene;

Torsdag den 2. februar 2012

33. understreger den afgørende betydning af parallel sports- og karriereuddannelse for unge idrætsudøvere; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til sammen med samtlige relevante aktører at udarbejde retningslinjer for, hvordan det sikres, at unge idrætsudøvere er i stand til at gennemføre et normalt skoleforløb og/eller erhvervsrettede studier ud over deres sportstræning, under hensyntagen til bedste gældende praksis i de enkelte medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne til i denne forbindelse at inddrage tidligere sportsfolks relevante erfaringer, når disse ønsker at starte en trænerkarriere, etablere studieretninger skræddersyet til eliteidrætsudøvere, som gerne vil tage en videregående uddannelse, eller ønsker at udnytte deres erfaring til gavn for idrætten generelt;

34. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvikle uddannelsesprogrammer, der er strukturerede til at lette kombinationen af læring og uddannelse for professionelle idrætsudøvere;

35. foreslår, at der etableres en referenceramme for kvalifikationer for trænere og træneruddannelse og at den indarbejdes i den europæiske referenceramme for kvalifikationer og programmer for livslang læring, for at fremme et videnbaseret samfund og udviklingen af ekspertise inden for trænerfaget for både amatører og professionelle;

36. understreger den rolle, som trænere i udvikling og uddannelse af unge mennesker spiller, ikke bare i forhold til sportslige færdigheder, men også i forbindelse med livskompetencer; bemærker, at trænere kan vejlede unge i at udvikle en sund livsstil;

37. opfordrer medlemsstaterne til i nært samarbejde med de relevante forbund at formene tilhængere adgang til stadions, hvis de har udvist voldelig eller diskriminerende adfærd, og til at skabe en samordnet tilgang til indførelse og håndhævelse af straffende foranstaltninger mod dem, at arbejde tæt sammen om at sikre opretholdelsen af adgangsforbud til stadions ved internationale kampe i andre medlemsstater end blot den, hvor forbuddet pålagdes, og til, under behørig respekt for individets frihed og rettigheder, at oprette en EU-database til deling af oplysninger og udvidelse af samarbejdet via et forbedret varslingsystem i forbindelse med højrisiko-kampe;

38. er positivt stemt over for, at medlemsstaterne i samråd med de europæiske idrætsforbund udarbejder sikkerhedsmæssige mindstenormer for stadions, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at spillere og fans er så sikre som muligt;

39. påpeger, at når sport finder sted i naturen, skal der sikres en balance mellem sportens samfundsmæssige fordele og sundheden for miljøet dér, hvor det finder sted;

40. understreger den potentielle betydning af sportsturisme på lokalt og nationalt niveau, og opfordrer medlemsstaterne til at bistå udviklingen af denne del af den økonomiske og kommercielle aktivitet;

Idrættens økonomiske dimension

41. går ind for, at sportens særlige karakter bliver anerkendt inden for det indre marked og konkurrencelovgivningen, og gentager derfor sin opfordring til Kommissionen om at vedtage retningslinjer for anvendelsen af EU-lovgivningen på idrætsområdet for at afhjælpe den megen juridiske usikkerhed;

42. konstaterer, at sponsorater udgør en vital finansiel livline og skaber mange muligheder inden for idrætten, med respekt for principperne for finansielt fair play;

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give frivillige aktiviteter i sport en høj status; gentager betydningen af frivillige i idrætten og betoner behovet for at etablere rammer for social anerkendelse og for at give de frivillige ordentlig oplæring, og går ind for udveksling af informationer og bedste praksis mellem medlemsstaterne i den hensigt at fremme frivilligt arbejde inden for idrætten og undersøge mulighederne for at opstille juridiske og skattemæssige rammer, der er gavnlige for idrætsforeningernes aktiviteter;

Torsdag den 2. februar 2012

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere et system til anerkendelse af kvalifikationer, som frivillige har erhvervet, og kvalifikationer, der kræves for at udøve regulerede sportsrelaterede erhverv;
45. understreger, at gensidig anerkendelse af kurser og specialuddannelser som led i en samlet europæisk ramme for fagfolk, der arbejder som sagkyndige inden for sport, (f.eks. dommere og trænere) er af særlig betydning, da det på længere sigt vil bidrage til at øge konkurrenceevnen, hvilket igen vil gøre det muligt at undgå større indtægtstab;
46. opfordrer medlemsstaterne til at sikre højere uddannelser for sportsfolk og harmoniseret anerkendelse af deres sports- og uddannelsesmæssige kvalifikationer, for at øge den erhvervmæssige mobilitet;
47. opfordrer også medlemsstaterne til at forbedre strukturerne for tidligere sportsfolks tilbagevenden til arbejdsmarkedet og indslusning af dem i et karriereforløb, efter at deres sportskarriere er forbi;
48. opfordrer medlemsstaterne til at overveje måder til at lette den finansielle byrde, der hviler på de lavest betalte professionelle sportsfolk, der har korte og ujævne karriereforløb; gentager, at professionelle sportsfolk, der er kategoriseret som atleter, og hvis indkomst fortrinsvist kommer fra sportsudøvelse, bør nyde de samme sociale sikringsrettigheder som arbejdstagere;
49. anser arbejdsmarkedsdialog inden for sporten for et vigtigt redskab til at opnå en balance mellem grundlæggende rettigheder og arbejdstagerrettigheder for idrætsudøvere i kombination med sportens egenart;
50. mener, at det for så vidt angår sportsindustriens økonomiske dimension, der er under stadig udvikling, er nødvendigt med omgående forbedringer af sportsrelaterede forhold på centrale områder som f.eks. den fri bevægelighed for arbejdstagere og tjenesteydelser, etableringsfrihed, anerkendelse af erhvervs-kvalifikationer, ophavsrettigheder samt regler for statsstøtte for at sikre, at sportsindustrien fuldt ud udnytter fordelene ved det indre marked;
51. understreger, at kommerciel udnyttelse af de audiovisuelle rettigheder til idrætskonkurrencer på en centraliseret, eksklusiv og territorial basis er af fundamental betydning for at kunne sikre, at indtægterne fordeles retfærdigt mellem elitesporten og breddeidrættens;
52. mener, at sportsbegivenheder, der anses for at være af betydelig samfundsmæssig interesse, bør gøres tilgængelige for det størst mulige publikum; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har taget skridtet, til at træffe foranstaltninger til at sikre, at mediestationer henhørende under deres jurisdiktion ikke sender sådanne begivenheder på monopolbasis;
53. anerkender journalisters ret til at få adgang til og rapportere fra sportsarrangementer af offentlig interesse med henblik på at stå vagt om offentlighedens ret til at opnå og modtage uafhængige nyheder og information om sportsbegivenheder;
54. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at beskytte intellektuel ejendomsret, hvad angår sportsindhold, med behørig hensyntagen til offentlighedens ret til information;
55. betragter sportsvæddemål som en form for kommerciel udnyttelse af konkurrencer, og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at beskytte sportsvæddemål mod enhver form for uautoriseret brug, udbydere uden tilladelse og mistanke om aftalt spil, især ved at anerkende arrangørernes ejendomsret i forhold til konkurrencerne og garantere et betydeligt finansielt bidrag fra spiludbydere til massedeltagelse og breddeidræt og ved at værne om konkurrencernes ukrænkelighed med særlig vægt på uddannelsen af sportsfolk; mener dog, at sådanne ejendomsrettigheder ikke bør indskrænke retten til korte uddrag som fastsat i direktiv 2007/65/EF (direktivet om audiovisuelle medier);

Torsdag den 2. februar 2012

56. gentager sin anmodning om, at Kommissionen udarbejder retningslinjer om statsstøtte, hvori det fastsættes, hvilken type offentlig støtte der er legitim med det formål at opfylde de sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige målsætninger på idrætsområdet;

57. opfordrer medlemsstaterne til at tage effektive skridt til at bekæmpe korrupsion og fremme etik inden for sporten; anser det derfor for afgørende, at hvert land indfører konsekvente regler for finansielt tilsyn med sportsklubber;

58. tilskynder idrætsforbundene til at samarbejde med de retshåndhavende myndigheder, bl.a. ved at fremlægge oplysninger, med henblik på en tilstrækkelig og effektiv tilgang til at imødegå aftalt spil og anden form for svig inden for sporten;

59. opfordrer Kommissionen til at foreslå konkrete foranstaltninger til at sikre sportsstøtte fra lotterier;

60. påpeger, at Kommissionens indførelse af satellitregnskaber i sportssektoren kommer på et særdeles belejligt tidspunkt, da det muliggør vurdering på nationalt plan af sportsrelaterede aktiviteter efter ensartede standarder og dermed gør det muligt at afsløre uregelmæssigheder, og det tilfører den europæiske økonomi og det indre marked merværdi;

61. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe praktiske foranstaltninger til at fremme udveksling af god praksis og fremme et tættere samarbejde med hensyn til tekniske aspekter og sportsrelateret forskning;

62. mener, at de lokale og regionale myndigheders rolle for udviklingen af sportens europæiske dimension er afgørende, fordi der i deres institutionelle opgaver indgår at stille tjenester til rådighed for offentligheden på idrætsområdet og at støtte idrætsaktiviteter og de fornødne faciliteter finansielt;

63. fastholder, at breddeidrætten bør have støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Den Europæiske Socialfond, hvilket vil gøre det muligt at investere i sportsinfrastruktur, og tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at forsyne EU med et særligt budgetprogram for sport, som det nu er muligt i henhold til artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

Idrættens organisering

64. bemærker, at idrættens strukturer i Europa hviler på nationalitets- og territoriebaserede principper;

65. fastholder sin opbakning til den europæiske idrætsmodel, i hvilken forbundene spiller en central rolle, og hvis grundlag udgøres af forskellige aktører, herunder tilhængere, spillere, klubber, ligaer, forbund og de frivillige, hvilket spiller en grundlæggende rolle for støtten til hele idrætsstrukturen;

66. opfordrer til, at det overalt i EU gøres nemmere at blive idrætsfrivillig;

67. betoner den vigtige rolle, som lokale organer spiller i fremme af breddeidræt i samfundet, og opfordrer disse organer til at gå aktivt ind i de europæiske fora for debat og dialog om sportsverdenen;

68. minder om, at god forvaltningspraksis inden for sporten er en forudsætning for idrætsorganisationernes selvstyre og selvregulering i overensstemmelse med principperne om åbenhed, ansvarlighed og demokrati, og understreger behovet for en striks politik mod korrupsion i sporten; understreger behovet for passende repræsentation af alle interessenter i beslutningsprocessen;

Torsdag den 2. februar 2012

69. opfordrer medlemsstaterne og sportens styrende organer til aktivt at stimulere den sociale og demokratiske rolle, som udfyldes af de sportsfans, der støtter fairplay-principperne, ved at fremme disses inddragelse i ejerskabet og de styrende strukturer i deres sportsklubber og som vigtige interessehavere i sportens styrende organer;
70. fastholder, at sportsklubberne bør give spillerne orlov, når de udvælges til landholdene, og anerkende deres bidrag til at gøre større landskampturneringer til en succes, hvilket kan omfatte forsikringsmekanismer, og understreger, at der ikke findes en "mirakeltilgang", der passer til alle sportsgrene;
71. understreger, at træning for spillere på lokalt niveau og investeringer i sportsuddannelse er nødvendige tiltag for en bæredygtig udvikling inden for idrætsbevægelsen i EU og udbredelsen af dens positive indflydelse på individ og samfund; anser det derfor for nødvendigt at sikre, at sport på højt niveau ikke påvirker udviklingen af unge sportsfolk, amatøridræt og den essentielle rolle, som spilles af idrætsorganisationerne på græsrodsplan; indskærper behovet for ækvivalens og anerkendelse af diplomer og kvalifikationer inden for sporten;
72. fastholder sin støtte til UEFA's regel om hjemmedyrkede spillere og anser denne for en model for andre professionelle ligaer i Europa; støtter sportens styrende organers yderligere bestræbelser på at stimulere træningen af unge spillere inden for rammerne af EU-lovgivningen og dermed styrke den konkurrencemæssige fordel inden for konkurrencerne og en sund udvikling af den europæiske sportsmodel;
73. finder, at udviklingen af nye talenter er en af kerneaktiviteterne i en sportsklub, og at en alt for stor afhængighed af transfer af spillere kan være undergravende for sportens værdier;
74. understreger vigtigheden af træningstillæg, idet de udgør en effektiv beskyttelsesmekanisme for ungdomsakademierne og sikrer et retfærdigt investeringsafkast;
75. mener, at sportsagent-professionen bør være reguleret som værende en erhvervsaktivitet og underkastes en ordning om tilstrækkelige officielle kvalifikationer, og at sportsagenter med henblik på gennemsigtighed bør have skattedomicil på EU's område; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med idrætsforbundene, spillerforeningerne og agentsammenslutningerne at udarbejde og implementere et EU-tilladelses- og registreringsystem, der skal suppleres med en adfærdskodeks og en sanktionsmekanisme;
76. foreslår, at idrætsforbundene opretter et ikke-offentligt europæisk register over sportsagenter, hvori disse opfører navnene på de spillere, som de repræsenterer, for dermed at beskytte sportsudøverne, navnlig personer under 18 år, i den hensigt at minimere risikoen for interessekonflikter; er af den opfattelse, at betalingen af agenthonorarer for transferer bør ske ved delbeløb i løbet af gyldighedsperioden for den kontrakt, som sportsudøveren har indgået som et resultat af transferen, idet fuld betaling afhænger af, at kontrakten opfyldes;
77. opfordrer medlemsstaterne til at supplere de eksisterende reguleringsmæssige bestemmelser om spilleragenter/mellemed med afskrækkende sanktionsmidler og til at være konsekvent i håndhævelsen af disse sanktioner;
78. opfordrer sportens styrende organer til at øge gennemsigtigheden, hvad angår spilleragenternes aktiviteter, og til at samarbejde med medlemsstaternes myndigheder om at udrydde korrupcion;
79. glæder sig over den undersøgelse, der er foretaget på Kommissionens anmodning, af den økonomiske og juridiske virkning af spillertransferer; finder også, at de skridt, som idrætsforbundene tager for at gøre internationale transferer mere gennemsigtige, skal nyde opbakning;
80. er af den opfattelse, at de systemer, som sportens styrende organer har etableret for at skabe mere gennemsigtighed omkring international transfer af spillere, udgør et skridt i den rigtige retning, idet de tjener som et godt eksempel og har til formål at sikre idrætsturneringernes ukrænkelighed;

Torsdag den 2. februar 2012

81. udtrykker klart sin støtte til licenssystemer og til finansiel fairplay, idet disse tiltag tilskynder klubberne til at konkurrere i overensstemmelse med deres reelle finansielle kapacitet;
82. finder, at disse foranstaltninger hjælper til med at forbedre styringen, genskaber en langsigtet finansiel stabilitet og bæredygtighed hos klubberne og bidrager til finansiel rimelighed i europæiske turneringer, og anmoder derfor Kommissionen om at anerkende, at sådanne regler er i overensstemmelse med EU-retten;
83. glæder sig over idrætsforbundenes indsats for at forbyde ejerskab af mere end én sportsklub, der deltager i samme turnering; er af den opfattelse, at det bør være forbudt for spiludbydere at have styrende andel i et organ, der arrangerer eller deltager i turneringer, og at det bør være forbudt for organer, der arrangerer eller deltager i turneringer, at have styrende andel i et foretagende, der udbyder væddemål om begivenheder, som de arrangerer eller deltager i;
84. opfordrer medlemsstaterne til at tage alle nødvendige skridt til at forebygge og straffe illegale aktiviteter, der påvirker idrættens ukrænkelighed, og til at gøre sådanne aktiviteter til strafferetsovertrædelser, navnlig hvis de er tilknyttet væddemål, hvorved forstås, at de omfatter overlagt og svigagtig manipulation af resultater af sportsturneringer eller faser heraf med henblik på at opnå en fordel, der ikke udelukkende er baseret på normal sportspraksis eller den hermed forbundne uvished;
85. opfordrer indtrængende idrætsforbundene til at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne om at beskytte sportens ukrænkelighed;
86. opfordrer Kommissionen til at gribe ind over for den uigennemskuelighed, der omgiver transferer og aftalt spil, som meddelt i dens antikorrupsionsstrategi for EU, ved at opstille minimumsregler for definitionen af kriminelle handlinger på dette område;
87. er dybt bekymret over de alvorlige ulovlige aktiviteter, der finder sted inden for sporten, f.eks. hvidvaskning af penge, og opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres samarbejde om at håndtere disse spørgsmål og sikre større gennemsigtighed vedrørende de finansielle transaktioner, der finder sted som led i spillertransferer og spilleragenters virksomhed;
88. fastholder, at det er af essentiel betydning, at der udvikles instrumenter til at fremme samarbejdet mellem offentlige myndigheder, sportsmyndigheder og totalisatorer i forbindelse med sager om svig inden for sport, og at der kan overvejes et samarbejde med Europol og Eurojust;
89. anerkender sportsdomstolenes legitimitet til løsning af sportslige tvister, for så vidt at de overholder borgernes ret til retfærdig rettergang; opfordrer Den Internationale Sportsdomstol (CAS) til at tage EU's lovbestemmelser i betragtning i forbindelse med bilæggelse af sportstvister, der opstår inden for EU;
90. opfordrer Kommissionen til senest i 2012 at fremlægge forslag, der skal udvirke en bedre forståelse af sportens specifikke behov og praktiske tiltag til at imødekomme disse, under fuld hensyntagen til bestemmelserne i artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

Samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

91. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med tredjelande om spørgsmål som international spillertransfer, udnyttelse af mindreårige spillere, aftalt spil og ulovlige væddemål; understreger også behovet for at intensivere det internationale samarbejde om at fremme sporten i udviklingslandene;
92. ser frem til resultaterne af de systemer, der er oprettet til at overvåge gennemsigtigheden og finansielt fairplay og til at bekæmpe korrupsion og menneskehandel; understreger nødvendigheden af, at systemet overholder EU-lovgivningen og reglerne for databeskyttelse; opfordrer sportens styrende organer til at sammenkæde data fra TMS (FIFA's Transfer Matching System) med andre antikorrupsionssystemer for at opnå en mere effektiv overvågning som led i bekæmpelsen af aftalt spil;

Torsdag den 2. februar 2012

93. fremhæver behovet for at skride ind over for uautoriserede spiloperatører med hjemsted i og uden for EU, idet sådanne er i stand til at omgå systemer for overvågning af svig inden for sporten;
94. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til inden for alt samarbejde med tredjelande at fremme den globale respekt for de olympiske regler og bestemmelser;
95. anmoder klubberne om at respektere lovgivningen om immigration, når de skriver kontrakt med unge fra tredjelande, og at sikre sig, at alle kontraktbetingelser er i overensstemmelse med gældende ret; opfordrer til, at unge idrætsudøvere får mulighed for at vende tilbage til deres hjemlande under betryggende forhold, såfremt de ønsker det, navnlig hvis de ikke får gang i karrieren; indskærper i denne forbindelse, at det er af essentiel betydning, at den relevante lovgivning håndhæves;
96. understreger behovet for at styrke beskyttelsen af mindreårige i forbindelse med international transfer; er af den opfattelse, at internationale transferer er potentielt farlige for unge idrætsudøvere, som er ekstremt sårbare, idet de er flyttet fra deres familie og hjemland i en ung alder og derfor bør have løbende opmærksomhed fra sportsorganisationerne;
97. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at fremme den absolutte frihed, som både mænd og kvinder har, til at udøve enhver form for idræt, på trods af de regler og krav, der pålægges kvinder med begrundelse i kulturelle, traditionelle, historiske eller religiøse faktorer i samfundet;

Europæisk identitet gennem sport

98. opfordrer Kommissionen til at udvide de eksisterende programmer til fremme af sport som et instrument i dens udviklingspolitik og til at iværksætte nye initiativer på dette område;
99. opfordrer Kommissionen til:
- at organisere en årlig "europæisk idrætsdag" til fremme af amatøridrættens og den professionelle sports sociale og kulturelle rolle og af sportens gavnlige virkninger for folkesundheden
 - at støtte udnævnelsen af en "europæisk idræts hovedstad" hvert år, under ledelse af ACES (Sammenslutningen af Europæiske Idræts hovedstæder), ledsaget af den nødvendige kontrol og finansielle støtte
 - at støtte lokale, traditionelle, oprindelige idrætsgrene som en del af den rige kulturelle og historiske mangfoldighed i EU og som udtryk for mottoet "Forenet i mangfoldighed" ved at øge bevidstheden om disse idrætsgrene, bl.a. gennem fremstød til fordel for et europæisk idrætslandkort og europæiske idrætstræf
 - at etablere et mobilitetsprogram og relevante foranstaltninger for unge amatøridrætsfolk og trænere for at give dem mulighed for at lære nye træningsmetoder, etablere bedste praksis og udvikle europæiske værdier gennem sport, såsom fairplay, respekt og social inddragelse samt for at fremme interkulturel dialog
 - at bidrage til at muliggøre et mobilitetsprogram for udveksling af idrætstrænere
 - at samarbejde med medlemsstaterne og idrætsorganisationerne om at beskytte breddeidrættens grundlæggende ukrænkelighed
 - at støtte medlemsstaternes arbejde vedrørende dataindsamling og forskning med henblik på udveksling af bedste praksis;

Torsdag den 2. februar 2012

100. foreslår, at der skal flages med EU-flaget ved større internationale idrætsbegivenheder, og foreslår idrætsforbundene, at de også overvejer ideen om, at flaget forekommer på de dragter, som bæres af medlemsstaternes idrætsudøvere, ved siden af det nationale flag; understreger, at det bør være helt frivilligt og bero på medlemsstaternes og idrætsorganisationernes afgørelse, hvorvidt de vil benytte sig af ovennævnte mulighed;

*

* *

101. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til de europæiske, internationale og nationale sportsforbund.

Anvendelsen af affaldshåndteringsdirektivet

P7_TA(2012)0026

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om de spørgsmål, som andragere har rejst i forbindelse med anvendelsen af affaldshåndteringsdirektivet og tilknyttede direktiver i EU-medlemsstaterne (2011/2038(INI))

(2013/C 239 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til retten til at indgive andragender i medfør af artikel 227 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til de modtagne andragender, der er opført i bilaget til betænkningen fra Udvalget for Andragender (A7-0335/2011),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om straffetretlig beskyttelse af miljøet ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet ⁽⁵⁾ (SMV),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

⁽⁵⁾ EUT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

⁽⁶⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse - Erklæring fra Kommissionen ⁽¹⁾,
 - der henviser til konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århus, Danmark, den 25. juni 1998),
 - der henviser til ekspertundersøgelsen om affaldshåndtering " Waste management in Europe: main problems and best practices", juli 2011,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 202, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A7-0335/2011),
- A. der henviser til, at Udvalget for Andragender har modtaget og antaget 114 andragender i perioden 2004-2010 vedrørende overtrædelser af dette regelsæt fra følgende medlemsstater: Italien, Grækenland, Frankrig, Spanien, Irland (over 10 andragender hver), Bulgarien, Det Forenede Kongerige, Polen, Rumænien, Tyskland (3-10 andragender hver), Østrig, Ungarn, Litauen, Malta, Portugal og Slovakiet (1 andragende hver);
- B. der henviser til, at Udvalget for Andragender har udarbejdet fem rapporter om undersøgelsesbesøg i forbindelse med andragender om affald til Irland ⁽²⁾, Fos-sur-Mer (Frankrig) ⁽³⁾, Path Head landfill (Det Forenede Kongerige) ⁽⁴⁾, Campania (Italien) ⁽⁵⁾ og Huelva (Spanien) ⁽⁶⁾;
- C. der henviser til, at andragender om miljøspørgsmål konsekvent udgør den største gruppe andragender, der modtages, mens andragender om affald udgør en vigtig undergruppe, og der henviser til, at bekymring over affald påvirker borgerne meget direkte i hele EU, især i spørgsmål om godkendelsesproceduren for nye affaldshåndteringsanlæg eller driften af eksisterende anlæg, herefter følger bekymringer om den overordnede affaldshåndtering;
- D. der henviser til, at størstedelen af andragenderne om affald handler om affaldshåndteringsanlæg, heraf omkring 40 % om godkendelsesproceduren for planlagte nye anlæg og yderligere 40 % om driften af eksisterende anlæg, hvoraf 75 % vedrører deponeringsanlæg og 25 % vedrører forbrændingsanlæg, mens de resterende andragender rejser spørgsmål om den overordnede affaldshåndtering;
- E. der henviser til, at de seneste tal fra Eurostat (2009) viser, at EU-borgere i gennemsnit producerer 513 kg affald om året, hvor mange nye medlemsstater ligger et godt stykke under gennemsnittet, mens de mest industrialiserede lande ligger i front;
- F. der henviser til, at de lande, der producerer mest affald, viser de højeste rater af genanvendelse, kompostering og forbrænding af affald til energi, mens de nærmer sig eller har nået en nulrate for deponering, mens de medlemsstater, der i gennemsnit producerer mindst affald, derimod ligger i top, når det gælder deponering, og viser meget lavere rater af genanvendelse og endda forbrænding;
- G. der henviser til, at nogle forbrændingsanlæg ikke har en passende infrastruktur til sortering og behandling af affald; der henviser til, at der tilsyneladende ikke er nogen klare grænser for, hvilke typer affald, der forbrændes, og at spørgsmålet om, hvad der derefter gøres af den giftige aske fra forbrændingsprocessen, fortsat er en kilde til bekymring;

⁽¹⁾ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.

⁽²⁾ DT 682330

⁽³⁾ DT 745784

⁽⁴⁾ DT 778722

⁽⁵⁾ DT 833560 + B7-0073/2011.

⁽⁶⁾ DT 820406

Torsdag den 2. februar 2012

- H. der henviser til, at der i direktiv 2008/98/EF er fastsat regler, der skal beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske de negative konsekvenser af produktion og håndtering af affald og ved at reducere de samlede konsekvenser af ressourceudnyttelse og forbedre effektiviteten af denne, hvilket giver fordele for EU-borgerne i form af sundhed og velvære, samtidig med, at der opnås en miljømæssigt bæredygtig metode til bortskaffelse af affald;
- I. der henviser til, at direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet fastsætter et minimum antal miljørelaterede lovovertrædelser og kræver, at medlemsstaterne fastlægger mere afskrækkende strafferetlige sanktioner for denne type overtrædelse, når den begås forsætligt eller på grund af grov uagtsomhed;
- J. der henviser til, at en affaldshåndteringsplan i henhold til affaldsrammedirektivet skal sikre, at alt affald indsamles og ekspederes ind i et netværk af passende affaldshåndteringsanlæg til nyttiggørelse og endelig bortskaffelse, og skal omfatte foranstaltninger til at reducere affaldsmængderne ved kilden;
- K. der henviser til, at i visse regioner så som Fos-sur-Mer (Frankrig - 2008), Path Head (Storbritannien - 2009), Huelva (Spanien - 2009) og Campania (Italien - 2011) har de fremskridt, der er gjort med hensyn til affaldsreduktion og genanvendelse af husholdningsaffald, været minimale, og der henviser til, at husholdningsaffald og andet affald fortsat bringes tilfældigt til deponering, i nogle tilfælde tilsyneladende blandet med forskellige typer af industriaffald;
- L. der henviser til, at fristen for gennemførelse af affaldsrammedirektivet var december 2010, men at kun seks medlemsstater har gennemført det, og at Kommissionen træffer aktive foranstaltninger til at sikre, at resten fuldfører gennemførelsen og begynder at anvende det snarest muligt,
- M. der henviser til, at husholdningsaffald bør håndteres i overensstemmelse med affaldshierarkiet, der bygger på forebyggelse, begrænsning, genbrug, genanvendelse og nyttiggørelse (f.eks. energi) og bortskaffelse, i overensstemmelse med artikel 4 i affaldsrammedirektivet;
- N. der henviser til, at et ressourceeffektivt Europa er et af flagskibsmålene i Europa 2020-strategien, og at affaldsrammedirektivet har opstillet et mål på 50 % for genanvendelse af kommunalt affald, der skal opfyldes i 2020 i alle medlemsstaterne, idet det erkendes, at det er en vigtig del af ressourceeffektivitetsmålene at udvikle EU til en cirkulær og grøn økonomi, der anvender affald som en ressource;
- O. der henviser til, at der er adskillige grunde til, at der ikke er iværksat affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med affaldsrammedirektivet, og at disse omfatter manglende gennemførelse og håndhævelse, mangel på behørigt uddannet personale på lokalt og regionalt plan og koordinering på nationalt plan, utilstrækkelig kontrol på EU-plan, manglende allokering af passende ressourcer og manglende bødeselementer og derved forsømmes mulighederne for god affaldshåndtering med henblik på at reducere drivhusgasemissionerne og andre miljømæssige konsekvenser og at begrænse Europas afhængighed af importerede råmaterialer;
- P. der henviser til, at en vigtig faktor, der ofte bliver overset, er, at genbrugsindustrien byder på et potentiale på op mod en halv million arbejdspladser, da visse typer affald udgør en produktiv ressource, som kan bidrage til at fremme miljømæssig bæredygtighed og være et skridt i retning af en grøn økonomi;
- Q. der henviser til, at håndtering af bioaffald i EU stadig er noget relativt nyt, og at de nuværende lovgivningsmæssige instrumenter skal udvikles og teknikkerne gøres mere effektive;
- R. der henviser til, at overholdelse af EU's mål for indsamling, genbrug og omlægning af affaldsdeponering fortsat skal være en prioritet;

Torsdag den 2. februar 2012

- S. der henviser til, at medlemsstaterne - på nationalt, regionalt og lokalt plan - bærer hovedansvaret for gennemførelsen af EU-lovgivningen, og at EU drages til ansvar af borgerne for at sikre gennemførelse af affaldspolitikken, men ikke har tilstrækkelige midler til at håndhæve lovgivningen;
- T. der henviser til, at borgere ifølge Århuskonventionen har ret til at blive informeret om situationen i deres eget område, og at det påhviler myndighederne at informere og motivere borgerne til at udvikle en ansvarlig holdning og adfærd; der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til direktiv 2003/35/EF skal sikre, at befolkningen tidligt og reelt gives mulighed for at deltage i udarbejdelse og ændring eller gennemgang af de planer eller programmer, der skal udarbejdes;
- U. der henviser til, at borgerne gennem andragenderne udtrykker en følelse af, at de offentlige myndigheder ikke har kontrol over situationen og til tider ikke er indstillede på at gøre sig de anstrengelser, der er nødvendige for at bidrage til løsninger, at tillidsforholdet er skadet, og at der styres direkte mod en åben konfrontation og handlingslammelse;
- V. der henviser til, at en nylig undersøgelse ⁽¹⁾ foretaget for Kommissionen for at undersøge muligheden for at etablere et gennemførelsesagentur for affald i EU fremhævede, at mange medlemsstater ikke har tilstrækkelig kapacitet til at udarbejde planer for affaldshåndtering, eller inspektioner, kontroller og andre tiltag til at håndhæve affaldslovgivningen ordentligt;
- W. der henviser til, at undersøgelsen også afdækkede en høj grad af manglende overholdelse, ulovlig dumping og overførsel af affald, et stort antal klager fra borgere samt overtrædelsessager ved Domstolen og derfor manglende opfyldelse af de overordnede mål i EU's affaldslovgivning om at beskytte folkesundheden og miljøet;
- X. der henviser til at ulovlig bortskaffelse af affald også er blevet en del af den organiserede kriminalitet, hvilket rejser spørgsmål om de ansvarlige myndigheders rolle og, hvad angår industriaffald, om aftaler mellem virksomheder;
- Y. der henviser til, at de nuværende overvågnings- og kontrolprocedurer, der skal sikre, at husholdningsaffald ikke er forurenet af giftigt affald, nogle gange er svage eller ikke-eksisterende, hvilket medfører forurening af deponeringsanlæg og forbrændingsanlæg; og at det må understreges, at bortskaffelse af giftigt affald ved forbrænding i forbrændingsanlæg beregnet til forbrænding af husholdningsaffald er kategorisk forbudt;
- Z. der henviser til, at en tilbundsående analyse af andragenderne bekræfter, at lovgivningen for et velfungerende og miljømæssigt forsvarligt affaldshåndteringssystem stort set er på plads, og at de vigtigste spørgsmål vedrører gennemførelse og håndhævelse, idet 95 % af andragenderne handlede om svigt på lokalt eller regionalt regeringsplan;
- AA. der henviser til, at nogle af de afgørende faktorer, der peges på som ansvarlige for denne tingenes tilstand, er en mangel på information og bevidsthed, administrativ kapacitet og finansielle og andre ressourcer på lokalt plan;
- AB. der henviser til, at Kommissionen har optrappet støtten - herunder 4,1 mia. EUR i 2005-2006 - for at forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af EU's affaldsregler på nationalt plan, men at antallet af overtrædelsessager vedrørende affald alligevel udgjorde 20 % af alle overtrædelser af miljølovgivningen ved udgangen af 2009;
- AC. der henviser til, at omkostningerne ved dårlig affaldshåndtering er høje, og et regionalt system, der kan gennemføre hele cyklussen, vil skabe betydelige besparelser;

(1) Undersøgelse af etablering af et gennemførelsesagentur for affald, revideret endelig rapport, 7. december 2009.

Torsdag den 2. februar 2012

- AD. der henviser til, at gennemførelsen af affaldslovgivningen i EU er et offentligt ansvar, men at det er private og multinationale selskaber, der håndterer 60 % af husholdningsaffaldet og 75 % af affaldet fra virksomheder med en årlig omsætning på 75 mia. EUR ⁽¹⁾;
- AE. der henviser til, at etablering af nye deponeringsanlæg og forbrændingsanlæg falder ind under bilag I.9 i direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽²⁾ (VVM-direktivet), der kræver en VVM i henhold til artikel 4, stk. 1 eller i det mindste en screening i henhold til artikel 4, stk. 2, hvis deponeringsanlægget er omfattet af bilag II11.b;
- AF. der henviser til, at tilladelser til deponeringsanlæg falder ind under bilag II i VVM-direktivet, hvis de "kan få væsentlig indvirkning på miljøet" og er underkastet de tærskelkriterier, som medlemsstaterne har fastsat;
- AG. der henviser til, at VVM-direktivets artikel 6, stk. 4, fastslår, at den berørte offentlighed tidligt og effektivt skal have mulighed for at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, og med henblik herpå skal have ret til at fremsætte kommentarer og udtalelser, mens alle muligheder stadig står åbne, over for den eller de kompetente myndigheder, inden der træffes afgørelse vedrørende tilladelsen;
- AH. der henviser til, at EU-direktiver og Århuskonventionen sætter særlig fokus på adgang til oplysninger og offentlig deltagelse i beslutningsprocesser på miljøområdet;
- AI. der henviser til, at det i mange andragender hævdes, at godkendelsesproceduren for affaldshåndteringsanlæg ikke har været helt i overensstemmelse med EU-lovgivningen, især hvad angår VVM og offentlig høring;
- AJ. der henviser til, at Kommissionen ikke har beføjelse til at gribe ind over for nationale myndigheders beslutninger, hvis tilladelse er i overensstemmelse med de parametre, der fremgår af direktivet, og der er blevet gennemført en VVM-undersøgelse, men at nogle medlemsstater ikke har foretaget nogen grundig VVM, før de har givet tilladelse til at åbne eller udvide deponeringsanlæg eller opføre forbrændingsanlæg;
- AK. der henviser til, at der først kan indledes retssager, når et projekt er blevet godkendt af medlemsstaterne, og at borgerne har vanskeligt ved at forstå, at EU ikke effektivt kan gribe ind, før hele proceduren er blevet fuldført og projektet er godkendt af medlemsstaterne;
- AL. der henviser til, at de spørgsmål borgene rejser under den offentlige høringsproces og i forbindelse med miljøkonsekvensvurderingen om planlagte nye deponeringslokaliteter, ofte vedrører påståede overtrædelser af beskyttede områder, som det var tilfældet for deponeringsanlægget i nationalparken omkring Vesuv, eller frygt for negative konsekvenser for sundhed og velvære;
- AM. der henviser til, at affaldsdeponeringsdirektivet fastsætter parametrene for udstedelse af tilladelser og for fælles overvågningsprocedurer i drifts- og efterbehandlingsfaserne, og at deponeringsanlæg, der er lukket inden gennemførelsen af direktivet, ikke er omfattet af dets bestemmelser, samt at de kriterier, der er specificeret i direktivet, vedrører placering, vandkontrol, håndtering af perkolat, beskyttelse af jord og vand, kontrol med gasser, gener, farer, stabilitet og sikkerhedsbarrierer;
- AN. der henviser til, at planlagte placeringer af nye deponeringsanlæg anfægtes, fordi andragere føler, at de forstyrrer miljømæssigt eller kulturelt beskyttede zoner, som det fremgår af andragender vedrørende en plan om at åbne et nyt deponeringsanlæg i nationalparken omkring Vesuv, og der henviser til, at placering af lossepladser i områder, der hører under Natura 2000-nettet, bør betragtes som uforenelig med EU's miljølovgivning;

⁽¹⁾ FEAD's "Bruxelleserklæring" af 15. februar 2011.

⁽²⁾ Direktiv 85/337/EØF.

Torsdag den 2. februar 2012

- AO. der henviser til, at Udvalget for Andragender har modtaget adskillige andragender - navnlig det, som gav anledning til undersøgelsesrejsen til Path Head (Det Forenede Kongerige) - vedrørende deponeringsanlæg, som er placeret tæt på nærliggende huse, og hvor befolkningen udsættes for skadelige lugte, øget luftforurening og spredning af skadedyr tæt på deres hjem; påpeger dog, at definitionen af de præcise krav til at sikre beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet imidlertid er underlagt subsidiaritetsprincippet, som er forankret i traktaterne, idet EU-lovgivningen ikke indeholder præcise kriterier for deponeringsanlægs afstand fra huse, skoler og hospitaler;
- AP. der henviser til, at der i andragender om deponeringsanlæg ofte er blevet givet udtryk for betænkeligheder med hensyn til eventuel grundvandsforurening, fordi ældre deponeringsanlæg ikke nødvendigvis har en membran, der forhindrer udsivning til grundvandsmagasiner, eller fordi membranerne ser ud til at være revnet, hvilket skaber mistanke om udsivning, eller fordi de ligger på geologisk ustabil grund og for tæt på grundvands-/drikkevandsreserver;
- AQ. der henviser til, at Kommissionen rapporterer, at der er blevet indledt 177 sager om overtrædelse af direktivet om affaldsdeponering siden 2001, og at en nylig opgørelse identificerede mindst 619 ulovlige deponeringsanlæg i EU;
- AR. der henviser til, at andragender og klager til Kommissionen vidner om tilstedeværelsen af et stort antal ulovlige deponeringsanlæg, der drivers uden tilladelse, men at det præcise antal er ukendt på grund af manglende overvågning;
- AS. der minder om, at deponering bør være en sidste udvej; der minder om, at offentlige myndigheder i nogle medlemsstater, som er sattet bagud med affaldsforebyggelse, genbrug og genanvendelse kan være under pres for at udvide eksisterende deponeringsanlæg - selv anlæg, der ikke lever op til kravene - eller åbne nye på kort sigt for at skaffe sig af med affald;
- AT. der henviser til, at brugen af forbrændingsanlæg, som ligger langt nede i affaldshierarkiet, er veletableret og accepteret af borgerne i visse lande, der anses for at have nået en høj grad af overholdelse af affaldsrammedirektivet, og som genvinder energi under processen, og at lande, som hidtil har ikke tyet til forbrænding, kan vælge at gøre det for at slippe af med akkumulerede efterslæb;
- AU. der henviser til, at dette kun må foregå på betingelse af streng kontrol og respekt for den relevante EU-lovgivning og med tanke på, at sådanne foranstaltninger kan ventes at fremprovokere forståelig modstand fra de umiddelbart mest berørte dele af befolkningen i nærheden, der er bekymrede over indvirkninger på deres sundhed;
- AV. mener, at det må erkendes, at nyere teknologi har reduceret emissioner fra forbrændingsanlæg betydeligt, og at lokalbefolkningen i visse medlemsstater - navnlig i dem, der har et højt niveau af affaldsforbrænding - synes at udvise større accept, muligvis fordi de anerkender forbrændingsanlæggenes produktion af varme eller strøm, og også på grund af gennemsigtigheden og tilgængeligheden af oplysninger om deres funktion;
- AW. der henviser til, at tilladelser til opførelse af forbrændingsanlæg møder samme modstand som deponeringsanlæg af samme årsager og med fokus på bekymring for luftforurening og negativ indvirkning på folkesundheden og/eller miljøbeskyttede områder;
- AX. der henviser til, at de offentlige myndigheder ofte vælger områder, som allerede er udsat for høj luftforurening til opførelse af forbrændingsanlæg, og at den kumulative sundhedseffekt for indbyggerne i området ikke må ignoreres, og der henviser til, at myndighederne ofte forsømmer at undersøge alternative muligheder for bortskaffelse af affald og energiproduktion via metanisering;
- AY. der henviser til, at fokus på forbrænding til energiproduktion som et første valg ikke desto mindre udgør en mere skadelig form for affaldshåndtering end forebyggelse, genanvendelse og genbrug, og disse derfor bør prioriteres i overensstemmelse med affaldsrammedirektivets affaldshierarki;

Torsdag den 2. februar 2012

- AZ. der henviser til, at det, der kræves for at opfylde de lovligt opstillede genbrugs- og forebyggelsesmål, er civilsamfundets aktive deltagelse, større inddragelse af interesserede parter samt øget offentlig bevidsthed, og dette skal opnås gennem mediekampanjer for en øget offentlig bevidsthed;
- BA. der henviser til, at alle rapporter om undersøgelsesrejser foretaget af Udvalget for Andragender i forbindelse med affaldsspørgsmål nævner den ringe eller ikkeeksisterende kommunikation mellem borgere og myndigheder, som i øvrigt i nogle tilfælde kan føre til, at der opstår anspændte situationer og til borgernes demonstrationer som ofte omtalt i pressen;
- BB. der henviser til, at verdens befolkning vokser, hvorfor det samlede forbrug forventes at stige betydeligt, hvilket lægger mere pres på affaldshåndteringen; der henviser til, at løsningen på dette problem bl.a. vil kræve en øget bevidsthed om og gennemførelse af princippet om affaldshierarki;
- BC. der henviser til, at Udvalget for Andragender ikke har nogen præventiv eller juridisk kompetence, men at det er i stand til at forsvare borgernes interesser, navnlig når der opstår problemer ved anvendelsen af EU-lovgivningen, ved at samarbejde med de ansvarlige myndigheder om at finde løsninger eller forklaringer på de spørgsmål, der rejses i andragender;
1. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre affaldsrammedirektivet uden yderligere forsinkelse og til at sikre fuld overensstemmelse med alle dets krav, navnlig udarbejdelse og gennemførelse af omfattende affaldshåndteringsplaner, herunder en rettidig omstilling af alle de mål, der er fastsat inden for rammerne af den europæiske lovgivning;
 2. anmoder Kommissionen om nøje at overvåge medlemsstaternes gennemførelse af EU-direktivet om strafferetlig beskyttelse af miljøet for at sikre, at det sker hurtigt og effektivt; opfordrer Kommissionen til at vende sin opmærksomhed mod den rolle, som alle former for organiseret kriminalitet i forbindelse med miljøkriminalitet spiller;
 3. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremskynde indførelsen af en avanceret affaldshåndteringsstrategi i overensstemmelse med affaldsrammedirektivet, i betragtning af, at affald og forurening udgør en alvorlig trussel for menneskers sundhed og miljøets integritet;
 4. opfordrer de offentlige myndigheder til at erkende, at det kræver store investeringer at etablere korrekte affaldshåndteringsstrategier, -infrastruktur og -faciliteter i de fleste medlemsstater, og mener, at de bør overveje at øremærke en passende del af Samhørighedsfondens midler til dette formål eller søge direkte finansiering fra Den Europæiske Investeringsbank;
 5. mener, at kontrollen på stedet og håndhævelseskapaciteten skal styrkes i medlemsstaterne og på EU-plan for at sikre en bedre overholdelse af affaldslovgivningen, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at styrke deres kapacitet til inspektion, overvågning og andre tiltag i alle led af affaldshåndteringskæden for bedre håndhævelse af affaldslovgivningen og opfordrer Kommissionen til at åbne mulighed for specifikke procedurer, der skal gøre det muligt at anvende nærhedsprincippet fuldt ud i tilfælde af alvorlige mangler fra medlemsstaternes side;
 6. anmoder Kommissionen om, at de kompetente myndigheder udstyres med mere specifikke retningslinjer for at hjælpe dem med en korrekt gennemførelse af affaldslovgivningen, men bemærker, at de disponible midler på europæisk plan i øjeblikket er utilstrækkelige; mener derfor, at der bør træffes supplerende finansielle og administrative foranstaltninger for at skaffe bedre vejledning og uddannelsesfaciliteter til embedsmænd, der arbejder i affaldssektoren;
 7. opfordrer Kommissionen til at identificere og fokusere på mere systemiske svagheder i medlemsstaternes gennemførelse af affaldsdirektiverne, såsom utilstrækkelige netværk af affaldshåndteringsanlæg, overdreven afhængighed af deponering, voksende mængder affald produceret pr. indbygger eller dårlige genanvendelsesrater;

Torsdag den 2. februar 2012

8. mener ikke, at etableringen af et nyt gennemførelsesagentur for affald i EU er ønskeligt, men mener, at den nuværende institutionelle struktur på EU-plan - baseret på Kommissionens generaldirektorat for miljø og Det Europæiske Miljøagentur som ekspertisecenter - er mere omkostningseffektiv, selv om disse skal styrkes yderligere med henblik på at sikre mere aktivt tilsyn og mere aktiv håndhævelse;
9. mener, at det eksisterende europæiske miljøagentur kunne bistå i denne proces og spille en mere konstruktiv rolle i rapportering om medlemsstaternes affaldsforvaltningsstrategier og identificere svagheder ved vurderingen af, hvorvidt de affaldsforvaltningsplaner, som medlemsstaterne har opstillet, er i overensstemmelse med EU-lovgivningen;
10. mener, at et tættere samarbejde mellem myndigheder på lokalt, regionalt og nationalt niveau har potentiale til at skabe positive resultater, når det gælder at finde modeller for bedste praksis; bemærker, at Regionsudvalget, Europol, Den Europæiske Unions netværk for gennemførelse og håndhævelse af Fællesskabets miljølovgivning, den europæiske sammenslutning af kommuner med ansvar for affald, "Municipal Waste Europe" og FEAD, den europæiske sammenslutning, der repræsenterer affaldshåndteringsindustrien, kunne spille en mere nyttig rolle i tilrettelæggelsen af sådanne udvekslinger, og dermed også bidrage til at opbygge tillid i befolkningsgrupper, der berøres af den egentlige gennemførelse af affaldspolitikker;
11. opfordrer de medlemsstater, der er konfronteret med åbenlyse affaldskriser, til at overveje den kendsgerning, at mere effektive strategier for affaldsforvaltning giver muligheder for en styrkelse af såvel beskæftigelsen som omsætningen, samtidig med en sikring af den miljømæssige bæredygtighed gennem genbrug, genanvendelse og udnyttelse af energi fra affald;
12. minder om, at affaldscyklushierarkiet er et centralt element i direktiv 2008/98/EF og i henhold til direktivet bør udgøre grundlaget for al affaldshåndtering; noterer sig ligeledes, at den økonomiske udvikling taler til fordel for at følge affaldshierarkiet og først at fokusere på forebyggelse og derefter på genanvendelse og genbrug inden forbrænding for at skabe energi, og at skadelige og ubæredygtige deponeringsanlæg så vidt muligt bør undgås;
13. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til i denne sammenhæng at fremme en større miljømæssig bevidsthed i befolkningen om fordelene ved en effektiv affaldshåndtering, navnlig ved at informere om fordelene ved sortering, om de reelle omkostninger ved indsamling af husholdningsaffald og om det finansielle udbytte, der til gengæld er ved at værdiansætte dette husholdningsaffald;
14. mener, at et tættere samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder og Udvalget for Andragen-der, når sidstnævnte beskæftiger sig med lokale borgeres direkte bekymringer ville være en glimrende mulighed for at fremme dialogen mellem de ansvarlige myndigheder og lokalsamfund om prioriteringer i forbindelse med gennemførelsen af affaldsstrategier, og at det i nogle tilfælde kan være et effektivt middel, når der er brug for et sådant, til at løse lokale konflikter;
15. foreslår, at der vedtages en fælles EU-standard for farvekodningskategorier for affald til sortering og genbrug for at lette og forbedre borgernes deltagelse i og forståelse af affaldsprocessen, og mener, at dette kan bistå medlemsstaterne i deres bestræbelser på at øge genanvendelsesraterne betydeligt og hurtigt;
16. opfordrer til tidlig og effektiv dialog mellem de ansvarlige lokale og regionale myndigheder og lokale borgere i planlægningsfasen, inden der træffes afgørelse om opførelse af affaldsbehandlingsanlæg med forståelse for at "ikke i min baghave"-holdningen er i stor udfordring i denne henseende;
17. fremhæver den fundamentale betydning af en korrekt og fuldstændig gennemførelse af VVM-direktivet og en ordentlig koordinering af de godkendelsesprocedurer, der kræves i henhold til miljølovgivningen;

Torsdag den 2. februar 2012

18. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der gennemføres en komplet miljøvurdering før der træffes afgørelse om at anlægge eller bygge et nyt affaldsanlæg, især et forbrændingsanlæg eller metaniseringsanlæg eller - som en sidste udvej - et nyt deponeringsanlæg; mener, at sådanne analyser bør være obligatoriske;
19. forstår, at der i nogle tilfælde er behov for hurtige beslutninger for at løse akutte affaldskriser eller for at forhindre kriser i at udvikle sig, men understreger, at der selv i disse tilfælde må garanteres fuld respekt for den eksisterende EU-lovgivning, især fordi lokalsamfundenes sundhed og velvære på lang sigt står på spil;
20. er overbevist om, at dialogen mellem offentlige myndigheder, operatører fra den private sektor og de berørte befolkningsgrupper skal forbedres, og at borgerne skal have bedre adgang til objektiv information med mere effektive mekanismer for administrative og retlige undersøgelser, hvor disse er nødvendige;
21. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte og styrke netværket mellem offentlige og private partnerskaber ved projekter i forbindelse med bevidsthedskampagner; opfordrer til støtte af kampagnen "clean-up-the world", i forbindelse med hvilken over 400 MEP'er har undertegnet en skriftlig erklæring til støtte af begivenheden, der forventes at få støtte fra millioner af frivillige næste år;
22. mener, at andragerne bør opfordres til fuldt ud at anvende disse mekanismer, i det omfang, de findes, da de kan være mere effektive og hensigtsmæssige end foranstaltninger på EU-plan, navnlig med hensyn til individuelle affaldsanlæg;
23. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå klarere og mere specifikke kriterier for placering af deponeringsanlæg i forhold til lokale bolig-, skole- eller sundhedsfaciliteter med henblik på at sikre en mere holdbar garanti mod potentielle risici for menneskers sundhed og miljøet, men minder om, at der er et stort antal variable og lokale hensyn, der skal tages i betragtning med fuld respekt for subsidiaritetsprincippet
24. henstiller, at medlemsstaternes myndigheder arbejder sammen, især når de planlægger affaldsbehandlingsanlæg i grænseområderne, og sikrer, at der er gennemført grænseoverskridende konsekvensanalyser, som tager hensyn til oplysninger af betydning for alle borgere og interesserede parter;
25. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at anerkende koblingen mellem en effektiv miljølovgivning for steder af kulturhistorisk interesse og bevarelse og fremme af biodiversitet - som den, der er indeholdt i vandrammedirektivet og habitatdirektivet og fugledirektivet - og VVM-direktivet og direktivet om strategisk miljøvurdering samt lovgivningen vedrørende affaldshåndtering;
26. tilskynder Kommissionen til, hvor den er kompetent myndighed, at sikre overholdelse af de proceduremæssige krav i henhold til EU-retten (vurdering af virkningerne på miljøet, offentlig høring), herunder krav i henhold til direktiverne om beskyttelse af naturen og kulturhistoriske steder;
27. mener, at kun officielt akkrediterede deponeringsanlæg, der er forenelige med EU's deponeringsdirektiv, og som har behørigt anerkendte tilladelser, bør anvendes, og at deres placering skal være tydeligt angivet og registreret, mens alle andre deponerings- og bortskaffelsesanlæg, skal erklæres ulovlige, lukkes effektivt, sikres og rehabiliteres og deres nærmeste og omgivende miljø kontrolleres effektivt for eventuelle negative konsekvenser;
28. mener, at det er nødvendigt med en offentlig og klar definition af affaldsgodkendelseskriterierne, samt etablering af et effektivt sporingssystem til - især farligt - affald for at sikre, at kun passende affald transporteres til og bortskaffes på deponerings- eller forbrændingsanlæg, og mener, at regelmæssige uanmeldte prøveudtagninger og analyser bør anvendes konsekvent i alle medlemsstaterne;

Torsdag den 2. februar 2012

29. er af den opfattelse, at der skal lægges mere vægt på genvinding af organisk affald, især i overvejende landbrugsbaserede regioner - hvilket synes at have fået ringe opmærksomhed hidtil;
30. opfordrer indtrængende til, at der opstilles fælles kriterier for måling af centrale emissionsværdier fra forbrændingsanlæg, og at målingerne gøres tilgængelige på nettet i realtid med offentlig adgang for at skabe tillid i lokalsamfundene, og også til at sikre et effektivt varslingsystem i tilfælde af, at der opstår uregelmæssigheder;
31. minder medlemsstaterne om, at de, selv når der opstår problemer på lokalt eller regionalt regeringsplan, er ansvarlige for en effektiv overvågning af og tilsyn med overholdelsen af alle EU-standarder og tilladelser, og tilskynder dem til at sikre tilstrækkeligt og kompetent personale til at udføre denne funktion, herunder hyppige inspektioner på stedet;
32. bemærker, at der hurtigst muligt skal sættes ind over for den åbenlyse og ulovlige dumpning af blandet og uidentificeret affald, og opfordrer til, at forvaltningskontrollen håndhæves konsekvent; minder de kompetente myndigheder om, at de for at være i fuld overensstemmelse med direktiv 2008/1/EF og direktiv 2010/75/EU er forpligtet til at etablere streng kontrol med håndteringen af særlige former for industrielt affald, uanset deres oprindelse og opfordrer Kommissionen til at gøre alt, hvad der står i dens magt for at påse, at de kompetente myndigheder reelt sikrer ordentlig afhentning, sortering og behandling af affald, eksempelvis via systematiske kontrolbesøg, og at de regionale myndigheder fremlægger en realistisk plan;
33. opfordrer alle medlemsstater til at træffe foranstaltninger til at skabe større accept i befolkninger i nærheden af eksisterende eller planlagte affaldshåndteringsanlæg ved at demonstrere, at godkendelses- og driftsmyndigheder administrerer reglerne korrekt og i fuld åbenhed;
34. anbefaler indførelse af passende og afskrækkende bøder og sanktioner for ulovlig bortskaffelse af affald, især giftigt og farligt affald, til dels for at kompensere for miljøskader i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler; ønsker, at ulovlig og bevidst udtømmning af stærkt forurenende kemisk eller radioaktivt affald i naturen skal underlægges meget strenge straffe, der modsvarer de risici, som mennesker og miljø udsættes for;
35. kræver effektive foranstaltninger til bekæmpelse af enhver infiltration af affaldshåndtering af organiseret kriminalitet og imod enhver forbindelse mellem organiseret kriminalitet og virksomheder eller offentlige myndigheder;
36. anbefaler, at lokale og/eller nationale myndigheder, hvis der allokeres offentlige midler til private virksomheder med henblik på affaldshåndtering, bør iværksætte en effektiv finansiel overvågning af anvendelsen af disse midler for at sikre, at EU's regler overholdes;
37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Daphne-programmet

P7_TA(2012)0027

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om Daphne-programmet: resultater og fremtidige perspektiver (2011/2273(INI))

(2013/C 239 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til konklusionerne fra samlingen i EPSCO-Rådet den 8. marts 2010 om vold,

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Kommissionens strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd (2010-2015), som blev forelagt den 21. september 2010 (COM(2010)0491),
 - der henviser til handlingsplanen om gennemførelse af Stockholmprogrammet inden for et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere for 2010-2014, som blev forelagt den 20. april 2010 (COM(2010)0171),
 - der henviser til sin beslutning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽¹⁾;
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 779/2007/EF af 20. juni 2007 om et særprogram for perioden 2007-2013 om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og om beskyttelse af ofre og risikogrupper (Daphne III-programmet) som en del af det generelle program om grundlæggende rettigheder og retfærdighed ⁽²⁾.
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 803/2004/EF af 21. april 2004 om EF-handlingsprogrammet (2004-2008) om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og om beskyttelse af ofre og risikogrupper (Daphne II-programmet) ⁽³⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 293/2000/EF af 24. januar 2000 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram (Daphne-programmet) (2000-2003) om forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Kommissionens beretning af 11. maj 2011 til Europa-Parlamentet og Rådet med en midtvejsrapport vedrørende Daphne III-programmet 2007-2013 (COM(2011)0254),
 - der henviser til Kommissionens afgørelser om vedtagelsen af de årlige arbejdsprogrammer for Daphne III-programmet,
 - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 (COM(2011)0758),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0006/2012),
- A. der henviser til, at Daphne-programmet siden sin iværksættelse i 1997 har været en stor succes, såvel hvad angår populariteten hos de involverede parter (modtagere, offentlige myndigheder, universiteter og ngo'er), som hvad angår effektiviteten af de projekter, der er blevet finansieret over programmet;
- B. der henviser til, at Daphne-programmet er det eneste program af sin art, der tager sigte på at bekæmpe vold mod kvinder, børn og unge på EU-plan; der henviser til, at det derfor er afgørende, at der løbende afsættes bevillinger til Daphne-programmet for at videreføre de igangværende foranstaltninger og træffe nye foranstaltninger, der effektivt kan bekæmpe alle former for vold mod børn, unge og kvinder;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0127.

⁽²⁾ EUT L 173 af 3.7.2007, s. 19.

⁽³⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 34 af 9.2.2000, s. 1.

Torsdag den 2. februar 2012

- C. der henviser til, at forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder, børn og unge stadig er et lige så presserende anliggende i dag som i 1997, hvor Daphne-initiativet blev vedtaget, samt til, at programmet siden vedtagelsen har kastet lys over nye former for vold, herunder vold i vuggestuer, vanrøgt af ældre og seksuelle overgreb blandt teenagere;
- D. der henviser til, at Parlamentet i adskillige beslutninger har påpeget, at Daphne-programmet hidtil har været underfinansieret, og har erklæret sig parat til at sikre det tilstrækkelig finansiering til at dække de reelle behov, der følger med bekæmpelsen af alle former for vold mod kvinder, børn og unge;
- E. der henviser til, at Daphne er et særdeles vigtigt instrument, når det drejer sig om at kaste lys over problemet med vold mod kvinder og give kvindeorganisationer og andre involverede aktører mulighed for at udvikle deres arbejde og konkrete aktioner på dette område;
- F. der henviser til, at der på det seneste er opstået nye former for vold i forbindelse med den stigende brug af sociale netværk på internettet;
- G. der henviser til, at kvinder i den nuværende situation med økonomisk krise og budgetdisciplin har færre ressourcer til at beskytte sig selv og deres børn mod vold, og at det er endnu vigtigere at forhindre de direkte økonomiske konsekvenser, som vold mod kvinder og børn har for domstolene og sundheds- og socialvæsenet; der desuden henviser til, at finansieringen af de nationale programmer og af ngo'er, der tager sig af voldsofre, risikerer at blive nedskåret;
- H. der henviser til, at Kommissionen i sin strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015 understreger, at kønsbestemt vold er et af de centrale problemer, der skal løses, for at opnå reel ligestilling mellem kønnene;
- I. der henviser til, at det i forbindelse med bestræbelserne på at bringe kvinders rettigheder i kandidatlandene op på et niveau, der ligger tættere på EU-normerne, er vigtigt også at inddrage dem i Daphne III-programmet;
- J. der henviser til, at vold mod kvinder stammer fra vedholdende kønsbestemte uligheder og er et strukturelt fænomen, som hænger sammen med den ulige magtfordeling mellem kvinder og mænd i vores samfund, men at det er muligt at begrænse den kraftigt ved at kombinere målrettede aktioner mod kønsstereotyper inden for uddannelse og ligestilling samt i medierne og bekæmpe volden ved hjælp af bevidsthedsskabelse inden for sundhedsvæsenet, politiet og retsvæsenet;
- K. der henviser til, at vold mod kvinder, børn og unge involverer alle former for menneskerettighedskrænkelser som f.eks. seksuel udnyttelse, voldtægt, vold i hjemmet, seksuelle overgreb og sexchikane, prostitution, menneskehandel, krænkelse af seksuelle og reproduktive rettigheder, vold mod kvinder og unge på arbejdspladsen, vold mod kvinder, børn og unge under konflikter, vold mod kvinder, børn og unge i fængsler eller plejehjem og forskellige former for skadevoldende traditionel praksis som f.eks. kønslemlæstelse; der henviser til, at hvert enkelt af disse overgreb kan efterlade dybe psykiske ar, skade kvinders, børns og unges fysiske og mentale integritet og i nogle tilfælde endog resultere i deres død;
- L. der henviser til, at bekæmpelse af vold mod kvinder ikke er nævnt som et af målene i Kommissionens forslag til det nye program for rettigheder og unionsborgerskab for finansieringsperioden 2014-2020, som sammenfatter Daphne III-programmet, afsnittene om ligestilling og ikkediskrimination i Progress-programmet og programmet om grundlæggende rettigheder og borgerskab; der henviser til, at dette kan gå ud over Daphne-programmets synlighed, gøre det mindre sammenhængende og true dets succes; der henviser til, at det budget, der er foreslået til det nye program, er mindre end budgetterne til de nuværende programmer; der henviser til, at forslaget ikke sikrer en forudsigelig finansiering af målene;

Torsdag den 2. februar 2012

- M. der henviser til, at der ikke foretages nogen regelmæssig indsamling af sammenlignelige data om de forskellige former for vold mod kvinder i EU, hvilket gør det vanskeligt at vurdere fænomenets reelle omfang og finde passende løsninger på problemet; der henviser til, at det er meget vanskeligt at indsamle data, da kvinder og mænd på grund af frygt eller skam er meget lidt tilbøjelige til at berette om deres oplevelser;
- N. der henviser til, at omkostningerne forbundet med vold i hjemmet er ekstremt høje, hvilket blev fastslået i et Daphne-projekt, hvori det ansløges, at vold i hjemmet alene koster 16 mia. EUR om året i EU, et beløb, der omfatter de direkte lægeudgifter (skadestuebehandlinger, hospitalsindlæggelser, ambulante behandlinger, medicin), udgifterne til domstole og politi, de sociale udgifter (indkvartering og forskellige former for hjælp) og de økonomiske omkostninger (produktionstab) ⁽¹⁾,
- O. der henviser til, at det i undersøgelser af kønsbestemt vold anslås, at mellem en femtedel og en fjerdedel af alle kvinder i Europa har været udsat for fysisk vold mindst en gang i deres voksne liv, og at mere end en tiendedel har været udsat for seksuelle overgreb med magtanvendelse; der henviser til, at undersøgelser ligeledes viser, at 26 % af alle børn og unge oplyser, at de har været udsat for fysisk vold i barndommen;
- P. der henviser til, at romakvinder og -børn er ekstremt sårbare over for vold som følge af deres sociale udstødelse og marginalisering, og at Daphne-programmet i de seneste år med gode resultater har støttet mange initiativer, der tog sigte på at kaste lys over forbindelsen mellem social udstødelse, fattigdom og vold;
- Q. der henviser til, at kønsbestemt vold er et udbredt strukturelt problem i hele Europa og hele verden, og at dette fænomen omfatter ofre såvel som voldsudøvere i alle aldre og med en hvilken som helst uddannelse, indkomst eller position i samfundet og hænger sammen med den ulige magtfordeling mellem kvinder og mænd i vores samfund;
- R. der henviser til, at kvinderne i Den Europæiske Union som følge af forskellig politik og lovgivning i de enkelte medlemsstater ikke nyder samme grad af beskyttelse mod vold fra mænds side;
- S. der henviser til, at retsgrundlaget for Daphne-programmet er EUF-traktatens artikel 168 om folkesundhed, men at Den Europæiske Union har fået øget kompetence med Lissabontraktaten;
1. har med stor interesse noteret sig programmets positive resultater og popularitet og de få dermed forbundne problemer, således som de fremgår af midtvejsrapporten vedrørende Daphne III-programmet 2007-2013 og de forundersøgelser, der dannede grundlag for udarbejdelsen heraf ⁽²⁾, og således som de er blevet beskrevet af modtagerne af Daphne-tilskud;
2. konstaterer, at Daphne-programmet fra 2014 vil blive optaget i programmet for rettigheder og unionsborgerskab, men finder det nødvendigt at programmets målsætninger, navnlig om at bekæmpe vold mod kvinder, opretholdes blandt målene for det nye program for rettigheder og unionsborgerskab i perioden 2014-2020, og fastholder, at dets finansiering skal holdes på et niveau, der kan sammenlignes med det tidligere program, og at dets profil i det nye program skal forblive høj i betragtning af dets succes, effektivitet og popularitet;
3. beklager, at bekæmpelsen af vold mod børn, unge og kvinder ikke udtrykkeligt er nævnt i artikel 4 (særlige mål) i Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 (COM(2011)0758);
4. glæder sig over, at de samlede bevillinger til programmet for rettigheder og unionsborgerskab er blevet opretholdt næsten uændret; mener, at en rimelig årlig fordeling af midler kunne sikre kontinuiteten med hensyn til mål og aktiviteter;

⁽¹⁾ Projet Daphné 2006 "IPV EU Cost" JLS/DAP/06-1/073/WY "Estimation du coût des violences conjugales en Europe" (De anslåede omkostninger forbundet med vold i hjemmet i Europa) Maïté Albagly, Sandrine Baffert, Claude Mugnier, Marc Nectoux, Bertrand Thellot.

⁽²⁾ COM(2011)0254 "Midtvejsrapport vedrørende Daphne III-programmet 2007-2013".

Torsdag den 2. februar 2012

5. anmoder desuden medlemsstaterne og interesserede partnere, som samarbejder med Kommissionen, om at bistå i udbredelsen af oplysninger om EU-programmer og de finansieringsmuligheder, disse kan tilbyde, navnlig blandt ngo'er, på lokalt niveau og i de medlemsstater, hvor der er ringe deltagelse i programmet;
6. opfordrer Kommissionen til at finde løsninger på de få problemer, der nævnes i den ovennævnte midtvejsrapport, navnlig med hensyn til:
 - at forhindre overlapning med andre EU-programmer med henblik på at undgå risikoen for nedprioritering af Daphne-emner
 - at forbedre programmernes gennemsigtighed og udbredelsen af deres resultater
 - at foretage en mere ligelig fordeling af programmerne mellem medlemsstaterne
 - at lette den administrative byrde, forenkle tilskudsansøgningsprocedurer og nedbringe perioden mellem offentliggørelsen af indkaldelsen af projekter og indgåelse af kontrakter, hvilket har forhindret mange små ngo'er i at foreslå Daphne-projekter
 - at forbedre effektiviteten af driftstilskud til europæiske organisationer, der er i stand til at konsolidere tværfaglige partnerskaber indgået på europæisk plan med henblik på at opnå støtte, og forbedre ngo'ernes mulighed for at definere og påvirke politikken på nationalt og europæisk plan, navnlig med hensyn til mindre ngo'er i central- og østeuropæiske lande;
7. opfordrer med henblik på at forstærke programmets virkning Kommissionen til fortsat at være særligt opmærksom på kvinder, børn og unge, som på grund af social udstødelse og marginalisering er særligt udsatte for risikoen for vold;
8. opfordrer Kommissionen til at give kandidatlande adgang til støtte under Daphne III-programmet;
9. anmoder desuden medlemsstaterne og de interesserede partnere om at bidrage til målsætningen om en bedre fordeling af programmerne mellem medlemsstaterne;
10. opfordrer Kommissionen til at kanalisere flere midler til projekter, der tager sigte på at gøre især de unge opmærksomme på nye former for vold, der er forbundet med den stigende brug af sociale netværker på internettet (trusler, psykisk pres, intimidering, børnepornografi på internettet), som er mere snigende end andre former for vold, men udgør en lige så stor trussel mod den fysiske og psykiske integritet;
11. anmoder medlemsstaterne om regelmæssigt at indsamle oplysninger om vold mod kvinder for at afklare problemets omfang;
12. fremhæver den merværdi, Daphne-programmet tilfører EU ved at give forskellige organisationer i medlemsstaterne mulighed for at samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af vold og drage fordel af udvekslingen af viden og bedste praksis; påpeger desuden, at projekter, der har modtaget støtte under Daphne III-programmet, har skabt sammenslutninger og stabile strukturer, som vil opretholde støtten til målgrupperne på lang sigt, og som har udvirket ændringer i politikken både på nationalt plan og på EU-plan;
13. understreger nødvendigheden af at lægge særlig vægt på projekter, der tager sigte på at sætte en stopper for æresforbrydelser og kønslemlæstelse af piger/kvinder;
14. opfordrer Kommissionen til at give tilladelse til finansiering af nationale projekter med deltagelse af små almenyttige organisationer og anmoder om, at et stort antal små ngo'er i fremtiden fortsat får mulighed for at deltage fuldt ud og blive støttet i partnerskabssammenslutninger, da de ofte spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at opdage problemer, der er mindre kendte, tabu eller helt nye, og finde nye løsningsmetoder, samt når det drejer sig om at beskytte og støtte ofre;

Torsdag den 2. februar 2012

15. anerkender betydningen af aktioner til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder under Daphne III-programmet, men understreger ikke desto mindre, at der er behov for lovgivningsmæssige tiltag på EU-plan for at få sat en stopper for kønsbestemt vold;
16. opfordrer Kommissionen til at oversætte "Daphne Toolkit"-websiden til alle EU-sprog og opdatere den samt fremhæve resultater og anbefalinger fra projekter under Daphne-programmet, så den kan bruges som en database af alle interessenter; opfordrer Kommissionen til at udvikle særlige brugervenlige sider på sit websted, der udelukkende er helliget Daphne-programmet og fra 2014 projekter under programmet for rettigheder og unionsborgerskab til bekæmpelse af vold mod kvinder, børn og unge;
17. minder om, at Kommissionen i sin handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet har forpligtet sig til i 2011-2012 at fremlægge en meddelelse om en strategi til bekæmpelse af vold mod kvinder, vold i hjemmet og kønslemlæstelse af piger/kvinder, der skal følges op af en EU-handlingsplan ⁽¹⁾;
18. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med sit arbejde med fremme af programmet for rettigheder og unionsborgerskab at gøre det muligt stadig at identificere projekter i forbindelse med målene i Daphne-programmet, som er almindeligt kendt, for at bevare en så høj profil for programmet som muligt;
19. foreslår, at Kommissionen overdrager staben af Daphne-medarbejdere i Generaldirektoratet for Retlige Anliggender flere opgaver, så de ud over at beskæftige sig med administrativ og finansiel kontrol også kommer til at spille en mere specifik rolle i kommunikationen;
20. foreslår, at Kommissionen udnytter projektresultaterne til at påvirke EU's og medlemsstaternes politikker for forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder, børn og unge;
21. opfordrer Kommissionen til at lægge særlig vægt på projektansøgninger, der tager sigte på at fremme ligestilling mellem kønnene så tidligt i livet som muligt og fokuserer på forebyggelse og oplysning med henblik på at opnå holdningsændringer og udrydde stereotyper;
22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ COM(2010)0171 "Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere - Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet", s. 13.

Kvindens situation i krig

P7_TA(2012)0028

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om kvinders situation i krig (2011/2198(INI))

(2013/C 239 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's verdenserklæring om menneskerettigheder af 10. december 1948 og til Wien-erklæringen og -handlingsprogrammet, der blev vedtaget på verdenskonferencen om menneskerettigheder i Wien den 25. juni 1993, navnlig punkterne I 28-29 og II 38 vedrørende systematisk voldtægt, seksuelt slaveri og tvungen graviditet under væbnede konflikter,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) af 18. december 1979 og til FN's erklæring om afskaffelse af vold mod kvinder af 20. december 1993 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ A/RES/48/104.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til resolution nr. 1325 (2000) og 1820 (2008) fra FN's Sikkerhedsråd vedrørende kvinder, fred og sikkerhed, resolution nr. 1888 (2009) om seksuel vold mod kvinder og børn i væbnede konflikter, resolution nr. 1889 (2009), der havde til formål at styrke FN's engagement i resolution 1325, og resolution nr. 1960 (2010), der indførte en mekanisme for indsamling af data om, og udarbejdelse af lister over, gerningsmænd til seksuel vold under væbnede konflikter,
- der henviser til udnævnelsen i marts 2010 af en særlig repræsentant for FN's generalsekretær om seksuel vold under væbnede konflikter,
- der henviser til Beijing-erklæringen og den tilhørende handlingsplan, der vedtoges på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, som vedtoges på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing+5 (2000), Beijing +10 (2005) og Beijing +15 (2010),
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 54/134 af 7. februar 2000, i hvilken den 25. november blev udråbt som den internationale dag for afskaffelse af vold mod kvinder,
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020), som Det Europæiske Råd vedtog i marts 2011 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2010-2015" (COM(2010)0491),
- der henviser til EU-Rådets handlingsplan for ligestilling i udviklingssamarbejdet (SEC(2010)0265), som skal sikre, at ligestillingsaspektet integreres i EU's arbejde med partnerlande på alle planer,
- der henviser til 2011-rapporten om EU-indikatorer for den omfattende strategi for EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner nr. 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed ⁽²⁾,
- der henviser til 2010-indikatorerne for den omfattende strategi for EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner nr. 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed,
- der henviser til den omfattende strategi for EU's gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner nr. 1325 og 1820 om kvinder, fred og sikkerhed ⁽³⁾ og til arbejdsrapporten om "gennemførelse af UNSCR 1325 suppleret med UNSCR 1820 som led i ESFP", begge vedtaget i december 2008,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende vold mod og diskrimination af kvinder og piger,
- der henviser til Rådets konklusioner af 13. november 2006 om fremme af ligestilling og integrering af ligestillingsaspektet i krisestyring,
- der henviser til Rådets generelle adfærdsnormer for ESFP-operationer fra 2005 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol, vedtaget den 17. juli 1998, navnlig artikel 7 og 8, der definerer voldtægt, seksuelt slaveri, tvungen prostitution, tvungen graviditet, tvungen sterilisation og enhver anden form for seksuel vold som forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser,

⁽¹⁾ Bilag til Rådets konklusioner af 7. marts 2011.

⁽²⁾ Rådets dokument 09990/2011 af 11.5.2011.

⁽³⁾ Rådsdokument 15671/1/2008 af 1.12.2008.

⁽⁴⁾ Rådsdokument 08373/3/2005 af 18.5.2005.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om tiårsdagen for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed ⁽¹⁾;
- der henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om ligestillingsaspektet i EU's eksterne forbindelser og fredsopbygning/nationsopbygning ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om kvinders situation under væbnede konflikter og deres rolle i forbindelse med genopbygningen og den demokratiske proces i lande i postkonfliktsituationer ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0429/2011),
 - A. der påpeger, at der kun er gjort begrænsede fremskridt i de sidste ti år efter vedtagelsen af UNSCR 1325; der påpeger, at der i nogle tilfælde er indført kvoter for kvinders deltagelse i regeringer, og at antallet af kvinder i repræsentative institutioner er steget; der påpeger, at der siden da har været voksende fokus på kønsforskellene i relation til konflikter, men at kvinder til trods for de bestræbelser, der er gjort, med få undtagelser stadig udgør under 10 % af de personer, der formelt er involveret i fredsforhandlinger ⁽⁴⁾;
 - B. der henviser til, at der er oprettet en post som FN's generalsekretærs særlige repræsentant vedrørende seksuel vold under væbnede konflikter, der p.t. beklædes af Margot Wallström;
 - C. der henviser til, at seksuel vold i form af massevoldtægter, menneskehandel og andre former for seksuelle overgreb på kvinder og børn fortsat helt uacceptabelt bruges som taktisk krigsvåben i konfliktområder i hele verden; der påpeger, at det magttomrum, der opstår i postkonfliktområder, kan medføre en forringelse af kvinders og pigers rettigheder, som det er set i Libyen og Egypten;
 - D. der påpeger, at virkningerne af seksuel vold under krig kan være både fysiske (risiko for sterilitet, inkontinens, seksuelt overførte sygdomme etc.) og psykiske og er ødelæggende for ofrene, som ofte udsættes for stigmatisering, afvisning og mishandling og betragtes som vanærede, ligesom de i mange tilfælde udstødes fra deres lokalsamfund og undertiden endog myrdes;
 - E. der påpeger, at også ofrenes familier rammes særligt hårdt, idet de oplever den seksuelle vold som en ydmygelse; der påpeger, at børn undfanget ved voldtægt risikerer at blive afvist; der påpeger, at en sådan afvisning kan være brutal, således at børnene overlades til sig selv efter fødslen eller endog myrdes;
 - F. der henviser til, at det i Wienererklæringen, der blev vedtaget den 25. juni 1993 af FN's verdenskonference for menneskerettigheder, fastslås, at kvinders og pigers menneskerettigheder er en umistelig, integrerende og uadskillelig del af de universelle menneskerettigheder;
 - G. der er forfærdet over, at gerningsmændene til seksuel vold i de fleste tilfælde forbliver ustraffede, som det f.eks. er tilfældet i Colombia, hvor seksuel vold mod kvinder under den væbnede konflikt er en systematisk, omend skjult praksis, som i næsten alle tilfælde medfører straffrihed, og finder, at denne form for vold bør betragtes som en krigsforbrydelse;
 - H. der anerkender, at kvinder, der er ansat i hæren og/eller arbejder med civile organisationer, der beskæftiger sig med fredsbevarelse, spiller en vigtig rolle, fordi de kan fungere som rollemodeller og mellemkulturelle formidlere for lokale kvinder og give dem incitament til myndiggørelse og som dementier af kønsstereotyper for lokale mænd, samt fordi de kommunikerer bedre med lokale kvinder;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0439.

⁽²⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 298E af 8.12.2006, s. 287.

⁽⁴⁾ Ten-year Impact Study on Implementation of UN Security Council Resolution 1325 (2000) on Women, Peace and Security in Peacekeeping, Final Report to the United Nations Department of Peacekeeping Operations Department of Field Support, 2010.

Torsdag den 2. februar 2012

- I. der henviser til, at de fleste lande ikke prioriterer kønsrelaterede tiltag særlig højt, men betragter dem som sekundære spørgsmål og bruger kulturelle, religiøse og samfundsøkonomiske forhold som undskyldning for at forhindre fremskridt inden for ligestilling og kvinders rettigheder;
- J. der finder, at der bør lægges vægt på kønsaspektet lige fra begyndelsen af planlægningen af civile og sikkerhedsrelaterede missioner; der henviser til, at fredsbevarende missioner har vist sig at være et vigtigt middel til integreringen af kønsaspektet i indsatsen for forebyggelse, demobilisering og post-konflikt-genopbygning;
- K. der understreger, at historien har vist, at krigsførelse er en udpræget mandsdomineret aktivitet, og at der derfor er grund til at forvente, at kvinders særlige færdigheder inden for dialog og ikke-vold vil kunne yde et meget positivt bidrag til fredelig konfliktforebyggelse og -styring;
- L. der henviser til, at vigtigheden af inddragelse af kvinder og af kønsaspektet understreges af, at i de tilfælde, hvor der inddrages flere kvinder i konfliktløsnings- og fredsopbygningsprocesser samt fredsforhandlinger, inddrages der også flere elementer i genopbygningen og fredsconsolideringen, herunder markedsinfrastruktur, vejinfrastruktur i landdistrikter, sundhedsklinikker, skoler og børnehaver m.v.;
- M. der henviser til, at der i 2010 blev vedtaget 17 indikatorer for den omfattende strategi ⁽¹⁾, og at der har været gjort en vellykket indsats for at fremlægge den første overvågningsrapport baseret på disse indikatorer i 2011 ⁽²⁾; der påpeger nødvendigheden af omfattende EU-overvågningsrapporter baseret på en klar metodologi og passende indikatorer;
- N. der henviser til, at nationale handlingsplaner på området kvinder, fred og sikkerhed er særdeles vigtige og bør bygge på ensartede europæiske minimumsstandarder for så vidt angår deres målsætninger, implementering og overvågning i hele EU;
- O. der henviser til, at Kommissionen den 31. august 2011 besluttede at yde yderligere 300 mio. EUR i støtte til fred og sikkerhed i Afrika; der påpeger, at mindst 12 afrikanske lande med en skønnet samlet befolkning på 386,6 mio. i 2011 vil have status af regioner med igangværende konflikter;
- P. der henviser til, at institutionelle mekanismer og forpligtelser til opnåelse af ligestilling udgør effektive første skridt til beskyttelse og fremme af kvinders rettigheder i forbindelse med genopbygnings- og reintegrationsarbejdet i postkonfliktsituationer; der henviser til, at inddragelse af alle relevante aktører såsom regeringer og politiske repræsentanter, civilsamfundsrepræsentanter og akademikere samt direkte deltagelse af kvindeorganisationer, -grupper og -netværk - der bør modtage politisk, finansiel og juridisk støtte til udvikling af programmer, herunder for de mest udsatte befolkningsgrupper såsom kvindelige migranter, internt fordrevne, flygtninge og hjemvendte - er en afgørende forudsætning for fredsopbygning, for at opnå bæredygtig udvikling og for at skabe et demokratisk samfund, der respekterer kvinders rettigheder samt ligestillingen mellem kønnene;
- Q. der henviser til, at de underliggende årsager til kvinders sårbarhed i konfliktsituationer ofte skal findes i deres begrænsede adgang til bl.a. uddannelse og arbejdsmarked, og at kvinders deltagelse i økonomien på lige fod med mændene derfor er en nødvendig forudsætning for at kunne bekæmpe kønsspecifik vold i væbnede konflikter; der påpeger, at kvinders deltagelse på ledelsesplan, både ved forhandlingsbordet og som aktive aktører i fredelige overgangsprocesser, fortsat er begrænset, men stadig er en topprioritet og en afgørende forudsætning for at opnå ligestilling mellem kønnene;

Kvindelige ledere inden for fred og sikkerhed

1. opfordrer EU til at støtte et krav om kvindelig deltagelse i de internationale team, der leder fredsforhandlinger; anmoder om, at der gøres fremskridt med henblik på at opnå en permanent deltagelse af kvindelige ledere, lokale kvinderettighedsorganisationer og/eller civilsamfundsgrupper ved forhandlingsbordet under hele fredsprocessen;

⁽¹⁾ Rådsdokument 11948/2010 af 14.7.2010.

⁽²⁾ Rådsdokument 09990/2011 af 11.5.2011.

Torsdag den 2. februar 2012

2. understreger den politiske dialogs betydning for myndiggørelsen af kvinder og opfordrer EU's delegationer til også at inddrage spørgsmålene om kvinder, fred og sikkerhed i deres politiske og menneskerettighedsrelaterede dialog med værtslandets regering; opfordrer Kommissionen, Rådet, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til aktivt at fremme og støtte kvinders deltagelse i deres forbindelser med lande og organisationer uden for EU;

3. glæder sig over EU-handlingsplanen om ligestilling og styrkelse af kvinders indflydelse og status i udviklingssamarbejdet og opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at træffe alle fornødne foranstaltninger til sikring af egnede og effektive kurser for EU-delegationernes personale om kønsfølsomme tilgange til fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og fredsskabelse; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at der ydes fyldestgørende teknisk og finansiel bistand til programmer, der sætter kvinder i stand til fuldt ud at deltage i fredsforhandlinger og giver dem øget indflydelse i civilsamfundet som helhed betragtet;

4. opfordrer EU og medlemsstaterne til aktivt at fremme en stigning i antallet af kvinder i militære og civile fredsbevarende operationer, navnlig på lederposter, og opfordrer i den forbindelse til:

— gennemførelse af nationale kampagner til fremme af militæret og politiet som en realistisk valgmulighed for såvel kvinder som mænd, med henblik på at bekæmpe eventuelle stereotyper; sådanne kampagner bør omfatte informations- og åbent hus-arrangementer, hvor der fremlægges faktuelle oplysninger om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder i forsvaret

— en gennemgang af forfremmelsespolitikken i militæret for at undersøge, om kvinder er blevet forbigået ved forfremmelser, selv om de ud fra en kønsneutral vurdering var lige så kvalificerede som deres mandlige kolleger

— indførelse af kvindevenlige politikker inden for militæret, herunder muligheden for barselsorlov

— fremme af rollemodeller i form af kvinder, der har udvist mod og gjort en aktiv indsats for at opnå forandringer

— inddragelse af flere kvinder, især i civile operationer, på lederposter og i kontakt med lokalbefolkningen

— en grundig uddannelse af de mænd og kvinder, der er involveret i samspillet med civile, i kønsrelaterede aspekter, i beskyttelse af kvinder og børn samt disses særlige behov og menneskerettigheder i konflikt-situationer samt i værtslandenes kultur og traditioner med henblik på at forbedre beskyttelsen af deltagerne og sikre, at der ikke er nogen forskel mellem den uddannelse, som henholdsvis mænd og kvinder modtager;

5. anmoder om, at der afsættes tilstrækkelige EU-midler, bl.a. via stabilitetsinstrumentet, til støtte for kvinders effektive deltagelse i og bidrag til repræsentative institutioner på nationalt og lokalt plan samt på alle beslutningsniveauer i forbindelse med konfliktløsning, fredsforhandlinger, fredsopbygning og postkonflikt-planlægning;

6. påpeger behovet for at etablere en adfærdskodeks for EU-personale, der gør tjeneste i militære og civile missioner, hvori det gøres klart, at seksuel udnyttelse er en uacceptabel og kriminell adfærd, og kræver, at den håndhæves nøje gennem strenge administrative og strafferetlige sanktioner i tilfælde af seksuel vold begået af humanitært personale, repræsentanter for internationale institutioner, fredsbevarende styrker og diplomater; kræver multolerance over for seksuel udnyttelse af børn og kvinder under væbnede konflikter og i flygtningelejre og hilser det i den forbindelse velkomment, at FN for nylig har efterforsket anklager om seksuel udnyttelse rettet mod medlemmer af den fredsbevarende FN-styrke i Elfenbenskysten;

Torsdag den 2. februar 2012

Væbnede konflikters konsekvenser for kvinder

7. fordømmer på det kraftigste den fortsatte brug af seksuel vold mod kvinder som et taktisk krigsvåben, der er at betragte som en krigsforbrydelse; anerkender, at sådanne overgreb efterlader ofrene med alvorlige fysiske og psykiske men og endvidere har dramatiske følger for deres familier, understreger, at dette fænomen må behandles gennem støtteprogrammer for ofrene, og opfordrer til mobilisering af politiske beslutningstagere med henblik på at udforme et koordineret sæt af foranstaltninger til forebyggelse og begrænsning af brugen af seksuel vold; henleder i den forbindelse opmærksomheden på de forfærdelige forhold, der hersker i Congo; minder om, at der i perioden 30. juli - 4. august 2010 fandt massevoldtægter sted i minedistriktet i det østlige Congo, at der i 2009 blev anmeldt mindst 8 300 voldtægter i det østlige Congo, og at mindst 1 244 kvinder anmeldte voldtægt i første kvartal af 2010, hvilket svarer til gennemsnitligt 14 voldtægter om dagen; understreger, at situationen ikke har ændret sig i 2011; opfordrer indtrængende de to EU-missioner i Den Demokratiske Republik Congo - EUPOL RD Congo og EUSEC RD Congo - til at gøre kampen mod seksuel vold og for kvinders deltagelse til deres vigtigste prioritet i forbindelse med bestræbelserne på at reformere den congolesiske sikkerhedssektor;
8. understreger, at eftersom seksuel vold, der hovedsagelig går ud over kvinder og børn, forstærkes af faktorer såsom kønsulighed, stigende voldsanvendelse - såvel i almindelighed som mere specifikt via militariseringen af samfundet - og et sammenbrud i samfundets strukturer, bør der lægges særlig vægt på og afsættes midler til forebyggelsen af sådanne krigsforbrydelser;
9. opfordrer medlemsstaterne til at fremme indførelsen af foranstaltninger, der kan begrænse væbnede konflikters negative følger for familielivet;
10. opfordrer til et styrket samarbejde med lokale kvindeorganisationer med henblik på at etablere et tidligt varslingsystem og eventuelt sætte dem i stand til selv at forhindre overgrebene eller mindske deres hyppighed;
11. anmoder Kommissionen om at støtte lokale civilsamfundsgrupper, navnlig kvindegrupper og grupper med en kønsfølsom dagsorden, ved at give dem adgang til finansiering og opbygge deres kapacitet for at sætte dem i stand til at opfylde deres rolle som vagthund, navnlig i stater i opløsning;
12. er forfærdet over, at gerningsmændene til seksuel vold fortsat slipper uden straf; opfordrer kraftigt til, at straffriheden for gerningsmændene til seksuel vold bringes til ophør; opfordrer indtrængende de nationale myndigheder til at sikre håndhævelsen af lovgivningen vedrørende straffrihed og opfordrer til en styrkelse af retsvæsenet gennem uddannelse af dommere og anklagere med henblik på at forbedre efterforskningen og pådømmelsen af sager vedrørende seksuel vold; opfordrer derfor til, at der sikres en høj grad af synlighed og offentlighed omkring sådanne straffesager med henblik på at gøre det alment kendt, at en sådan adfærd ikke tolereres;
13. anmoder om, at spørgsmålet om straffrihed gøres til et centralt element i fredsforhandlinger, da der ikke bør være nogen fred uden retfærdighed, og gerningsmændene skal retsforfølges og bære de strafferetlige konsekvenser af deres handlinger; understreger, at straffrihed ikke må gøres til forhandlingsobjekt; beklager, at retssagerne mod gerningsmændene til vold mod kvinder i krig ofte er for langsomme, hvilket skaber yderligere lidelser for ofrene, og anmoder derfor om, at sagerne afsluttes på troværdig og retfærdig vis inden for en rimelig frist og under respekt for værdigheden for kvinder, der er krigsofre;
14. understreger, at uddannelse spiller en afgørende rolle, ikke blot for myndiggørelsen af kvinder og piger, men også for bekæmpelsen af stereotyper og udviklingen af personernes tænkemåde; opfordrer til afholdelse og/eller styrkelse af bevidstgørelseskampagner som led i uddannelsesprogrammer, der fokuserer på respekt for kvinders værdighed;
15. opfordrer til oprettelse af kvindeklinikker inden for de væbnede styrker, som kan behandle tilfælde af seksuel og psykisk vold i krigszoner;

Torsdag den 2. februar 2012

16. kræver, at kvinder, der udsættes for mishandling og vold under konflikter, får mulighed for at klage til internationale domstole under forhold, der respekterer deres værdighed, og at disse domstole beskytter dem mod at lide fysisk og psykisk overlast som følge af at blive afhørt under omstændigheder, der ikke tager hensyn til traumer; kræver, at kvinder i sådanne sager skal kunne opnå retfærdighed i både civil- og strafferetlig forstand, og at der iværksættes støtteprogrammer, der kan hjælpe dem med at blive reintegreret økonomisk, socialt og psykologisk;

17. opfordrer EU og medlemsstaterne til effektivt at støtte gennemførelsen af EU-retningslinjerne om vold mod kvinder og piger gennem specifikke foranstaltninger såsom:

- etablering af et effektivt system for overvågning af alle retssager vedrørende vold af denne karakter og opfølgningen heraf
- vedtagelse af foranstaltninger, strategier og programmer, som ikke kun fokuserer på beskyttelses- og retsforfølgningsspekterne, men i endnu højere grad på forebyggelse
- programmer for gratis sundheds- og psykologbistand til voldsofre, ydet på deres modersmål og i overensstemmelse med deres kultur og traditioner samt i muligt omfang af kvindelige specialister
- programmer, der tilbyder sundhedskurser og lettilgængelig litteratur, især om reproduktiv sundhed, for både kvinder og mænd samt bevidstgørelseskampagner, der er skræddersyet til målpersonernes kultur
- specifikke foranstaltninger til sikring af, at kvinder i konfliktsituationer har lige adgang til det offentlige sundhedsvæsen ⁽¹⁾ - især til primær sundhedspleje, herunder mor/barn-sundhedspleje som fastlagt af Verdenssundhedsorganisationen ⁽²⁾ - og til gynækologisk-obstetrisk sundhedspleje
- vidnebeskyttelsesprogrammer, der kan tilskynde ofrene til, med garanti for beskyttelse, at stå frem og vidne mod deres overfaldsmænd;

18. fremhæver den afgørende betydning af at sikre, at kvinder optræder som ligestillede aktører i processer vedrørende retsreformer eller tværnational retshåndhævelse, således at de effektivt kan arbejde for håndhævelsen af lige rettigheder i nationale retssystemer;

19. opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og Europa-Parlamentets delegationer til at undersøge, hvordan de kan formå de udviklingslande, der endnu ikke har gjort det, til at undertegne, ratificere og gennemføre Rom-statutten fra 1998 (for Den Internationale Straffedomstol) som et nødvendigt skridt til at beskytte kvinders seksuelle rettigheder i krigstid og sikre, at gerningsmænd straffes;

20. fordømmer gidseltagning og kræver strengere straf for anvendelse af menneskelige skjold under konflikter;

21. kræver adskillelse af kvindelige og mandlige fanger, navnlig for at undgå seksuelt misbrug;

22. understreger betydningen af retten til at kende savnede pårørendes skæbne og opfordrer parterne i væbnede konflikter til at træffe alle praktisk gennemførlige foranstaltninger til at gøre rede for personer, der er meldt savnede;

23. opfordrer til, at der vedtages specifikke bestemmelser om udvidet beskyttelse af kvinder mod voldtægt, tvungen prostitution og enhver anden form for sædelighedsforbrydelse samt særlig bistand til gravide og mødre med små børn i form af mad, tøj, evakuering og transport og sundhedsfaciliteter, med henblik på at undgå uønskede graviditeter og seksuelt overførte sygdomme, som prioriterede områder under finansieringsinstrumentet for udviklingsbistand for perioden 2014-2020;

⁽¹⁾ Jf. artikel 25 i verdenserklæringen om menneskerettigheder og Europarådets europæiske socialpakt (revideret udgave), afsnit I, princip 11.

⁽²⁾ WHO-samling A56/27, dagsordenpunkt 14.18, 24. april 2003, international konference om primær sundhedspleje i anledning af 25-året for Alma Ata-erklæringen, rapport fra sekretariatet.

Torsdag den 2. februar 2012

24. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at oprette hurtige indsatsenheder bestående af uddannet personale (f.eks. læger, psykologer, sociologer og juridiske rådgivere), som kan tilbyde ofre for kønsrelateret kriminalitet øjeblikkelig hjælp på stedet;
25. glæder sig over vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1960, hvori der stilles krav om detaljerede oplysninger om personer, der mistænkes for at have begået seksuel vold under væbnede konflikter; opfordrer medlemsstaterne til at optrappe deres indsats for at implementere resolution 1960;
26. opfordrer til en analyse af mulighederne for at yde ofrene en passende erstatning, der også tager højde for de psykiske virkninger for ofrenes familier og børn, i overensstemmelse med gældende international og national ret;
27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke kvinders muligheder for at gøre deres rettigheder gældende, herunder deres adgang til jord, arv, kredit og opsparing i postkonfliktsituationer, navnlig i lande, hvor kvinders ejendomsrettigheder ikke har retskraft og ikke er samfundsmæssigt anerkendt;
28. understreger nødvendigheden af at supplere billedet af kvinder som sårbare ofre med et billede af kvinder som en stærkt differentieret gruppe af sociale aktører, der besidder værdifulde ressourcer og evner, og som har deres egen dagsorden; påpeger, at kvinder har indflydelse på begivenhedernes gang og derfor skal være med til at udforme udviklingsprocessen; mener, at kvinder, der har været ofre for krig, ikke længere bør betragtes alene som krigsofre, men snarere som aktører, der kan bidrage til stabilisering og konfliktløsning; understreger, at kvinder i almindelighed først kan udfylde denne rolle, når de har opnået ligelig repræsentation i den politiske og økonomiske beslutningstagning;
29. påpeger, at vores forståelse af kvinders rolle i efterkrigssamfund og deres bidrag til genopbygningen må række ud over den generaliserende fortælling om "kvinders oplevelse af krig", idet den individuelle og mangfoldige karakter af kvinders erfaringer må anerkendes;

Henstillinger

30. opfordrer til oprettelse af en særlig post som EU-repræsentant for kvinder, fred og sikkerhed inden for EU-Udenrigstjenesten med henblik på at integrere kønsaspektet og sikre et mere effektivt samarbejde med de tilsvarende instanser i FN; finder, at alle de relevante EU-politikker, taskforcer og enheder/kontaktpunkter, der beskæftiger sig med køn og sikkerhed, skal koordineres af og have tilknytning til denne særlige EU-repræsentant med henblik på at sikre sammenhæng og effektivitet samt sørge for en systematisk, konsekvent og fuldstændig gennemførelse af de strategier og tiltag, der vedtages;
31. opfordrer til, at den uformelle taskforce vedrørende kvinder og fred og sikkerhed støttes og anerkendes;
32. opfordrer til, at der lægges særlig vægt på integration af kønsaspektet i forbindelse med fredsforskning, konfliktforebyggelse, konfliktløsning, fredsbevarende missioner samt postkonflikt-rehabilitering og -genopbygning, og efterlyser indarbejdelse af en komponent vedrørende kønsmainstreaming i landestrategidokumenterne;
33. opfordrer på det kraftigste EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til i de af deres aktioner, der berører kvinder i konfliktområder, at integrere udviklingsproblemstillinger, herunder især anerkendelse af mødres ret til at modtage beskyttelse og støtte og til at tage sig af og opfostre deres børn samt kvinders sundhedsmæssige og økonomiske sikkerhed, idet der i denne forbindelse i særlig grad må fokuseres på spørgsmålet om ejendomsrettigheder, navnlig i relation til landbrug;
34. glæder sig over EU's beslutning om at vedtage en liste med 17 gennemførelsesindikatorer med henblik på at evaluere EU's egne resultater på ligestillingsområdet i skrøbelige lande og konflikt- eller postkonfliktlande; understreger, at disse indikatorer, som også bør omfatte kvalitative målinger, må forbedres; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at tage hensyn til konklusionerne fra denne evalueringsproces i løbet af programmerings- og gennemførelsesfaserne;

Torsdag den 2. februar 2012

35. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til i overensstemmelse med artikel 9 i Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 at drage omsorg for, at programmeringen, gennemførelsen og overvågningen af landeinitiativer til fremme af kønspektivet i situationer før, under og efter konflikter forvaltes på delegationsniveau for at sikre, at indsatsen i højere grad tilpasses de særlige omstændigheder i hver enkelt kontekst og sandsynligheden for en allerede eksisterende regional dimension;

36. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage, implementere og overvåge deres nationale handlingsplaner for kvinder, fred og sikkerhed; gentager sin opfordring til EU og medlemsstaterne om i deres planer og strategier at udvikle et sæt af minimumsstandarder omfattende realistiske mål med specifikke indikatorer, benchmarks, tidsfrister, budgetbevillinger og en effektiv overvågningsmekanisme; understreger betydningen af at inddrage ngo'er i udviklingen, implementeringen og overvågningen af handlingsplanerne;

37. opfordrer EU til at sikre en afbalanceret rekruttering til missioner og operationer og til at forfremme flere kvinder til lederposter, for eksempel som EU-delegationschefer i tredjelande og som EU-missionschefer;

38. fremhæver Kommissionens forslag om, at EU skal bistå tredjelande med at overholde og gennemføre internationale forpligtelser såsom konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, Cairo-handlingsprogrammet, Beijing-handlingsplanen og FN's årtusinderklæring;

39. går stærkt ind for anvendelsen af ligestillingsrådgivere eller kontaktpunkter vedrørende ligestillings spørgsmål i missioner under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) og i EU-delegationer og opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden til at sikre, at de ikke får dobbeltroller, og at de udstyres med tilstrækkelige ressourcer og beføjelser;

40. understreger bevidstgørelseskampagners betydning for bekæmpelsen af stereotyper, forskelsbehandling (det være sig kønsbaseret, kulturel eller religiøs) og vold i hjemmet samt for ligestillingen mellem kønnene i almindelighed; bemærker at sådanne kampagner bør følges op med en positiv fremstilling af kvindelige rollemodeller i medier og reklamer, i undervisningsmateriale og på internettet;

41. opfordrer til, at der oprettes en passende offentlig klageprocedure inden for rammerne af FSFP-missionerne, som især kan gøre det lettere at anmelde tilfælde af seksuel og kønsbaseret vold; opfordrer den højtstående repræsentant/næstformanden til at inkludere en detaljeret rapport om kvinder, fred og sikkerhed i den halvårige evaluering af FSFP-missionerne; minder om, at FSFP-missioner er et af EU's vigtigste redskaber til at demonstrere sin vilje til at nå målene i UNSCR 1820 og 1325 i kriseramte lande og regioner;

42. opfordrer til, at der afsættes specifikke budgetmidler til vurdering og overvågning af data indsamlet på grundlag af de indikatorer, der er udviklet på EU-plan; opfordrer til, at der oprettes specifikke budgetposter for ligestillingsekspertise og for projekter og aktiviteter vedrørende kvinder, fred og sikkerhed i FSFP-missioner;

43. opfordrer EU's budgetmyndighed til at forhøje de finansielle midler til fremme af ligestilling og kvinders rettigheder i de fremtidige finansieringsinstrumenter for udviklingsbistand for perioden 2014-2020;

44. opfordrer med henblik på for at undgå en fragmentering af EU's reaktion på kvinders situation i krig Unionens højtstående repræsentant og Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre komplementariteten og den rettidige mobilisering af alle finansielle instrumenter, der vedrører EU's optræden udadtil, dvs. Den Europæiske Udviklingsfond, instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, instrumentet for førtiltrædelsesbistand, det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder og stabilitetsinstrumentet;

Torsdag den 2. februar 2012

45. anmoder om en specifik støtte fra Det Europæiske Ligestillingsinstitut med hensyn til indsamling, bearbejdning og formidling af effektiv kønsmainstreaming-praksis i forbindelse med anvendelsen af Beijing-indikatorerne på området for kvinder og væbnede konflikter;
46. fremhæver den vigtige rolle, der spilles af EF-FN-partnerskabet for ligestilling med henblik på udvikling og fred, som sigter på at identificere måder, hvorpå ligestilling og kvinders menneskerettigheder kan integreres i nye bistandsmodeller, og yde støtte til de nationale partners indsats for at opfylde deres internationale forpligtelser på ligestillingsområdet samt sikre, at disse forpligtelser modsvares af passende finansielle bevillinger i nationale udviklingsprogrammer og -budgetter; understreger, at dette projekt specifikt fokuserer på kvinders rolle i konflikt- og postkonfliktsituationer og navnlig på den korrekte gennemførelse af UNSC-resolution 1325;
47. opfordrer EU til i forbindelse med sine forslag om støtte til postkonflikt-genopbygning at fokusere på oprettelsen af skoler med henblik på at forbedre undervisningen af drenge og piger;
48. glæder sig over de forskellige initiativer, der er taget til at udvikle kønsspecifikke indikatorer for tidlig varsling og konfliktovervågning, f.eks. af FN's udviklingsfond for kvinder (UNIFEM) Europarådet, den schweiziske fredsfond, International Alert og Forum on Early Warning and Early Response;
49. betoner betydningen af at sætte kvinder i centrum for vandforsynings-, sanitets- og hygiejnepolitikken i konflikt- og postkonfliktområder og fremhæver derfor betydningen af at øge adgangen til sikkert drikkevand, tilstrækkelig spildevandsafledning og vand til produktionsformål;

*

* *

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer.

EU-udviklingssamarbejde til støtte for målsætningen om global adgang til energi i 2030

P7_TA(2012)0029

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om EU-udviklingssamarbejde til støtte for målsætningen om global adgang til energi i 2030 (2011/2112(INI))

(2013/C 239 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til, at De Forenede Nationers generalforsamling har udnævnt 2012 til "Det internationale år for bæredygtig energi til alle" i erkendelse af vigtigheden af adgang til energi for bæredygtig økonomisk udvikling og opnåelse af 2015-målene ⁽¹⁾,
- der henviser til FN's generalsekretær Ban Ki-moons lancering af et initiativ for bæredygtig energi til alle ⁽²⁾,

⁽¹⁾ De Forenede Nationer, Generalforsamlingen, femogtresindstyvende session, Resolution vedtaget af generalforsamlingen, 65/151, *International Year for Sustainable Energy for All* (Det internationale år for bæredygtig energi til alle), New York, den 21. januar 2011.

⁽²⁾ FN's generalsekretær Ban Ki-moon *My priorities as Secretary General* (Mine prioriteter som generalsekretær).

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til FN's generalsekretær Ban Ki-moons nedsættelse af en rådgivende gruppe om energi og klimaændringer (AGECC) og til dens henstillinger af 28. april 2010, som prioriterede det internationale mål om global adgang til moderne energitjenester for alle i 2030 og reduktion af den globale energiintensitet med 40 % inden 2030 ⁽³⁾,
- der henviser til Det Internationale Energiagenturs World Energy Outlook 2011, som understreger, at omkring 1,3 milliarder mennesker verden over ikke har adgang til elektricitet, og endvidere at omkring 2,7 milliarder mennesker ikke har rene madlavningsfaciliteter,
- der henviser til den internationale konference på højt niveau om "energi for alle – adgang til finansiering for de fattige", der blev afholdt i Oslo i Norge den 10.-11. oktober 2011, og lanceringen af det Internationale Energi- og Klimapartnerskab – Energi+-initiativet,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. maj 2009 om adgang til bæredygtige energikilder på lokalt plan i udviklingslandene, hvori der erindres om, at "adgang til bæredygtige energikilder og moderne energitjenester er en forudsætning for økonomisk vækst og social udvikling samt for virkeliggørelsen af årtusindudviklingsmålene (MDG)", og at "fokus på bæredygtig energi vil konsolidere fremskridtene i retning af MDG-målene og vil bidrage til at tackle den globale krise og modvirke klimaændringerne",
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 17. juli 2002 til Rådet og Europa-Parlamentet om energisamarbejdet med udviklingslandene (COM(2002)0408),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 26. oktober 2004 til Rådet og Europa-Parlamentet om den fremtidige udvikling af EU's energiinitiativ og de nærmere vilkår for oprettelsen af en energiordning for AVS-landene (COM(2004)0711),
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 13. oktober 2011 "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring" (COM(2011)0637),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A7-0442/2011),
- A. der henviser til, at omkring 1,3 milliarder mennesker verden over – hvoraf 84 % bor i landdistrikter – ikke har adgang til elektricitet; der endvidere henviser til, at 2,7 milliarder mennesker ikke har rene madlavningsfaciliteter ⁽⁴⁾, en situation der skaber indendørs røg, som er ansvarlig for 1,4 millioner tidlige dødsfald om året, hvilket gør det til den næsthyppigste årsag til for tidlige dødsfald på verdensplan efter hiv/aids ⁽⁵⁾; der henviser til, at den nuværende mangel på adgang til moderne energitjenester i mange fattige lande har ført til kønsbestemte uligheder og især skader kvinder og børn;
- B. der henviser til, at adgang til energi er afgørende for virkeliggørelsen af flere af de rettigheder, der er indeholdt i den internationale konvention fra 1966 om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og andre internationale menneskerettigheder og retsakter på miljøområdet;

⁽³⁾ FN's generalsekretær Ban Ki-moon *My priorities as Secretary General* (Mine prioriteter som generalsekretær).

⁽⁴⁾ Energi for alle – adgang til finansiering for de fattige, særligt tidligt uddrag fra World Energy Outlook 2011, første gang præsenteret på Energi for alle-konferencen i Oslo i Norge i oktober 2011; OECD/IEA, oktober 2011 (http://www.iea.org/papers/2011/weo2011_energy_for_all.pdf), side 3.

⁽⁵⁾ *Ibid.*, s. 28.

Torsdag den 2. februar 2012

- C. der henviser til, at 2015-målene ikke vil kunne nås, medmindre der gøres betydelige fremskridt med at forbedre energiadgangen, hvilket kræver en anslået årlig investering på 48 mia. USD inden 2030, hvilket svarer til omkring 3 % af de globale investeringer i energiinfrastruktur, der er planlagt i løbet af perioden til 2030, og ville medføre i en beskeden stigning i CO₂-udledningen på 0,7 % frem til 2030 ⁽⁶⁾;
- D. der henviser til, at vedvarende energikilder, navnlig små decentrale løsninger, har et stort potentiale for at skabe pålidelige og bæredygtige energitjenester til overkommelige priser for de fattige, navnlig i landdistrikterne i udviklingslandene; der henviser til, at udviklingslandene ligger i områder, hvor der er adgang til rigelige vedvarende energikilder, især vind og sol; der henviser til, at der dog fortsat er mange udfordringer forbundet med at sikre en større udnyttelse heraf i udviklingslandene, herunder finansiering, kapacitetsopbygning, teknologioverførsel og regeringsførelsesreform;
- E. der henviser til, at anvendelse af vedvarende energiteknologier er afgørende for, at udviklingslandene kan mindske deres afhængighed af importerede fossile brændstoffer og de hertil knyttede prisudsving; der henviser til, at store projekter inden for vedvarende energi (såsom vandkraft eller energiafgrøder) også kan have alvorlige sociale og miljømæssige konsekvenser for lokalbefolkningen, nærmere bestemt for vand- eller fødevarerikkerheden; der henviser til, at en omhyggelig vurdering af de miljømæssige konsekvenser af vedvarende energiteknologier derfor er en vigtig forudsætning for finansiering fra donorlandene;
- F. der henviser til, at adgang til moderne, bæredygtige energitjenester for alle betyder adgang til den fulde vifte af energitjenester (ikke kun elektricitet), som er nødvendig og ønskelig, for eksempel til belysning, madlavning og opvarmning af vand, rumopvarmning, køling, adgang til information og kommunikation samt energi til produktive formål og generering af indkomst;
- G. der henviser til, at kun 8 % af de 409 mia. USD, der blev givet i subsidier til fossile brændstoffer i udviklingslandene i 2010 gik til de 20 % af befolkningen med de laveste indkomster ⁽⁷⁾;
- H. der henviser til, at resultaterne fra indekset for energiudvikling (Energy Development Index) korrelerer stærkt med dem fra indekset for menneskelig udvikling (Human Development Index), for så vidt angår forventet levetid, uddannelse, BNP per capita og andre indikatorer for levestandard;
- I. der henviser til, at næsten 70 % af alle indbyggere i de afrikanske lande syd for Sahara ikke har adgang til elektricitet, og at befolkningsvæksten har været større end elektrificeringen, idet antallet af mennesker uden adgang til elektricitet er steget;
- J. der henviser til, at det navnlig i de mindst udviklede lande kun er et lille mindretal af befolkningen, der har adgang til elnettet, og at netadgangen ikke vil nå hele befolkningen inden for en overskuelig fremtid, hvilket gør decentrale løsninger såsom energiløsninger i lille skala eller uden for elektricitetsnettet samt mininet til den eneste rentable måde at sørge for global adgang til energi i de kommende år;
- K. der henviser til, at overholdelse af retsstatsprincippet og en stærk regeringsførelse er vigtige faktorer, der bør fremmes for at tiltrække de nødvendige private investeringer for at opfylde målsætningen om global adgang til energi fuldt ud;
- L. der henviser til, at de seneste meddelelser fra Kommissionen om energi i udviklingssamarbejdet blev udstedt i 2002 og 2004;
1. understreger, at selv om der ikke er noget 2015-mål, der specifikt vedrører energi, er adgang til moderne, bæredygtige energitjenester for alle (i det følgende benævnt "global adgang til energi") en forudsætning for at nå 2015-målene; mener derfor, at energi bør have en fremtrædende plads i debatten om udryddelse af fattigdom, samtidig med at det sikres, at øget adgang til moderne energitjenester er forenelig med en bæredygtig udvikling; opfordrer Kommissionen til at udsende en meddelelse om udviklingssamarbejde til støtte af global adgang til energi i 2012, som er året, FN har helliget dette emne;

⁽⁶⁾ Ibid., s. 27.

⁽⁷⁾ Ibid., s. 40.

Torsdag den 2. februar 2012

2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at godkende og forpligte sig til at støtte det (af FN fastsatte) internationale mål om global adgang til energi i 2030 og til at tilpasse deres politikker og udviklingssamarbejde til dette mål;
3. understreger, at maksimal brug af vedvarende energikilder er den ideelle vej frem for det internationale samfund i bestræbelserne på at opnå global adgang til moderne energitjenester samtidig med kampen mod klimaændringerne; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan til at integrere målet om global adgang til energi i relevante EU-politikker såvel som i alle sektorer af udviklingspolitikken, såsom landbrug, industri, handel, sundhed og vand, og at sikre, at der er sammenhæng på tværs af politikker og sektorer med hensyn til målet om global adgang til energi;
4. glæder sig over, at energi nævnes som et centralt punkt i "En dagsorden for forandring", og forventer, at Kommissionen handler i overensstemmelse hermed; opfordrer Kommissionen til hverken at betragte adgangen til energi som underordnet i forhold til de andre centrale punkter, der også nævnes, nemlig energisikkerhed og klimaændringer, eller at forveksle den hermed;
5. opfordrer til etablering af et særligt program for "energi og udvikling" – med særlig fokus på global adgang til energi – inden for EU-udviklingssamarbejdet;
6. bemærker, at erfaringerne har vist, at målsætninger om centraliseret energifremstillingskapacitet og udbygning af net ofte ikke har givet bedre energitjenester til de fattige; fremhæver derfor behovet for at støtte vedvarende decentrale løsninger, såsom energiløsninger i lille skala eller uden for elektricitetsnettet samt mininet, for at nå alle dele af udviklingslandenes befolkninger, især fattige og landbefolkningen; opfordrer EU til at målrette sin indsats, både økonomisk og teknisk, mod disse knap så omfattende løsninger på energifattigdom i fjerntliggende områder;
7. bemærker det enorme potentiale for vedvarende energi i mange udviklingslande til at sikre en bæredygtig energiforsyning og mindske afhængigheden af fossile brændstoffer og dermed mindske sårbarheden over for energiprisudsving;
8. understreger, at energiordningen er en af de meget få finansielle mekanismer internationalt set, der yder tilskud til løsninger i lille skala inden for vedvarende energi, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte og udvide finansieringen af denne type projekt i den næste finansieringsperiode fra 2014 og fremefter;
9. opfordrer Kommissionen til at evaluere virkningen af investeringer med støtte fra energiordningen om bedre adgang til basale energitjenester til mennesker, der lever i fattigdom, og at forbedre effektiviteten af energiordningens efterfølger i den nye finansielle periode efter 2013 i overensstemmelse hermed;
10. understreger, at brug af vedvarende kilder til at levere energitjenester kan, hvis den gennemføres korrekt, være en økonomisk løsning i udviklingslandene med fordele for sundheden, miljøet og den lokale udvikling; fremhæver dog nødvendigheden af at tage hensyn til de miljømæssige konsekvenser af at bruge vedvarende energi til at forbedre den globale adgang til energi, især i forbindelse med vandkraft, biomasse eller biobrændstoffer;
11. opfordrer EU til at udarbejde nogle klare retningslinjer om miljømæssige bæredygtighedskriterier for finansiering af vedvarende energiprojekter; opfordrer Kommissionen til at gøre brugen af decentraliseret vedvarende energi eller bæredygtige energikilder med lavt kulstofindhold/høj energivirkningsgrad til en prioriteret betingelse for at støtte nye energiprojekter;
12. understreger den rolle, som private virksomheder bør spille for at gøre det muligt for udviklingslandene at nå 2015-målene, idet der lægges særlig vægt på den globale adgang til energi; fremhæver endvidere vigtigheden af at støtte udviklingen af finansielle ressourcer og teknologiske færdigheder, der er tilpasset til lavindkomstmarkeder, navnlig gennem en stærkere inddragelse af private virksomheder i nationale og internationale institutionelle partnerskaber;

Torsdag den 2. februar 2012

13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til gennem udviklingssamarbejde og energifaciliteten at støtte overførsel af teknologi, herunder teknisk viden, information og god praksis, der er egnet til levering af moderne energitjenester til de fattige, dels mellem partnerlandene i syd og dels mellem Europa og syden, med særlig vægt på kapacitetsopbygning, herunder partnerskaber, udveksling af personale og praktisk uddannelse, med henblik på at vurdere og absorbere teknologiske muligheder; opfordrer også til overførsel af energieffektivitetsteknologi i denne forbindelse, med henblik på at energien kan bruges på den mest produktive måde, så man får flest mulige energitjenester ud af en given mængde energi;
14. opfordrer til, at opmærksomheden særlig rettes mod produktive anvendelser af energi inden for projekt- /programudvikling og finansiering, som en vigtig mekanisme for socioøkonomiske fremskridt og indkomstkæbelse;
15. understreger, at der vil være behov for effektive partnerskaber mellem den offentlige sektor, den private sektor, lokalsamfundene og de lokale myndigheder for at udvide adgangen til bæredygtige energitjenester; opfordrer Kommissionen til så vidt muligt at anvende en markedstilgang til nye/innovative energiløsninger, for eksempel ved at fremme lokal produktion, lette deres markedsføring eller give markedsoplysninger med henblik på at sikre lokalt ejerskab og bæredygtighed; opfordrer navnlig Kommissionen til at fremme styringskapacitetsopbygning for at gøre det muligt at reproducere små energitjenesteprojekter gennem fremme af SMV'er;
16. mener, at private investeringer og privat deltagelse er af afgørende betydning, hvis målsætningen om global adgang til energi skal opfyldes fuldt ud; opfordrer derfor Kommissionen til at fremme retsstatsprincippet i alle sine støtteaktioner, især i de mindst udviklede lande;
17. opfordrer EU-delegationerne til at give oplysninger om skatter, incitamenter og lovgivningsmæssige krav i udviklingslandene til de EU-virksomheder, der ønsker at investere i energisektoren;
18. opfordrer Kommissionen til at fremme udveksling af bedste praksis med hensyn til de mest effektive incitamenter til at fremme udbygningen af energiinfrastruktur i udviklingslandene;
19. opfordrer til at støtte udvikling og fremme af solide politiske og retlige rammer samt af tekniske standarder, der styrker den lokale kapacitet og skaber tillid blandt private investorer, herunder mobiliseringen af lokale investeringskilder;
20. understreger den centrale rolle, der spilles af offentlige midler fra partnerlandenes regeringer, internationale finansinstitutioner og officiel udviklingsbistand som løftestang for de nødvendige private investeringer; understreger endvidere, at EU's bistand til forbedring af adgangen til energi bør støtte de lokale økonomier, grøn beskæftigelse og fattigdomsbekæmpelse, og at den ikke må være bundet til inddragelse af EU-virksomheder eller udnyttes til at subsidiere EU-virksomheder;
21. anerkender, at den offentlige sektor alene ikke vil være i stand til at tilvejebringe al den finansiering, der kræves for at udvide adgangen til energi; påpeger i den forbindelse betydningen af private investorer og markedsorienterede reformer i energisektoren; understreger imidlertid, at stigende fokus på brug af offentlig-private partnerskaber og tiltrækning af midler fra private investorer kan gøre lokale vedvarende energiprojekter mindre finansielt attraktive, da sådanne projekter er mindre "bankegnede" end store, nettilsluttede projekter, som ofte betjener store industrier; understreger derfor, at det endelige ansvar for at sikre adgangen til universelle ydelser, især økonomisk overkommelig energi til fattige og afsides befolkningsgrupper, fortsat ligger hos staten;
22. understreger, at der er mange måder, hvorpå partnerlandenes regeringer kan fremme global adgang til energi via lovgivning, regulering, kontrakter eller udstedelse af licens ved at pålægge forsyningspligt, der er skræddersyet til landets behov og muligheder, såsom:

— dækningsmål i koncessions- eller licensaftaler

— differentieret behandling af forbrugerne baseret på evnen til at betale

Torsdag den 2. februar 2012

- tilskud eller midler rettet mod specifikke kundegrupper og fjerntliggende landdistrikter
 - gennemgang af kontraproduktive subsidier, skatter og afgifter, f.eks. et skift fra at fremme fossile brændstoffer til at fremme decentraliserede vedvarende energikilder med henblik på at forbedre adgangen til energi og energieffektiviteten
 - liberalisering af operatørernes adgang til områder, der ikke er tilkøbet elforsyningen
 - skattemæssige incitamenter for at lette udbygningen af infrastrukturen;
 - foranstaltninger for at sikre, at den tilgængelige energi anvendes så effektivt som muligt
23. opfordrer udviklingslandene til for alvor at forpligte sig til at forfølge målet om global adgang til energi og anbefaler øget bistand til energiministerierne i udviklingslandene for at sætte dem i stand til at slå til lyd for støtte til global adgang til energi i den nye finansieringsperiode, herunder udvikling af langsigtede bæredygtige energistrategier og forbedret regionalt samarbejde på energiområdet;
24. fremhæver betydningen af en gennemsigtig, demokratisk deltagelse af civilsamfundet, lokale myndigheder og lovgivere i energisektoren for at give dem mulighed for at føre tilsyn med levering af global adgang til energi samt for at sikre god regeringsførelse og fair konkurrence og for at dæmme op for korruption;
25. opfordrer indtrængende udviklingslandenes nationale parlamenter og ngo'erne til at spille deres rette rolle i sikring og overvågning af gennemsigtighed, demokratiske processer og stabile retlige rammer;
26. konstaterer med bekymring, at energipartnerskabet mellem Afrika og EU og delprogrammet for vedvarende energi primært synes at fokusere på store projekter og samkøringslinjer med mindre vægt på lokale løsninger på energiområdet; opfordrer EU til at afstå fra at udvikle en top-down-tilgang til udvikling af energiinfrastruktur, i betragtning af at store infrastrukturer måske ikke passer til landets økonomiske og sociale struktur og ikke skaffer adgang til energi til de fattige, for hvem mindre lokale energikilder som regel er mere hensigtsmæssige;
27. opfordrer EU til at gå i dialog med partnerlandenes regeringer og udviklingslandenes civilsamfund for at sikre, at både nationale energipolitikker og strategier til fattigdomsbekæmpelse tager højde for global adgang til energi;
28. anmoder om, at dialogen med partnerlande og regionale organer kommer til at omfatte særlige overvejelser af fordelene ved at inkludere udvikling af energitjenester til madlavning i de nationale og regionale udviklingsplaner, samt om at partnerlandene og de regionale organer opmuntres til at indgå i dialog med de lokale myndigheder og ikke-statslige aktører, der er beskæftiget med husholdningernes energiforbrug (madlavning), med henblik på at fastslå, hvordan man bedst kan sikre, at indsatsen øges betydeligt, og antallet af dødsfald som følge af luftvejssygdomme reduceres; opfordrer til brug af mere effektive madlavningsfaciliteter, da den traditionelle afbrænding af store mængder biomasse på åbne bål har en skadelig indvirkning på sundheden, især for kvinder og børn, og en negativ indflydelse på afskovningen;
29. opfordrer Kommissionen til årligt at rapportere om fremskridt hen imod opfyldelse af målet om global adgang til energi, efter at have fastlagt pålidelige indikatorer, samt om hvordan EU-udviklingssamarbejdet har bidraget hertil;
30. anbefaler, at Kommissionens og medlemsstaternes støtte til udvikling af energitjenester bør baseres på en vurdering af de relative økonomiske omkostninger af mulige alternativer og deres præstationer, idet der tages hensyn til bidrag til 2015-målene og nationale udviklingsmål, samt de relative omkostninger og fordele af decentraliserede og centraliserede energisystemer;
31. understreger betydningen af at integrere 2015-målene – især dem, der vedrører fattigdom, da adgang til økonomisk overkommelige energitjenester kun er mulig ved inden 2015 at reducere antallet af mennesker, der lever på 1 USD om dagen – i udviklingslandenes nationale energistrategier;
32. anmoder Kommissionen om at revidere og udnytte potentiel finansiering fra kilder med tilknytning til klimaændringer og CO₂-markedet til investeringer i adgangen til bæredygtig kulstoffattig energi til de fattige;

Torsdag den 2. februar 2012

33. opfordrer Kommissionen til at støtte nye resultatbaserede strategier i energisektoren, såsom resultatbaseret finansiering, betaling ved levering eller resultatbaseret bistand, der i øjeblikket også testes af andre donorer, hvilket understreger betydningen af efterspørgselsstyret bistand ("partnerlandet anmoder om det") i stedet for udbudsstyret bistand ("donorlandet har en ekspert til rådighed");
34. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende, at fattiges energiforbrug i udviklingslandene ikke bidrager væsentligt til den globale udledning af drivhusgasser (1,3 % af de globale emissioner i 2030 ifølge IEA) – og kommer heller ikke til det i den nærmeste fremtid – og at deres forbrug af moderne energitjenester pr. indbygger bør øge og ikke hæmmes af for strenge foranstaltninger til at imødegå klimaændringer, således at de kan nå en acceptabel minimumslevestandard;
35. konstaterer med bekymring, at Verdensbanken og EIB fortsat fokuserer på store vandkraftanlæg; minder om, at erfaringerne har vist, at sådanne projekter ikke nødvendigvis øger adgangen for de fattige, men at dette mål bedre kan nås gennem mini- eller mikrovandkraftanlæg til den lokale efterspørgsel, hvorved man undgår de sociale og miljømæssige ulemper ved større projekter;
36. beklager, at EIB, de europæiske udviklingsfinansieringsinstitutioner og de internationale finansielle institutioner ikke er åbne for og mangler bankkapacitet til energiprojekter i lille skala, og kræver, at de gør global adgang til energi til kernen i deres engagement i energisektoren, herunder ved at støtte små projekter og projekter uden for elektricitetsnettet, især i landdistrikterne, samt ved at integrere forsyningspligt for levering af global adgang til energi i deres energiprojekter og tilskud;
37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hverken at finansiere eller på anden måde fremme brugen af atomkraft i udviklingslandene på grund af de alvorlige bekymringer vedrørende sikkerhed og bæredygtighed;
38. værdsætter det arbejde, der udføres inden for rammerne af Den Europæiske Unions energiinitiativ (EUEI), EUEI's "Partnership Dialogue Facility" (EUEI-PDF) og Afrika-EU-energipartnerskabet, hilser Energi+-initiativet velkomment og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres deltagelse og engagement i disse initiativer og således fremme den internationale bistandskoordination på energiområdet;
39. mener, at Rio-20-topmødet i juni 2012 er en lejlighed til at foreslå konkrete mål for, hvordan man afskaffer energifattigdom, og en køreplan for, hvordan man opnår dem som led i en global strategi for en grønnere økonomi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inkludere global adgang til energi i Rio+20-processen;
40. opfordrer til inddragelse af global adgang til energi i de – endnu ikke udformede – post 2015-mål;
41. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og AVS-EU-Ministerrådet.

Årlig skattebetænkning

P7_TA(2012)0030

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om beskatning (2011/2271(INI))

(2013/C 239 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen "Dobbeltbeskatning i det indre marked" (COM(2011)0712) og forslag til Rådets direktiv (omarbejdning) om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties (COM(2011)0714),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om fjernelse af grænseoverskridende skattemæssige hindringer for EU-borgerne (COM(2010)0769),

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Kommissionens interne arbejdsdokument, som er vedføjet meddelelse om fjernelse af grænseoverskridende skattemæssige hindringer for EU-borgerne (SEC(2010)1576),
- der henviser til Kommissionens dokument om de svar, der er indgået i anledning af Kommissionens høring om dobbeltbeskatningsaftaler og det indre marked: Konkrete eksempler på dobbeltbeskatnings-sager ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om afslutning af det første europæiske halvår med økonomisk-politisk samordning: Retningslinjer for de nationale politikker i 2011-2012 (COM(2011)0400),
- der henviser til fælles skrivelse af 17. august 2011 fra Nicolas Sarkozy, Republikken Frankrigs præsident, og Angela Merkel, Tysklands kansler, til Herman Van Rompuy, formand for Det Europæiske Råd,
- der henviser til OECD-dokumentet om "Corporate Loss Utilisation through Aggressive Tax Planning", 2011 ⁽²⁾,
- der henviser til baggrundsnotatet om effektiviteten og legitimiteten af det europæiske halvår? Styrkelse af Europa-Parlamentets rolle ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens dokument om udviklingstendenser på skatteområdet (2011-udgaven) ⁽⁴⁾,
- der henviser til OECD's dokument om udviklingstendenser i forbrugsbeskatningen i 2010 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Mario Monti-rapporten om en ny strategi for det indre marked 2010,
- der henviser til Kommissionens interne arbejdsdokument om de økonomiske konsekvenser af Kommissionens henstilling om proceduren i forbindelse med kildeskatteløstelser og FISCO-forslagene (SEC(2009)1371),
- der henviser til Kommissionens henstilling 2009/784/EF om proceduren i forbindelse med kildeskatteløstelser,
- der henviser til Alain Lamassoures rapport af 8. juni 2008 om borgerne og gennemførelsen af EU-lovgivningen ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. september 2008 om det nødvendige i, at der udvikles en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. december 2007 om anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug inden for direkte beskatning - i EU og i relation til tredjelande (COM(2007)0785),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. maj 2006 om det nødvendige i, at der udvikles en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig (COM(2006)0254),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/summary_report_consultation_double_tax_conventions_en.pdf

⁽²⁾ http://www.oecd.org/document/61/0,3746,en_2649_33767_48570813_1_1_1_1,00.html (foreligger kun på engelsk).

⁽³⁾ <http://www.bruegel.org/publications/publication-detail/publication/599-how-effective-and-legitimate-is-the-european-semester-increasing-the-role-of-the-european-parliament/> (foreligger kun på engelsk).

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/index_en.htm (foreligger kun på engelsk).

⁽⁵⁾ http://www.oecd-ilibrary.org/taxation/consumption-tax-trends-2010_ctt-2010-en (foreligger kun på engelsk).

⁽⁶⁾ <http://www.alainlamassoure.eu/liens/817.pdf>

⁽⁷⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 13.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. december 2006 om exitbeskatning og behovet for samordning af medlemsstaternes skattepolitik (COM(2006)0825),
- der henviser til rapporten fra Eures Channel Advisers om en række hindringer for EU-borgernes fri bevægelighed i grænseregioner, 2002 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. maj 2001 om skattepolitik i EU - prioriteringer for de kommende år (COM(2001)0260),
- der henviser til forslag til beslutning B7-0531/2011 af Cristina Muscardini m.fl., jf. forretningsordenens artikel 120,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0014/2012),
- A. der henviser til, at EU's indre marked med fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser, varer og kapital ikke fungerer i fuld udstrækning, og at der stadig er områder, som det er nødvendigt at forbedre;
- B. der henviser til, at EU-borgere og -virksomheder, der arbejder og opererer på tværs af grænserne, støder på skattehindringer, der i alvorlig grad hæmmer væksten og beskæftigelsen på EU's indre marked, og til, at disse hindringer skal fjernes for at sikre et mere konkurrencedygtigt Europa, der kan skabe vækst og beskæftigelse;
- C. der henviser til, at de administrative omkostninger, som beskatningssystemerne medfører for de mellemstore virksomheder, er unødvendigt tungtvejende og høje i visse medlemsstater;
- D. der henviser til, at den aktuelle økonomiske krise har medført en betydelig stigning i den offentlige gældsætning i Europa, og at den uforholdsmæssigt store offentlige og private gæld i medlemsstaterne har udløst den aktuelle finanskrisen, samt at velfærdsstatens automatiske stabilisatorer i denne forbindelse er mere relevante end nogen sinde med henblik på at sikre vækst og social samhørighed;
- E. der henviser til, at effektiv beskatning er af grundlæggende betydning for, at de offentlige myndigheder, især i Europa, skal kunne varetage deres opgaver og forpligtelser samt opfylde borgernes forventninger; der henviser til, at stater med høje underskud i øjeblikket står over for nødvendigheden af at gennemføre foranstaltninger for at forhøje deres skatter, men at disse foranstaltninger ikke bør være skadelige for væksten;
- F. der henviser til, at der er nødvendigt med en sund skattemæssig konsolidering og en mere retfærdig og mere målrettet fordeling af skattebyrden for at sikre skattesystemets troværdighed, og til, at nedbringelse af gælden forudsætter nedskæringer i udgifterne og skatteforhøjelser, mens vækstfremmende ændringer i skattesystemet skal prioriteres; der henviser til, at dette vil skabe grundlaget for vækst på lang sigt;

Generelle betragtninger

Forebyggelse af dobbeltskattefritagelse, skattesvig og skattely og forøgelse af åbenheden

1. understreger, at skattesystemernes hovedfunktioner er at finansiere de offentlige tjenester såsom uddannelse, sundhedsforsorg, offentlig transport og infrastruktur, beskytte offentlige goder ved for eksempel at stimulere produktionen og forbruget af miljøvenlige produkter og nedbringe sociale forskelle ved at sikre en mere ligelig fordeling af indkomst og velstand;
2. henviser til, at skatter og afgifter stadig henhører under medlemsstaternes og i nogle tilfælde de lokale myndigheders overhøjhed, og at de forskellige strukturer i medlemsstaternes skattesystemer derfor skal respekteres; henviser til, at det vil være nødvendigt at foretage en ændring af traktaten, hvis beslutningstagningen om skattepolitikken skal overføres fra nationalt til EU-regi; bemærker derfor, at skærpet kontrol med budgetprocedurerne fra Kommissionens side bør modsvares af en øget demokratisk kontrol fra Europa-Parlamentets side;

⁽¹⁾ http://www.eureschannel.org/en/dossiers/WEBrapport_obst_E.pdf (foreligger kun på engelsk).

Torsdag den 2. februar 2012

3. bemærker, at forbedring af det indre marked og eventuelt en vis skatteharmonisering kan være centrale faktorer for at stimulere vækst og jobskabelse; bemærker, at skattepolitikkerne skal have til formål at fremme den europæiske konkurrenceevne og mindske omkostningerne for de europæiske virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder;
4. henviser til, at en manglende samordning af skattepolitikken i EU kan medføre betydelige omkostninger og administrative byrder for borgere og erhvervsliv, som arbejder på tværs af grænserne i EU;
5. opfordrer medlemsstaterne til at gøre deres skattesystemer mere vækstvenlige ved at forbedre skat-ternes udformning og foretage en omlægning i retning af mindre forvridende skatter, idet man bevarer den sociale markedsmålsætning;
6. understreger, at alle med udbytte kan lære af de medlemsstaters eksempel, hvor beskatning og opkrævning af skatter længe har været velfungerende;
7. understreger behovet for en forenkling af momssystemerne for at undgå dobbeltbeskatning og bureaukrati for arbejdsgivere;
8. understreger, at et lavt skatteniveau er væsentligt, ikke kun for familiers og husstandes sociale velfærd, men også for konkurrenceevnen og nye arbejdspladser; understreger nødvendigheden af en kontrolleret og effektiv brug af de offentlige midler og stabile offentlige finanser;
9. understreger, at forslag fra Kommissionen vedrørende beskatning skal bidrage til den europæiske konkurrenceevne ved at afskaffe konkurrenceforvridning, der opstår på grund af de forskellige skattesyste-mer, der gælder; understreger endvidere, at Kommissionens forslag ikke må bidrage til øgede skattebyrder;
10. understreger, at det er nødvendigt, at medlemsstater med store underskud eller med det alvorligste fald i BNP-væksten omhyggeligt undersøger årsagerne til deres underskud og øger skatteprovenuet gennem effektive og retfærdige skatter, foretager effektive begrænsninger af udgifterne, bekæmper skattesvig og øger de offentlige besparelser; understreger, at skattereformer bør prioritere at lukke smuthuller og udvide skattegrundlaget, uden at medlemsstaternes mulighed for at opkræve provenu påvirkes;
11. mener, at skatteføderalisme kan være et nyttigt redskab til at opnå selvansvarlighed i skatteforvaltningen på regionalt plan og således opnå en større økonomisk effektivitet;
12. noterer sig Kommissionens nylige initiativer på området for beskatning, såsom med hensyn til et fælles konsolideret selskabsbeskatningsgrundlag (CCCTB), skat på finansielle transaktioner, EU's fremtidige momssystem og energiskat;
13. bifalder indførelsen af det europæiske halvår som en mulig provenugenerator for medlemsstaterne ved hjælp af udveksling af bedste praksis for en mere koordineret og bæredygtig finanspolitik;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde videre om deres respektive skattepo- litikker imod dobbeltbeskatning, skattesvig og skatteomgåelse med henblik på at øge åbenheden og fjerne smuthuller og usikkerhedsmomenter for erhvervsliv og borgere med hensyn til skatteopkrævning, især når det drejer sig om deres respektive administrative procedurer i forbindelse med selvangivelser; mener derfor, at Kommissionen sammen med Rådet bør vedtage et stærkt fælles initiativ om jurisdiktioner med bankhemmelighed, hvilket ville være bedre end blot bilaterale aftaler mellem de enkelte medlemsstater og juris- diktioner med bankhemmelighed;

Torsdag den 2. februar 2012

15. fastholder, at medlemsstaterne bør bestræbe sig på at nedbringe omkostningerne forbundet med at overholde skattebestemmelserne for SMV'er, hvor det er muligt, ved at strømline procedurerne og reducere de bureaukratiske omkostninger; bemærker, at medlemsstaterne har forskellige selskabsskattegrundlag, hvilket i praksis kan virke som en grænseoverskridende handelshindring for vækst og beskæftigelse; støtter Kommissionens forslag om at indføre et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, CCCTB, i EU;
16. understreger, at det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag bør forbedre væksten og føre til øget beskæftigelse i Europa, idet systemet reducerer de administrative omkostninger og bureaukratiet for virksomhederne, især for mindre virksomheder, som opererer i flere EU-lande;
17. opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at vedtage de eksisterende forslag og Kommissionen til at fremsætte forslag i overensstemmelse med Europa-Parlamentets forslag om beskatning af opsparinger, grønne afgifter og forbrugsafgifter, forebyggelse af skattesvig, god regeringsførelse og dobbeltbeskatning;
18. konstaterer, at den aktuelle økonomiske krise har medført en betydelig stigning i den offentlige gældsætning i Europa, og at der er behov for både nedskæringer i udgifterne og skatteforhøjelser for at begrænse denne meget store offentlige gæld;
19. påpeger, at de medlemsstater, der blev ramt af det værste fald i BNP-vækst, er dem, der har måttet forhøje deres skatter mest, mens de medlemsstater, der var i stand til at nedsætte skatterne, i almindelighed var dem, der klarede at begrænse faldet i det reale BNP til under 4 % ⁽¹⁾;
20. opfordrer medlemsstaterne til at gøre deres skattesystemer mere vækstvenlige ved at forbedre skatternes udformning og foretage en omlægning i retning af mindre forvridende skatter, idet man bevarer målsætningen med social retfærdighed;
21. konkluderer, at en samordning af skattepolitikker kunne være en væsentlig komponent i en finanspolitisk konsolideringsstrategi på EU-plan og forbedre effektiviteten af medlemsstaternes nye skattepolitikker;

Fjernelse af grænseoverskridende skattehindringer for EU-borgerne

22. henviser til, at fjernelse af skattehindringer vil kunne yde et væsentligt bidrag til at øge borgernes evne og tillid med hensyn til at arbejde, gå på pension, foretage indkøb og sammen med virksomhederne investere i EU;
23. glæder sig over, at meddelelsen om fjernelse af grænseoverskridende skattehindringer for EU-borgerne omhandler de mest relevante klager fra EU-borgerne over grænseoverskridende skattehindringer, og ser med forventning frem til Kommissionens forslag på dette område;
24. bifalder, at Kommissionen ønsker at øge sine bestræbelser på at sikre, at alle EU-borgere har adgang til den information og rådgivning, de har brug for om skatteregler inden for EU;
25. bemærker, at medlemsstaterne er enedes om, at borgerne bør have bedre adgang til skatteoplysninger;
26. understreger betydningen af at sikre, at borgerne ikke støder på skattemæssige hindringer i forbindelse med udøvelsen af det indre markeds friheder;
27. opfordrer Kommissionen til at udsende oplysninger om bedste praksis i EU-medlemsstaterne og i andre OECD-lande med hensyn til skatteoplysninger til borgere og erhvervsliv, og opfordrer Kommissionen til at udvikle effektive værktøjer for at lette og fremme udvekslingen af disse oplysninger og af bedste praksis for beskatning, herunder etablering af pilotprojekter, med henblik på at fremme den europæiske konkurrenceevne på lang sigt; understreger desuden, at Kommissionen bør sikre, at Eurostat indsamler og kontrollerer statistikker om skattesvig og -unddragelse i hele EU;

⁽¹⁾ Kommissionens dokument om udviklingstendenser på skatteområdet i EU (2011-udgaven).

Torsdag den 2. februar 2012

28. anerkender, at visse medlemsstater har indført forenklede procedurer for indgivelse af krav om tilbagebetaling af skat i henhold til dobbeltbeskatningsaftaler, og at visse medlemsstater har oprettet inter-netsider for personer, der ikke er bosiddende i den pågældende medlemsstat, eller udenlandske skatteydere med oplysninger og formularer på flere forskellige sprog;
29. opfordrer medlemsstaterne til at støtte Kommissionens planer om at forbedre samordningen og samarbejdet mellem medlemsstaternes skatteforvaltninger om hensigtsmæssige løsninger for at forhindre dobbeltbeskatning og andre grænseoverskridende skattehindringer;
30. konstaterer, at dobbeltbeskatning er en hindring for grænseoverskridende aktiviteter og investeringer, og at der er behov for koordinerede løsninger for at overvinde dette problem;
31. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om, hvordan overholdelsen af skattebestemmelserne kan forenkles i grænseoverskridende situationer;
32. glæder sig over Kommissionens offentlige høring om beskatning af grænseoverskridende udbetalinger af dividender til porteføljeinvestorer og enkeltpersoner i EU og løsning af problemer i forbindelse med grænseoverskridende arveafgifter i EU og glæder sig til Kommissionens kommende forslag på dette område;
33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at finde frem til, hvordan hindringer for grænse-overskridende arbejde og mobilitet kan fjernes så snart som muligt, så målene for EU 2020-strategien - navnlig øget økonomisk vækst og beskæftigelses - snarest kan nås;
34. opfordrer Kommissionen til mere aktivt at undersøge klager og sikre større åbenhed over for og information til borgerne om resultaterne af klager over medlemsstaternes skattelove og traktatovertrædels-sager på skatteområdet samt om opfølgningen heraf;
35. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde i Europe Direct- og Your Europe-kontaktcentrene og til yderligere at udbygge Europe Direct-webportalen, så borgerne kan finde oplysninger fra alle 27 medlemsstaters skattemyndigheder; understreger nødvendigheden af, at disse oplysninger stilles til rådighed i et brugervenligt format;
36. opfordrer Kommissionen til at styrke det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne på området for dobbeltbeskatning, bl.a. ved at flere projekter og midler under Fiscalis-programmet koncentrerer om løsning af skatteyderes konkrete problemer;
- Fjernelse af forskelsbehandling og dobbeltbeskatning for erhvervsliv og borgere i EU*
37. understreger betydningen af at løse problemer med dobbeltbeskatning af erhvervsliv og enkeltpersoner, uoverensstemmelser mellem forskellige skattesystemer og manglende adgang til oplysninger om nationale skattebestemmelser;
38. understreger, at det er i erhvervslivets og borgernes interesse at skabe et klart, transparent og stabilt skattemiljø på det indre marked, da manglende gennemsigtighed i skattereglerne virker hindrende for grænseoverskridende aktiviteter og investeringer i EU;
39. understreger, at dobbeltbeskatning mindsker virksomhedernes konkurrenceevne og hæmmer det indre marked generelt;
40. glæder sig over Kommissionens meddelelse "Dobbeltbeskatning i det indre marked" om en EU-strategi til løsning af problemet med grænseoverskridende dobbeltbeskatning;
41. mener, at traktaten om Den Europæiske Union forpligter medlemsstaterne til at løse problemet med dobbeltbeskatning, hvilket de bør gøre i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, og artikel 26 i TEUF vedrørende det indre marked;

Torsdag den 2. februar 2012

42. konstaterer, at bilaterale skatteaftaler mellem medlemsstaterne ikke løser alle problemer med forskelsbehandling og dobbeltbeskatning af borgere og erhvervsliv;
43. glæder sig over Kommissionens ide om at nedsætte en arbejdsgruppe om problemer med dobbeltbeskatning under inddragelse af medlemsstaternes skatteforvaltninger og, hvor det er relevant, forbrugersammenslutninger; opfordrer Kommissionen til at styrke EU's arbejdsgruppe om erhvervsbeskatning, Det Fælles EU-forum for Interne Afregningspriser, og til at styrke kontakten til erhvervslivet og fortalere for forbrugerrettigheder;
44. opfordrer Kommissionen til at nedsætte et nyt moms-forum i lighed med Det Fælles EU-forum for Interne Afregningspriser, hvor erhvervslivet kan rejse momsspørgsmål vedrørende koncerner og tvister mellem medlemsstaterne;
45. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre de procedurer, der gør det muligt for små og mellemstore virksomheder at få tilbagebetalt erlagt moms hurtigere, hvilket vil afkorte tilbagebetalingsperioden;
46. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til en bindende tvistbilæggelsesordning som foreslået i Monti-rapporten, der skal beskæftige sig med dobbeltbeskatning af erhvervslivet og privatpersoner;
47. konstaterer, at administrative hindringer og juridisk usikkerhed gør det vanskeligt for EU-borgerne at bevæge sig frit med deres motorkøretøjer i det indre marked; opfordrer derfor medlemsstaterne til at ophæve dobbeltbeskatning i forbindelse med indregistrering af motorkøretøjer;
48. opfordrer medlemsstaterne til at modernisere og ajourføre bestemmelserne om grænseoverskridende udligning af underskud for virksomheder og til at forenkle og modernisere de elektroniske faktureringsbestemmelser med henblik på i sidste instans at skabe en fælles "europæisk e-faktureringsmodel";

Forebyggelse af dobbeltbeskatning og skattesvig og forøgelse af åbenheden

49. konstaterer, at skatteunddragelse og mangel på åbenhed i skattespørgsmål truer de offentlige indtægter og koster milliarder af euro;
50. konstaterer, at der er behov for at opnå den rette balance mellem det offentlige interesse i at bekæmpe misbrug, undgåelse af uforholdsmæssige begrænsninger af de grænseoverskridende aktiviteter i EU og en bedre samordning af bekæmpelsen af misbrug i forhold til tredjelande; beklager, at nogle medlemsstater har indgået aftaler med tredjelande, der tillader fortsættelse af skatteunddragelse og bankhemmelighed;
51. opfordrer medlemsstaterne til
- at udforme og gennemføre effektive skattesystemer, som forhindrer, at beskatningsgrundlaget undergraves som følge af utilsigtet skatteunddragelse og skattesvig
 - at gennemføre tiltag til bekæmpelse af misbrug ved at gribe ind over for kunstige konstruktioner, som er udformet til at omgå national lovgivning eller EU-lovgivning, der er omsat i national lovgivning
 - fortsat at udveksle oplysninger om aggressive skattetækningsordninger, som bygger på tab i selskaber, om efterforskningen af dem og bekæmpelsesmetoder samt at evaluere og derefter offentliggøre oplysninger om effektiviteten af de anvendte strategier
 - at overveje indførelsen af frivillige compliance-programmer og indførelse eller revision af indberetningsinitiativer, som er særlig rettet mod aggressive skattetækningsordninger

Torsdag den 2. februar 2012

- endelig at afslutte reformen af rentebeskatningsdirektivet for at håndhæve den automatiske udveksling af oplysninger, som har været blokeret i nogen tid i Rådet, for at sikre en retfærdig og hensigtsmæssig beskatning af opsparing i EU; understreger, at alle berørte jurisdiktioner bør gennemføre et administrativt samarbejde, der ikke krænker skatteydernes proceduremæssige rettigheder og ret til privatlivets fred, ved at tilbyde automatisk udveksling af oplysninger, hvilket skal udvides til at omfatte selskaber og truste og ikke kun gælde for enkeltpersoner
- at meddele og offentliggøre afgørelser i skattespørgsmål fra nationale myndigheder for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne
- at give skatteincitamenter for SMV'er, såsom skattefritagelse og -nedsættelse, for at fremme iværksætterkultur, innovation og jobskabelse
- at fremme reformer for at begrænse spillerummet for skatteunddragelse ved at skabe effektive mekanismer til opkrævning af provenuet, som minimerer forbindelserne mellem skatteyderen og skattemyndighederne og maksimerer brugen af moderne teknologi og lægger hovedvægten på e-styring i forbindelse med registrering og overvågning af økonomisk aktivitet;

52. opfordrer Kommissionen til

- at udpege de områder, hvor der kan foretages forbedringer af både EU-lovgivningen og samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på et nedbringe skattesvig
- at afsætte flere bevillinger og mere personale til GD TAXUD for at udvikle EU-politikker og -forslag om dobbeltkattefritagelse, skatteunddragelse og skattesvig
- at bekæmpe skadelig konkurrence på skatteområdet og dobbelt skattefritagelse af store selskaber, der på kunstig vis omdirigerer overskud for at minimere den effektive skattetakst; at meddele og offentliggøre afgørelser i skattespørgsmål fra nationale myndigheder for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne
- at bekæmpe skattesvig mere ihærdigt ved retsforfølgning i henhold til straffeloven;

53. opfordrer medlemsstaterne til at give bekæmpelsen af brugen af skattely til illegale formål topprioritet, og opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Europa-Parlamentet - som et første skridt under hensyntagen til OECD's definition af og liste over skattely eller jurisdiktioner med skattely - at fastlægge en EU-definition og en EU-liste; opfordrer til, at der udarbejdes én fælles europæisk definition, indtil der opnås enighed om en definition på globalt plan;

54. erkender, at OECD's Verdensomspændende Forum om Åbenhed og Udveksling af Oplysninger er det ledende internationale forum for bekæmpelse af skatteunddragelse, og støtter derfor kraftigt dets indsats; konstaterer, at det har mangler som et forum af lave fællesnævnerne; anerkender også fornuftige initiativer på nationalt plan, EU-plan og globalt plan med sigte på at finde en gennemførlig løsning på dette vedvarende problem;

55. opfordrer Kommissionen til at fremskynde sin indsats for bekæmpelse af skatteunddragelse og -svig;

56. opfordrer medlemsstaterne til at indgå aftaler om bedrageribekæmpelse og udveksling af skatteoplysninger med Andorra, Monaco og San Marino og til at indgå en ny aftale med Schweiz samt til derefter regelmæssigt at føre dem ajour;

57. konkluderer, at mangel på samarbejde og samordning mellem medlemsstaternes skattesystemer kan resultere i utilsigtet skattefritagelse og føre til skatteunddragelse, misbrug og svig;

58. opfordrer Kommissionen til at analysere de skattemæssige konsekvenser af gennemførelsen af det europæiske halvår og offentliggøre en rapport i 2012;

Torsdag den 2. februar 2012

59. opfordrer til, at der stilles passende budgetmidler og personale til rådighed til Revisionsretten og OLAF til udvikling af effektive kontrolmekanismer og opsyn med budgetprocedurer på EU-plan;

60. opfordrer Kommissionen til at identificere og prioritere politiske foranstaltninger, der har skattepolitiske virkninger, i medlemsstaternes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer;

*

* *

61. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

EU's konkurrencepolitik

P7_TA(2012)0031

Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2012 om årsberetningen om EU's konkurrencepolitik (2011/2094(INI))

(2013/C 239 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2010 (COM(2011)0328) og til arbejdsdokumentet herom fra Kommissionens tjenestegrene (SEC(2011)0690),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ("EF-fusionsforordningen") ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽³⁾ ("bøderetningslinjerne"),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2008 om statsstøtteregelelernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskriser ("bankmeddelelsen") ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. december 2008 om rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskriser: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencebegrænsninger ("rekapitaliseringsmeddelelsen") ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 270 af 25.10.2008, s. 8.

⁽⁵⁾ EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2.

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2009 om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor ("værdiforringelsesmeddelelsen") ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. juli 2009 om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstrukturingsforanstaltninger på grundlag af statsstøttereglerne ("omstrukturingsmeddelelsen") ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. december 2008 om midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (de oprindelige midlertidige rammebestemmelser) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. december 2010 om midlertidige EU-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise (de nye midlertidige rammebestemmelser til afløsning af dem, der udløb den 31. december 2010) ⁽⁴⁾,
- der henviser til undersøgelsen "State aid - Crisis rules for the financial sector and the real economy" ⁽⁵⁾, udarbejdet på bestilling af Parlamentet og fremlagt i juli 2011,
- der henviser til arbejdsdokument af 5. oktober 2011 fra Kommissionens tjenestegrene, "The effects of temporary State aid rules adopted in the context of the financial and economic crisis" (SEC(2011)1126),
- der henviser til udkastet til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 794/2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, for så vidt angår forenkling af medlemsstaternes rapporteringspligter,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, "Public Consultation: Towards a Coherent European Approach to Collective Redress" (SEC(2011)0173),
- der henviser til dokument fra Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence, "Best Practices on the conduct of proceedings concerning Articles 101 and 102 TFEU" ⁽⁶⁾,
- der henviser til dokument fra Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence, "Guidance on procedures of the Hearing Officers in proceedings relating to Articles 101 and 102 TFEU" ⁽⁷⁾,
- der henviser til dokument fra Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence, "Best practices for the submission of economic evidence and data collection in cases concerning the application of Articles 101 and 102 TFEU and in merger cases" ⁽⁸⁾,
- der henviser til rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen ⁽⁹⁾ ("rammeaftalen"), navnlig dennes punkt 12 ⁽¹⁰⁾ og 16 ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 72 af 26.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 6 af 11.1.2011, s. 5.

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_articles.pdf.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/hearing_officers.pdf.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/competition/consultations/2010_best_practices/best_practice_submissions.pdf

⁽⁹⁾ EFT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁽¹⁰⁾ "De enkelte medlemmer af Kommissionen sikrer, at der foregår en regelmæssig og direkte udveksling af oplysninger mellem kommissionsmedlemmet og formanden for det relevante parlamentsudvalg".

⁽¹¹⁾ "Senest tre måneder efter vedtagelsen af en parlamentsbeslutning skal Kommissionen skriftligt underrette Parlamentet om, hvordan den har reageret på specifikke anmodninger rettet til den i Parlamentets beslutninger, herunder i sager, hvor den ikke har været i stand til at følge Parlamentets synspunkter". [...]

Torsdag den 2. februar 2012

- der henviser til sine beslutninger af henholdsvis 25. april 2007 om grønbogen om erstatningsøgsmål for overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler ⁽¹⁾ og 26. marts 2009 om hvidbogen om erstatningsøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler ⁽²⁾ samt til Økonomi- og Valutaudvalgets udtalelse af 20. oktober 2011 om emnet "På vej mod en sammenhængende EU-strategi for kollektive retsmidler",
 - der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om reform af EU's statsstøtteregler for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ⁽³⁾,
 - der henviser til sine beslutninger af 22. februar 2005 om Kommissionens XXXIII. beretning om konkurrencepolitikken 2003 ⁽⁴⁾, af 4. april 2006 om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2004 ⁽⁵⁾, af 19. juni 2007 om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2005 ⁽⁶⁾, af 10. marts 2009 om beretningerne om konkurrencepolitikken 2006 og 2007 ⁽⁷⁾, af 9. marts 2010 om beretningen om konkurrencepolitikken 2008 ⁽⁸⁾ og af 20. januar 2011 om beretningen om konkurrencepolitikken 2009 ⁽⁹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Social Udvalg om Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2010 (INT/594 - CESE 1461/2011),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Transport- og Turismeudvalget (A7-0424/2011),
- A. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise, der brød ud i efteråret 2008, endnu ikke er overvundet; der endvidere henviser til, at den finansielle turbulens og frygten for recession atter er blusset op i de seneste måneder;
- B. der henviser til, at Kommissionen reagerede hurtigt og hensigtsmæssigt på krisens udbrud ved at vedtage særlige bestemmelser om statsstøtte og ved at anvende konkurrencepolitikken som et krisestyringsredskab; der henviser til, at dette var og stadig er tænkt som en midlertidig ordning, selv om tidsrammen herfor er blevet overskredet i forhold til det, der oprindeligt forventedes;
- C. der henviser til, at Kommissionen mellem den 1. oktober 2008 og den 1. oktober 2010 traf mere end 200 afgørelser om statsstøtte til finanssektoren; der henviser til, at den nominelle værdi af støtte til finanssektoren, der blev brugt af medlemsstaterne, i 2009 udgjorde 1.107 mia. euro (9,3 % af EU's BNI); der henviser til, at den maksimale størrelse af de af Kommissionen godkendte foranstaltninger siden krisens begyndelse indtil den 1. oktober 2010 (herunder begge ordninger og ad hoc-interventioner) udgjorde 4 588,9 mia. euro;
- D. der henviser til, at Kommissionen med virkning fra 1. januar 2011 har indført et krav om, at der, hver gang der foretages en rekapitalisering eller overtagelse af værdiforringede aktiver, skal fremlægges en omstrukturingsplan for den pågældende bank, uanset om den anses for at være fundamentalt sund eller nødlidende;
- E. der henviser til, at de betragtelige beløb, der er ydet i statsstøtte under krisen i form af f.eks. garantiordninger, rekapitaliseringsordninger og supplerende former for likviditetsstøtte til bankfinansiering, har bidraget til en alvorlig ubalance på de offentlige finanser; der henviser til, at det endnu er uvist, hvor vidtrækkende konsekvenser denne statsstøtte og navnlig de ydede garantier til banker vil få fremover, hvis nogle af disse garantier rent faktisk kommer til udbetaling;

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 653.

⁽²⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 161.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0494.

⁽⁴⁾ EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 114.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 143.

⁽⁶⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 105.

⁽⁷⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 43.

⁽⁸⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 16.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0023.

Torsdag den 2. februar 2012

- F. der henviser til, at protektionisme og manglende håndhævelse af konkurrencereglerne blot ville forværre og forlænge krisen; der henviser til, at konkurrencepolitikken er et vigtigt instrument til at sikre EU et dynamisk, effektivt og innovativt indre marked og sikre EU's konkurrenceevne på verdensmarkedet;
- G. der henviser til, at kartellerne, trods alle bestræbelser på at overvinde den økonomiske krise, stadig er den største trussel mod konkurrence, forbrugervelfærd og markedernes korrekte funktion, og derfor ikke kan accepteres under en økonomisk krise;

Kommissionens Beretning om konkurrencepolitikken 2010

1. glæder sig over Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2010; understreger i anledning af 40-året for denne beretning, at konkurrencepolitikken har medført talrige fordele for forbrugervelfærden og været et meget væsentligt redskab til at fjerne hindringer for den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser, personer og kapital; påpeger, at konkurrencepolitikken fortsat er et meget væsentligt redskab til at opretholde det indre marked og varetage forbrugernes interesser; understreger, at visse regler må ajourføres, således at de kan leve op til de nye udfordringer;
2. bemærker, at den kombinerede virkning af strenge principper og fleksible procedurer har sat konkurrencepolitikken i stand til at være en konstruktiv og stabiliserende faktor i EU's finansielle system og i realøkonomien generelt;

Anbefalinger i forbindelse med konkurrencepolitikken

3. mener, at det er vigtigt at forbedre prisgennemsigtigheden for at stimulere konkurrencen på det indre marked og tilbyde forbrugerne reelle valgmuligheder;
4. ser positivt på det eksisterende samarbejde mellem Kommissionen og forbrugerorganisationerne omkring den europæiske konkurrencelovgivning og tilskynder Kommissionen til yderligere at fremme dette samarbejde samt om nødvendigt inddrage andre interessenter heri;

Kontrol med statsstøtten

5. hilser arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene vedrørende en vurdering af virkningerne af de midlertidige statsstøtteforanstaltninger, der er truffet i forbindelse med finanskrisen og den økonomiske krise, velkomment; konstaterer, at Kommissionen vurderer, at statsstøtten overordnet set har ydet et effektivt bidrag til at dæmpe den finansielle ustabilitet, forbedre de finansielle markeders funktionsevne og afbøde krisens virkninger på realøkonomien; finder det imidlertid tvivlsomt, om en så optimistisk analyse er holdbar;
6. understreger, at den midlertidige statsstøtteordning har været et positivt skridt som en første reaktion på krisen, men at den ikke må opretholdes længere end højst nødvendigt; betoner nødvendigheden af at ophæve midlertidige foranstaltninger og undtagelser så hurtigt som muligt, dvs. så snart den økonomiske situation tillader det;
7. påpeger, at der er behov for en ny permanent ordning for tilsynet med anvendelsen af statsstøttereglerne med henblik på at afhjælpe de mangler, der er konstateret i lovbestemmelserne fra før krisen, navnlig for så vidt angår finanssektoren, samt med henblik på at rette op på de forvridninger, der er opstået under den finansielle og økonomiske krise;
8. bemærker, at der er varslet specifikke rednings- og omstruktureringsretningslinjer for banksektoren; foreslår, at Kommissionen tager højde for de konkurrenceforvridende konsekvenser af centralbankernes likviditetsstøtte i redningsfasen og sikrer en velordnet omstrukturering af bankerne med inddragelse af aktionærer og obligationsindehavere, inden der tilføres offentlig kapital;

Torsdag den 2. februar 2012

9. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvide den midlertidige statsstøtte til at omfatte banksektoren ud over 2011 med mere omfattende og strengere betingelser for nedbringelsen af balancesummens sammensætning og størrelse, herunder med passende vægt lagt på privatlån såvel som strengere restriktioner for bonusordninger, udlodning af udbytte og andre afgørende faktorer; mener, at disse betingelser bør være eksplicitte og gøres til genstand for en efterfølgende evaluering og sammenfatning fra Kommissionens side;
10. noterer sig de foranstaltninger, som Kommissionen hidtil har truffet for at nedbringe balancesummen for visse institutter, der er "for store eller for indbyrdes forbundne til at lade falde", og som har modtaget statsstøtte under krisen; mener, at der er behov for yderligere foranstaltninger med det formål;
11. understreger imidlertid, at den igangværende konsolidering inden for banksektoren rent faktisk har øget adskillige store finansieringsinstitutters markedsandel, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til fortsat at overvåge sektoren nøje med henblik på at øge konkurrencen på de europæiske bankmarkeder, bl.a. gennem krav om omstruktureringsplaner, der indebærer adskillelse af bankaktiviteter i tilfælde, hvor detailindsud gør det muligt for disse institutter at finansiere mere risikable investeringsaktiviteter;
12. bemærker, at Den Europæiske Centralbank udførte flere ikke-standardmæssige likviditetsindsprøjtninger under hele krisen; noterer sig, at Kommissionen i sin undersøgelse vurderer, at sådanne foranstaltninger ikke udgør statsstøtte i snæver forstand; understreger ikke desto mindre, at politiske tiltag på EU-plan skal koordineres, og at Kommissionen bør tage virkningerne af støtte fra ECB eller andre centralbanker og af andre offentlige indgreb med i betragtning, når den vurderer statsstøtte givet til banker, som også modtager støtte fra ECB eller andre centralbanker;
13. bemærker, at virkningerne af ECB-støtte og af andre offentlige indgreb, som banker har været genstand for under krisen, ikke er medtaget i Kommissionens forenelighedsvurdering; anmoder Kommissionen om at foretage en ex post-vurdering af sådanne operationer;
14. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge det planlagte lovgivningsforslag med henblik på at fastlægge en egentlig europæisk rammelovgivning for afviklingen af nødlidende banker, der kan sikre et fælles regelsæt og et fælles sæt af interventionsredskaber og mekanismer samt begrænse skatteydernes inddragelse til et minimum via oprettelse af saneringsfonde for erhvervslivet, der skal være harmoniserede og selvfinansierede (baseret på risikovurderinger);
15. understreger, at statsstøtten skal fordeles således, at den ikke forvrider konkurrencen eller begunstiger etablerede virksomheder på bekostning af nye;
16. mener, at statsstøtte bør ydes til innovation og forskningsklynger og dermed fremme iværksætterkultur;
17. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den påtænkte forenkling af statsstøttere reglerne for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ikke fører til en forringelse af kontrollen med overkompensation;
18. noterer sig, at Kommissionen har til hensigt at indføre en "de minimis"-ordning for statsstøtte til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse; understreger, at der er behov for klare og utvetydige kriterier for at fastslå, hvilke tjenesteydelser, der skal være omfattet af ordningen;
19. fastholder, at ethvert forslag om principielt at fritage yderligere kategorier af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse for anmeldelsespligten skal baseres på dokumentation for, at en sådan fritagelse fra reglerne er begrundet og nødvendig og ikke på uacceptabel vis forvrider konkurrencen;
20. understreger betydningen af at fremme konkurrencen inden for alle sektorer og ikke mindst inden for servicesektoren, som udgør 70 % af den europæiske økonomi; understreger yderligere retten til at oprette nye virksomheder og tjenesteydelser;

Torsdag den 2. februar 2012

Kartelregler

21. foreslår, såfremt Kommissionen forelægger et forslag om en horisontal ramme til at styre kollektive retsmidler, at der, hvis det findes passende, kunne vedtages et princip om opfølgende handling, hvorved privat håndhævelse i henhold til kollektive retsmidler kun kan gennemføres, hvis Kommissionen eller en national konkurrencemyndighed har truffet forudgående afgørelse om overtrædelse; bemærker, at et princip om efterfølgende handling ikke udelukker muligheden for i en retsakt både at have enkeltstående og efterfølgende søgsmål;

22. bemærker, at alternative tvistbilæggelsesordninger ofte afhænger af den handlendes vilje til at samarbejde, og mener, at eksistensen af en effektiv ordning for klager ved domstolene ville fungere som et kraftigt incitament for parterne til at nå til enighed uden om domstolene, og at dette kunne resultere i, at et væsentligt antal sager, og dermed retstvister, kunne undgås; opfordrer til, at der indføres ordninger med alternativ tvistbilæggelse på EU-plan, således at tvister kan løses hurtigt og billigt som et mere attraktivt alternativ til retssager; understreger imidlertid, at disse ordninger (som navnet antyder) skal forblive et alternativ til klager ved domstolene, ikke en betingelse herfor;

23. understreger, at Kommissionen som følge af Domstolens domme i sagerne 360/09, *Pfleiderer*, og 437/08, *CDC Hydrogen Peroxide*, skal sikre, at kollektive retsmidler ikke skader effektiviteten af reglerne for bødefravigelse og -nedsættelse og af bilæggelsesproceduren;

24. mener, at der bør tages behørigt hensyn til de særlige forhold, der opstår på konkurrenceområdet, og at samtlige instrumenter vedrørende kollektive retsmidler i fuld udstrækning skal tage behørigt hensyn til antitrust-sektorens særlige karakter;

25. gentager, at der i forbindelse med kollektive retsmidler inden for konkurrencepolitikken skal indføres garantier for at undgå, at der udvikles et system med gruppesøgsmål med useriøse krav og alt for mange sagsanlæg og for at sikre ligestilling af parterne i retssager, og understreger, at disse garantier bl.a. skal omfatte følgende:

- gruppen af klagere skal være klart angivet, inden proceskravet rejses ("opt-in")
- offentlige instanser, såsom ombudsmænd og anklagemyndighed såvel som repræsentative organer, kan anlægge sag på vegne af en klart angivet gruppe af klagere
- kriterierne for fastsættelse af, hvilke organisationer der er kvalificeret til repræsentativt at anlægge sag, skal fastsættes på EU-plan
- et system med gruppesøgsmål må forkastes, da det vil tilskynde til alt for mange retssager, kan være i modstrid med visse medlemsstaters forfatninger og krænke skadelidtes rettigheder, idet de uden eget vidende kan være part i retssagen, men ikke desto mindre vil være bundet af rettens afgørelse;

a) mulighed for individuelle søgsmål:

- skadelidte skal under alle omstændigheder have ret til at anvende alternativet med et individuelt søgsmål ved en kompetent domstol
- kollektive klagere må ikke stilles mere favorabelt end individuelle klagere

b) compensation for mindre eller spredt skade

- skadelidte, der søger om erstatning for mindre eller spredt skade, bør have passende adgang til domstolsprøvelse gennem kollektive retsmidler og skal kunne opnå en rimelig erstatning

Torsdag den 2. februar 2012

- c) kun kompensation for faktisk lidte tab
- kun faktisk lidte tab kan erstattes; erstatning med karakter af straf og uretfærdig berigelse skal være forbudt
 - hver skadelidt skal kunne føre bevis for sin påstand
 - den erstatning, der tilkendes, fordeles mellem de enkelte skadelidte i forhold til deres individuelle tab
 - advokatsalærer, der er afhængige af sagens udfald, er et stort set ukendt begreb i EU og bør afvises
- d) princippet om, at taberen betaler
- søgsmål kan ikke indgives, hvis sagsøger er forsvarsløs på grund af manglende økonomiske midler; desuden skal sagsomkostningerne og således risikoen ved at tage retslige skridt afholdes af den part, der taber sagen; det påhviler i den forbindelse medlemsstaterne at fastlægge reglerne for pålæggelse af omkostninger
- e) ingen finansiering fra tredjeparter
- retssager bør ikke finansieres på forhånd af tredjeparter, eksempelvis til gengæld for at sagsøgere indvilliger i at overdrage eventuelle efterfølgende rettigheder til erstatning til tredjeparter;
26. indskærper, at enhver horisontal ramme skal sikre overholdelsen af to grundlæggende præmisser:
- i sager om kollektive søgsmål, der er opstået på grund af overtrædelser af EU-retten, anvender medlemsstaterne ikke betingelser, der er mere restriktive end dem, der gælder i sager, der er opstået på grund af brud på medlemsstaternes nationale ret
 - de principper, der er fastlagt inden for den horisontale ramme, udelukker ikke, at der kan vedtages yderligere foranstaltninger til at sikre EU-rettens fulde effektivitet;
27. glæder sig over den retsakt, Kommissionen annoncerede i sit arbejdsprogram for 2012, om erstatningssøgsmål efter overtrædelser af kartellovgivningen; understreger, at der i retsakten bør tages højde for Parlamentets tidligere beslutninger om dette emne, samt at den bør vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure;
28. er af den overbevisning, at bødepolitikken er et vigtigt offentligt håndhævelses- og afskrækkelsesmiddel;
29. bemærker, at adfærd ikke kun påvirkes af afstraffelse, men også af incitamentet til at overholde reglerne; går ind for en fremgangsmåde, der både sikrer en effektiv afskrækkelse og tilskynder til overholdelse;
30. understreger, at en politik med store bøder ikke er og ikke bør være en alternativ mekanisme til finansiering af EU-budgettet;
31. bemærker, at fremgangsmåden ved fastsættelse af bøder findes i et ikke-lovgivningsmæssigt instrument - bøderetningslinjerne fra 2006 - og opfordrer på ny Kommissionen til at indarbejde et detaljeret grundlag for beregning af bøder, sammen med nye bødeprincipper, i forordning (EF) nr. 1/2003;

Torsdag den 2. februar 2012

32. opfordrer Kommissionen til at revidere sine bøderetningslinjer og i den forbindelse overveje bl.a. følgende principper:

- hensyntagen til, at gennemførelsen af håndfaste overholdelsesprogrammer ikke bør have negative virkninger for dem, der har overtrådt bestemmelserne, ud over hvad der kan betragtes som rimeligt set i forhold til overtrædelsen
- indførelse af forskellige bødestørrelser for virksomheder, alt efter om de har handlet forsætligt eller uagtsomt
- hensyntagen til samspillet mellem offentlige og private erstatningsforpligtelser i henhold til EU's kartellovgivning; Kommissionen bør sikre, at der ved fastsættelsen af bøder tages hensyn til en eventuel erstatning, som allerede er betalt til tredjepart; dette bør også gælde for virksomheder, som har fået bødenedsættelse; endelig bør overtræderen tilskyndes til at indgå en udenretlig aftale om betaling af erstatning, inden den endelige afgørelse om bøden træffes
- fastlæggelse af betingelserne for, hvornår et moderselskab, som øver afgørende indflydelse på et datterselskab, bør hæfte solidarisk for overtrædelser af kartellovgivningen begået af sidstnævnte, selv om det ikke selv har været direkte involveret heri;
- i forbindelse med afgørelsen af, om der foreligger et gentagelsestilfælde, indførelse af et krav om, at der skal påvises en klar forbindelse mellem på den ene side nuværende og tidligere overtrædelser og på den anden side den pågældende virksomhed; der bør i samme forbindelse overvejes en maksimal tidsfrist;

33. bemærker, at antallet af anmodninger om bødenedsættelse på grund af manglende betalingsevne er øget, navnlig fra "monoprodukt"-virksomheder og fra SMV'er; mener, at et system med udsættelse og/eller opdeling af bødebetalingen bør overvejes som alternativ til bødenedsættelse med henblik på at undgå virksomhedslukninger;

34. afventer vedtagelsen af de bøderetningslinjer for "monoprodukt"-virksomheder og SMV'er, som næstformand i Kommissionen, Joaquín Almunia, har bebudet;

35. bifalder anvendelsen af tvistbilæggelsesproceduren i kartelsager med henblik på at gøre processen mere effektiv;

36. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med undersøgelser af et eventuelt misbrug af dominerende stilling at se nærmere på spørgsmålet om "nedsivningseffekt" i tilfælde, hvor den konstaterer, at en dominerende stilling ikke er blevet misbrugt;

Fusionskontrol

37. mener, at den økonomiske og finansielle krise ikke kan berettige til en lempelse af EU's politik for kontrol med fusioner; opfordrer Kommissionen til at sikre, at fusioner og især fusioner med sigte på at redde eller omstrukturere nødlidende banker ikke skaber nye "too big to fail"-virksomheder og mere generelt virksomheder af systemisk karakter;

38. understreger, at anvendelsen af konkurrencebestemmelserne skal vurderes ud fra situationen på hele det indre marked;

Internationalt samarbejde

39. understreger vigtigheden af at fremme international konvergens i konkurrencereglerne; opfordrer Kommissionen til at deltage aktivt i det internationale konkurrencenetværk;

Torsdag den 2. februar 2012

40. opfordrer Kommissionen til at indgå bilaterale samarbejdsaftaler om håndhævelse af konkurrencereglerne; glæder sig over meddelelsen om forhandlingerne om en sådan aftale med Schweiz og ønsker en større koordinering af de politiske foranstaltninger og håndhævelsesforanstaltningerne;

Specifikke sektorer

41. noterer sig Kommissionens Energi 2020-initiativ; opfordrer Kommissionen til at sigte mod fuldstændig gennemførelse af pakken om det indre marked for energi; opfordrer desuden Kommissionen til, for så vidt som der endnu ikke fuldt ud er opnået et åbent og konkurrencebaseret indre marked for energi, aktivt at overvåge konkurrencen på energimarkederne, især i tilfælde, hvor privatiseringen af offentlige forsyningsvirksomheder sker på baggrund af monopol- eller oligopolprægede markedsforhold;

42. minder om, at det i de indledende faser af gennemførelsen af den tredje energipakke opfordrede Kommissionen til nøje at overvåge konkurrenceniveauet, eftersom de tre største aktører stadig repræsenterer omkring 75 % (elektricitet) og over 60 % (gas) af markedet på trods af den gradvise åbning af markederne i midten af 1990'erne; opfordrer Kommissionen til at udstede retningslinjer med henblik på at forbedre vedvarende energikilders adgang til energinetnet;

43. minder om sin opfordring til Kommissionen om i sin næste årsberetning at undersøge, i hvilket omfang koncentrationen af leverandører af kritiske råmaterialer kan skade kundesektors aktivitet og en mere miljøeffektiv økonomi, eftersom visse af disse materialer er af afgørende betydning for udnyttelsen af miljøeffektive teknologier, som f.eks. solcellepaneler og lithium-ion-batterier;

44. opfordrer Kommissionen til at intensivere sine igangværende bestræbelser for at åbne op for konkurrence i sektoren for kreditvurderingsbureauer, især for så vidt angår hindringer for adgang samt påstandene om samordnet praksis og misbrug af dominerende stilling; opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle kreditvurderingsbureauer overholder de højeste standarder for integritet, offentlighed af oplysninger, gennemsigtighed og styring af interessekonflikter som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer⁽¹⁾ med henblik på at sikre vurderingernes kvalitet;

45. opfordrer Kommissionen til aktivt at overvåge udviklingen på råvarerelaterede markeder i henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i juni 2008 (punkt 40) og at forelægge ambitiøse lovgivningsforslag som et led i revisionen af MIFID og MAD for at håndtere spekulative fremgangsmåder, som har negative følger for den europæiske industri og bidrager til forvriddinger på det indre marked;

46. understreger, at de seneste undersøgelser, som amerikanske, britiske og japanske tilsynsmyndigheder har foretaget, har afsløret, at der under krisen er dukket beviser op på, at USA og de europæiske banker har manipuleret LIBOR-rentesatserne; er derfor bekymret for de eventuelle markedsforvriddinger, som sådanne fremgangsmåder har givet anledning til;

47. tilskynder Kommissionen til at undersøge konkurrencesituationen indenfor detailsektoren, især følgerne af påstandene om dominerende detailkæders misbrug af markedsstyrken med negative følger for små detailhandlere og producenter, især inden for landbrugs- og fødevarermarkedet;

48. opfordrer på ny Kommissionen til at foretage en undersøgelse af konkurrencen inden for landbrugsfødevarersektoren for at undersøge virkningen af den markedsstyrke, som store leverandører og detailhandlere har på dette markeds funktion;

49. bemærker, at fødevarerforsyningskæden er kompleks, og at der mangler gennemsigtighed i fødevarerpriserne; mener, at en forbedret analyse af omkostninger, processer, kvalitet, merværdi, mængder, priser og avancer i alle dele af fødevarerforsyningskæden, herunder en forbedret kvalitetsmæssig gennemsigtighed, i overensstemmelse med konkurrencereglerne og beskyttelsen af forretningshemmeligheder, vil forbedre forbrugerinformation og gennemsigtigheden af prisfastsættelsesmekanismerne i fødevarerforsyningskæden, hvorved forbrugerne får større valgmuligheder, og unfair forskelsbehandling af forbrugerne undgås; bifalder oprettelsen af Forummet på Højt Plan for en Bedre Fungerende Fødevarerforsyningskæde og dets positive indvirkninger på forbedringen af handelspraksis;

⁽¹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1.

Torsdag den 2. februar 2012

50. gentager sin opfordring til Kommissionen om at foretage en sektorspecifik undersøgelse af onlinereklamer og søgemaskiner;
51. gentager sit krav om en undersøgelse af anvendelsen af reglerne for offentlige indkøb og af, hvorvidt nationale forskelle fører til konkurrenceforvridning;
52. understreger, at gennemførelsen af det indre marked for alle transportformer skal være og forblive det vigtigste mål for den europæiske transportpolitik;
53. deler Kommissionens opfattelse af, at EU stadig mangler et tilstrækkeligt indbyrdes forbundet, samvirkende og effektivt grænseoverskridende transportinfrastrukturnetværk, som er nødvendigt for loyal konkurrence i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked;
54. mener, at konkurrencepolitikken bør bidrage til at fremme og håndhæve åbne standarder og interoperabilitet med henblik på at undgå, at et mindretal af markedsaktører bestemmer, hvilke teknologier forbrugere og kunder skal benytte;
55. noterer sig den manglende konkurrence på roamingmarkedet og understreger behovet for forbedret prisgennemsigtighed; bifalder i denne henseende EU's nye rammebestemmelser for telekommunikation og Kommissionens forslag om en roaming III-forordning (COM(2011)0402), hvori der foreslås strukturelle foranstaltninger, der skal forbedre konkurrencen inden for engroshandel, hvilket forventes at medføre fordele for konkurrencen inden for detailhandel, priser og forbrugernes valgmuligheder; opfordrer navnlig Kommissionen til at opfylde det mål, der er fastsat i den digitale dagsorden for Europa (COM(2010)0245/2) om, at forskellen mellem roamingtakster og indlandstakster bør være elimineret i 2015;
56. understreger, at øget konkurrence inden for bredbåndssektoren er af afgørende betydning med henblik på at opnå Europa 2020-målet om fuld dækning for europæiske borgere, hvilket vil medføre fordele til forbrugere og virksomheder; opfordrer Kommissionen til at undersøge eventuelle sager, hvor adgang til bredbåndstjenester er blevet begrænset på nationalt plan;
57. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, i hvilken udstrækning en for generøs tildeling af gratis tilladelser til EU-støtte i visse sektorer kan forvride konkurrencen i betragtning af, at disse kvoter, hvis effektivitet er svækket siden den økonomiske afmatning, har skabt uforudsete fortjenester for visse virksomheder samtidig med, at de har svækket deres incitament til at deltage i overgangen til en miljøeffektiv økonomi;
58. minder om, at Kommissionen har iværksat en række overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke har gennemført den første jernbanepakke korrekt;
59. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de bilaterale aftaler mellem landene inden for lufttransportsektoren ikke formelt begunstiger en bestemt lufthavn ved flyvninger fra ét land til et andet;
60. opfordrer indtrængende Kommissionen til at analysere luftfartssektoren, især aftaler om code sharing mellem luftfartsselskaber, som i mange tilfælde ikke medfører fordele for forbrugerne men kun bidrager til en mere omfattende lukning af markedet, hvilket fører til misbrug af dominerende stillinger og samordnet praksis mellem virksomheder, som ellers måtte konkurrere;
61. ser frem til resultaterne af den offentlige høring om anvendelsen af rammebestemmelserne for statsstøtte til luftfartssektoren fra 2005; opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at undersøge bestemmelserne om vurdering af social- og omstrukturingsstøtte til luftfartsselskaber med henblik på at afklare, om de stadig er i stand til at skabe lige konkurrencevilkår for luftfartsselskaber på de aktuelle markedsvilkår, eller om der er behov for en revision;

Torsdag den 2. februar 2012

62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger mod enhver form for forskelsbehandlingspolitik, der anvendes i forbindelse med aftaler mellem EU og tredjelande, med henblik på at undgå konkurrenceforvridning mellem internationale luftfartsselskaber og derved sikre loyal konkurrence;

63. understreger behovet for at gennemføre det fælles europæiske luftrum, idet dette vil bidrage til indførelsen af en præstationsordning, der skal sikre gennemsigtighed i prisfastsættelsen;

64. gentager, at reglerne om, at forpligtelsen til at vise rigtige, gennemsigtige og fuldstændige priser på flybilletter, bør håndhæves strengt med henblik på en mere loyal inter- og intramodal konkurrence;

65. ser frem til resultaterne af Kommissionens og Parlamentets undersøgelser af finansieringen af strukturer vedrørende søhavne, hvilket bør give begge institutioner mulighed for at vurdere, om de nuværende regler anvendes konsekvent, eller om de skal omdefineres;

Konkurrencedialogen mellem Parlamentet og Kommissionen

Konkurrencedialog

66. glæder sig over, at næstformand i Kommissionen, Joaquín Almunia, har deltaget i drøftelser med Parlamentet, og over det gode samarbejde i år, der dokumenteres af de briefinger, der er organiseret af GD COMP; mener, at et årligt møde mellem MEP'erne og generaldirektøren for GD COMP er en god praksis, der bør fortsættes;

67. opfordrer i anledning af 40-året for Kommissionens første beretning om konkurrencepolitikken til indgåelse af en aftale mellem Parlamentet og Kommissionen om indførelse af en omfattende dialog om konkurrencepolitik, som bør styrke Europa-Parlamentets rolle som det direkte valgte organ, der repræsenterer de europæiske borgere; påpeger, at en sådan praktisk ordning bør tjene til at uddybe den eksisterende dialog og eventuelt - uden at berøre Kommissionens traktatfæstede prærogativer - institutionalisere den løbende dialog mellem Parlamentet og Kommissionen via fastlæggelse af procedurer og forpligtelser med hensyn til opfølgningen af Parlamentets henstillinger;

Den årlige konkurrenceberetning

68. opfordrer Kommissionen til i den årlige beretning at inkludere:

- en beskrivelse af de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige, bindende og ikke-bindende instrumenter, der er vedtaget i det respektive år og en begrundelse for de ændringer, der er foretaget
- en oversigt over bidrag fra Parlamentet og fra aktører som led i offentlige høringer samt en begrundelse for, hvorfor den har overtaget nogle af de holdninger, der er kommet til udtryk, og ikke andre
- en beskrivelse af de foranstaltninger, Kommissionen har truffet det pågældende år med henblik på at øge transparensen af sin beslutningstagning og sikre et stærkere sigte mod korrekte procedurer; mener, at denne del bør omfatte en beretning om konkurrencedialogen med Parlamentet;

Det årlige konkurrencearbejdsprogram

69. opfordrer Kommissionen til at forelægge det årlige konkurrencearbejdsprogram ved indledningen af hvert år, og herunder en detaljeret liste over de bindende og ikke-bindende konkurrenceinstrumenter, der ventes vedtaget det efterfølgende år og over planlagte offentlige høringer;

Torsdag den 2. februar 2012

70. understreger, at både beretningen og arbejdsprogrammet bør forelægges Økonomiudvalget af Kommissionens kompetente medlem med ansvar for konkurrence;

*

* *

71. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- **I samarbejdsprocedure (førstebehandling)
- **II samarbejdsprocedure (andenbehandling)
- *** samstemmende udtalelse
- ***I fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
- ***II fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
- ***III fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA